

ศิลปะภาพเคลื่อนไหว: เรื่องเล่าของสาวอีสาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศิลปะภาพเคลื่อนไหว: เรื่องเล่าของสาวอีสาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE ART OF MOVING IMAGE : NARRATION BY ISAN WOMEN

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ศิลปะภาพเคลื่อนไหว: เรื่องเล่าของสาวอีสาน
โดย วิชาวัฒน์ เวียงทอง
สาขาวิชา ทักษะศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ วันทนี ศิริพัฒนานันทกุล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารุทัศน์วงศ์)

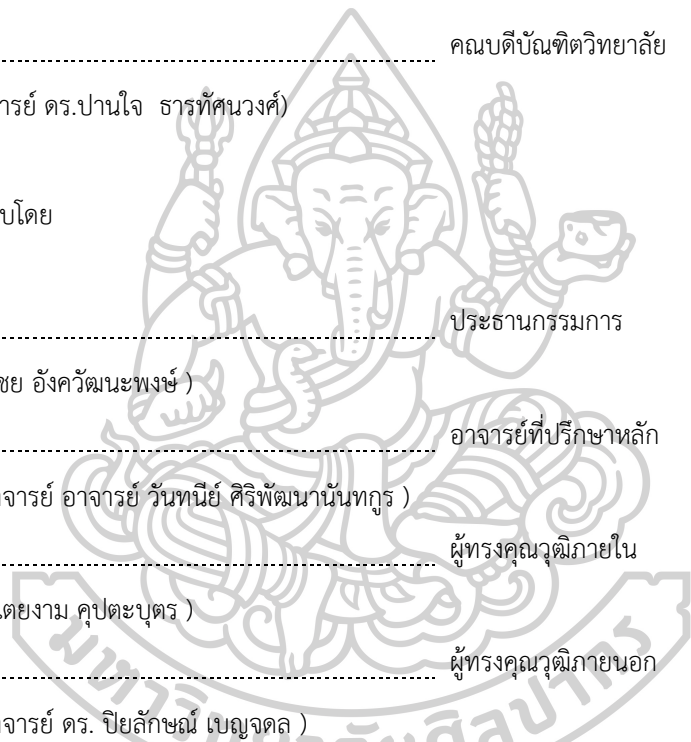
พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ นพไชย อังควัฒนะพงษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ วันทนี ศิริพัฒนานันทกุล)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(อาจารย์ ดร. เตยงาม คุปตะบุตร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยลักษณ์ เบญจดล)

57006204 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ผู้หญิงอีสาน, นางผมหอม, สาวโรงงาน, สาวขายลอตเตอรี่, สาวหมอลำซิ่ง, การต่อสู้กับความลำบากของผู้หญิงอีสาน

นางสาว วิลาวัลย์ เวียงทอง: ศิลปะภาพเคลื่อนไหว:เรื่องเล่าของสาวอีสาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ วันทนี ศิริพัฒนานันทกุล

วิทยานิพนธ์ชื่อ ศิลปะภาพเคลื่อนไหว : เรื่องเล่าสาวอีสาน เกิดขึ้นได้จากข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการลงพื้นที่และสัมภาษณ์เกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ของผู้หญิงอีสานที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน 3 อาชีพ ได้แก่ สาวโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่ และสาวหมอลำซิ่ง รวมทั้งแรงบันดาลใจจากตัวละครนางผมหอมซึ่งเป็นวรรณกรรมอีสานที่สะท้อนชีวิตของผู้หญิงในเรื่องเล่าพื้นบ้าน ที่ถูกสังคมนัดสินในเรื่องของคุณธรรมและความดีของนาง ซึ่งเผยให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันทางเพศภาวะ และการตกอยู่ใต้อำนาจที่เหนือกว่าของเพศชาย ผู้วิจัยต้องการนำเสนอเรื่องเล่าเกี่ยวกับผู้หญิงอีสานจากการตีความและการให้ความหมายผ่านบุคลิกตัวละคร ฉาก และการดำเนินเรื่องที่มีความเป็นแฟนตาซีซึ่งมีลักษณะ ของการนำเสนอแบบเกินความจริง (Dramatisation) โดยเน้นการสื่อความหมายให้เห็นถึงการต่อสู้กับความ ยากลำบากในการดำรงชีพ ความหวังและความผูกพันกับครอบครัว และอคติทางเพศ กับการตกอยู่ภายใต้ อำนาจของเพศชาย ผ่านผลงานศิลปะภาพเคลื่อนไหว 3 เรื่องที่ใช้เทคนิค clay animation การวาด 2 มิติ และการชักหุ่น ได้แก่ เรื่อง “ฉันทนา” “เรื่องเล่าสาวเลย” และ “โลกของบัวศรี”

57006204 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Factory Girl, Lottery Saleswoman, Fighting Against Difficulties of Eastern Women, Isan women, Northeastern Thai folk singer, Mor lam sing

MISS WILAWAN WIANGTHONG : THE ART OF MOVING IMAGE : NARRATION BY ISAN WOMEN THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR WANTANEE SIRIPATTANANUNTAKUL

The Art of Moving Image : Narrative By Isan Women derived from field data and interviewing about the life and experiences of key informants; three Thai Northeastern women in three different occupations; including factory worker/ lottery saleswoman /Northeastern Thai folk singer(Mor lam sing), and was inspired by the drama characters in the “She’s Got Scented Hair” film, the northeastern literature which reflects the life of the women through the folktale where a woman had been judged by the society with respect to her integrity and goodness that unveiled the gender inequality and the male predominance. In this study, the story of the northeastern women was presented in the interpretation and definition through the characters, scenes, and fanciful continuity in dramatization, focusing on life struggling against the difficulties, hope, and family involvement of the northeastern women, sex prejudice and male predominance through three stories; “The Factory Girl”, “The story of Loei Provincial Girl, and “The World of Bua Sri” in the visual art through the animation.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ศิลปะภาพเคลื่อนไหว : เรื่องเล่าของสาวอีสาน ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนี ศิริพัฒนานันทกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ที่ให้ความรู้ ข้อคิดเห็นต่างๆ และคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งคณาจารย์กรรมการทุกท่าน ผู้ที่ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยพร้อมทั้งหาทางออกในการแก้ไขปัญหามาจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอบพระคุณ เพื่อนๆสาวอีสานที่ทำงานในโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่และสาวหมอลำซิ่ง คุณชไมพร เกษทองมา คุณลมัย พลชา และคุณพัชรี วงษ์จันทร์ ผู้ที่ให้คำสัมภาษณ์และให้ข้อมูลที่ทำให้ผู้วิจัยได้เกิดแรงบันดาลใจและเห็นความสำคัญของผู้หญิงอีสานผ่านประสบการณ์ของพวกเธอ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดาและคุณตาคุณยาย ผู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเล่าเรียนและเป็นกำลังและคอยสนับสนุนเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

วิลาวัลย์ เวียงทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
หน้า.....	ฎ
สารบัญตาราง.....	ฐ
หน้า.....	ฑ
บทที่1.....	1
บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1
ด้านเนื้อหา	2
ด้านรูปแบบ.....	2
ด้านเทคนิค.....	2
1.5. วิธีวิทยา	2
1.6. แผนการดำเนินงาน.....	3
1.7 อุปกรณ์สำหรับค้นคว้า.....	3
บทที่2.....	4

2.1 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้หญิงอีสานที่ใช้วิธีการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ภาคสนาม:กรณีศึกษาผู้หญิงอีสานที่ทำอาชีพ สาวโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่และสาวหมอลำ ซึ่ง.....	4
2.2 งานสร้างสรรค์กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวละคร	6
2.2.2 ศิลปินที่ให้อิทธิพลเรื่องเนื้อหาของแรงงานหญิงในกรุงเทพ ในภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “สาว ทรานซิสเตอร์” โดย สันติ แต่พานิช	8
2.2.3 ศิลปินที่ให้อิทธิพลเรื่องวิธีการ ลงพื้นที่ และการนำข้อมูลมาสร้างเป็นผลงาน ในภาพยนตร์ เรื่อง “ลุงบุญมีระลึกชาติ” โดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล	11
2.2.4 ศิลปินที่ให้อิทธิพลในเรื่องของเทคนิค Nathalie Djurberg & Hans Berg.....	12
บทที่3.....	14
วิธีวิทยา.....	14
วิธีการดำเนินการวิจัย	14
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production)	14
3.1. การลงพื้นที่ภาคสนาม.....	14
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดแนวทางในการสร้างโครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก	21
3.3 เรื่องย่อ(Synopsis).....	28
3.4 การเขียนเรื่องขยาย (Treatment).....	29
3.5 บทภาพยนตร์ (Screen play)	32
3.6 การวาดบทภาพ(Story board) และการกำหนดบทถ่ายทำ(Shooting script).....	38
3.7 ภาพร่างการออกแบบตัวละครและฉาก.....	65
ขั้นตอนการถ่ายทำ(Production).....	70
3.8 การปฏิบัติการณ์และกระบวนการถ่ายทำ.....	70
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(Post-Production)	84
บทที่4.....	86
บทวิเคราะห์.....	86

4.1 การวิเคราะห์โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและเวลา	86
4.2 ตารางการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์	92
บทที่5.....	95
สรุป.....	95
สาระสำคัญ.....	95
ข้อเสนอแนะ	96
แนวทางในการสร้างผลงานในอนาคต.....	96
รายการอ้างอิง	98
ประวัติผู้เขียน.....	99

สารบัญญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 วรรณกรรมอีสานเรื่องนางผมหอม	6
รูปที่ 2 อาชีพของพี่อ้อยสาวอีสานขับแท็กซี่	9
รูปที่ 3 สาวเสิร์ฟในร้านอาหารญี่ปุ่น.....	9
รูปที่ 4 สาวนักร้องในคาเฟ่	10
รูปที่ 5 ผลงานชื่อ Worship 2016, Stop-motion, 08:26 นาที,	12
รูปที่ 6 ชื่อผลงาน Worship 2016 installation.....	13
รูปที่ 7 การสัมภาษณ์สาวโรงงาน.....	15
รูปที่ 8 แผงขายลอตเตอรี่.....	16
รูปที่ 9 สาวหมอลำซิ่ง	17
รูปที่ 10 การแสดงบนเวทีของคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง	19
รูปที่ 11 ภาพหลังจากการแสดงชุดแรกเสร็จ.....	19
รูปที่ 12 ภาพบรรยากาศหลังเวทีการแสดง.....	20
รูปที่ 13 วิธีการถอดภาพความคิดในการสร้างโครงเรื่อง	21
รูปที่ 14 แผนผังทางความคิดการสร้างโครงและลำดับเรื่อง ฉันทนา	22
รูปที่ 15 แผนผังทางความคิดการสร้างตัวละคร ฉันทนา.....	22
รูปที่ 16 แผนผังทางความคิดการสร้างฉากในเรื่อง ฉันทนา.....	23
รูปที่ 17 แผนผังการลำดับโครงเรื่อง เรื่องเล่าสาวเลย.....	24
รูปที่ 18 แผนผังการสร้างตัวละครสาววงช้างชายลอตเตอรี่	24
รูปที่ 19 แผนผังการสร้างตัวละครเด็กหญิง	25
รูปที่ 20 แผนผังการสร้างตัวละครเด็กหญิงวงช้าง	25
รูปที่ 21 แผนผังทางความคิดการสร้างฉากในเรื่องเล่าสาวเลย	26
รูปที่ 22 แผนผังทางความคิดการลำดับโครงเรื่อง โลกของบัวศรี	27

รูปที่ 23	แผนผังการสร้างตัวละครเรื่อง โลกของบัวศรี	27
รูปที่ 24	ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 5-6.....	38
รูปที่ 25	ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 7-8.....	39
รูปที่ 26	ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 9-10	40
รูปที่ 27	ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 11-12.....	41
รูปที่ 28	ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 13-14	42
รูปที่ 29	ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 15-16	43
รูปที่ 30	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 1-2.....	44
รูปที่ 31	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 3-4	45
รูปที่ 32	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 5-6.....	46
รูปที่ 33	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 7-8.....	47
รูปที่ 34	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 9-10.....	48
รูปที่ 35	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 11-12.....	49
รูปที่ 36	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 13-14.....	50
รูปที่ 37	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 15-16.....	51
รูปที่ 38	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 17-18.....	52
รูปที่ 39	ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 19-20.....	53
รูปที่ 40	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 1-2	54
รูปที่ 41	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 3-4.....	55
รูปที่ 42	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 5-6.....	56
รูปที่ 43	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 7-8	57
รูปที่ 44	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 9-10	58
รูปที่ 45	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 9-10.....	59
รูปที่ 46	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 11-12.....	60

รูปที่ 47	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 15-16.....	61
รูปที่ 48	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 17-18.....	62
รูปที่ 49	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 19-20.....	63
รูปที่ 50	ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 21-22.....	64
รูปที่ 51	ภาพร่างฉาก เรื่องฉันทนา	65
รูปที่ 52	ภาพร่างในห้อง เรื่องฉันทนา.....	65
รูปที่ 53	ภาพร่างตัวละครฉันทนา	66
รูปที่ 54	ภาพร่างชุดตัวละครฉันทนา.....	66
รูปที่ 55	ภาพร่างในรถทัวร์ในเรื่องเล่าสาวเลย.....	67
รูปที่ 56	ภาพร่างตัวละครสาววงช้าง	68
รูปที่ 57	ภาพร่างตัวละครสาววงช้างที่สมบูรณ์.....	68
รูปที่ 58	การจำลองฉากพื้นหลังสีดำ	69
รูปที่ 59	ภาพการออกแบบกลไกตัวละครบัวศรี.....	69
รูปที่ 60	ตัวละครฉันทนา.....	70
รูปที่ 61	โครงไม้อัดฉากห้องทำงานในโรงงานและตัวละครฉันทนา.....	71
รูปที่ 62	ฉากห้องทำงานในโรงงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	71
รูปที่ 63	ฉากมุกกลิ้งในเรื่อง ฉันทนา	72
รูปที่ 64	อุปกรณ์ในการระบายสีฉากและตัวละครฉันทนา.....	72
รูปที่ 65	ตำแหน่งการจัดแสงในเรื่องฉันทนา(Clay Animation)	73
รูปที่ 66	ตัวละครสามมิติที่สร้างจากดินญี่ปุ่นเรื่องเล่าสาวเลย	74
รูปที่ 67	ฉากในรถทัวร์เรื่องเล่าสาวเลย.....	74
รูปที่ 68	ฉากในรถทัวร์ที่สมบูรณ์ในเรื่องเล่าสาวเลย.....	75
รูปที่ 69	ฉากภาพวาดเส้นสองมิติในเรื่องเล่าสาวเลย	75
รูปที่ 70	ฉากสองมิติในเรื่องเล่าสาวเลย	75

รูปที่ 71 ตำแหน่งการจัดแสงในเรื่องเล่าสาวเลย (Clay Animation)	76
รูปที่ 72 ตำแหน่งการจัดแสงไปเรื่องเล่าสาวเลย (Drawing)	77
รูปที่ 73 แม่พิมพ์และอุปกรณ์ในการหล่อหุ่นตัวละครบัวศรี	78
รูปที่ 74 การหล่อโมเดลหุ่นตัวละครบัวศรี.....	79
รูปที่ 75 แบบหล่อหุ่นตัวละครบัวศรีที่เสร็จสมบูรณ์	79
รูปที่ 76 ขั้นตอนการต่อประกอบและการทำสีหุ่นตัวละครบัวศรี	80
รูปที่ 77 ข้อต่อของหุ่นที่ทำด้วยไม้ของหุ่นตัวละครบัวศรี.....	80
รูปที่ 78 หุ่นตัวละครบัวศรีที่ประกอบสมบูรณ์.....	81
รูปที่ 79 ตัวหุ่นตัวละครบัวศรีที่สมบูรณ์แล้ว.....	81
รูปที่ 80 ตำแหน่งการจัดแสงในเรื่องโลกของบัวศรี.....	82
รูปที่ 81 การจัดแสงจริงในเรื่องโลกของบัวศรี.....	83
รูปที่ 82 การเชิดหุ่นตัวละครบัวศรี.....	83
รูปที่ 83 การใช้โปรแกรม Dragon Frame ในการถ่ายทำ อนิเมชัน	84
รูปที่ 84 การใช้โปรแกรม Premiere Pro ตัดต่อเรื่องโลกของบัวศรี.....	85

สารบัญตาราง

หน้า

รูปตาราง 1 การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “ฉันทนา”	92
รูปตาราง 2 การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “เรื่องเล่าสาวเลย”	93
รูปตาราง 3 การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “โลกของบัวศรี”	94

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พื้นเพเดิมของผู้วิจัยเป็นผู้หญิงอีสานมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้เห็นการดำรงชีวิตของผู้หญิงอีสานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่พวกเขาต้องมีบทบาทในสังคมและต้องรับผิดชอบในการหารายได้เข้ามาในครอบครัว เพื่อให้คุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวดีขึ้น ดังนั้นการทำงานทำในต่างถิ่นโดยเฉพาะเมืองหลวง จึงกลายเป็นทางเลือกหลัก ซึ่งอาชีพส่วนใหญ่คือ การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม การขายลอตเตอรี่ ในขณะที่คนที่มีความสามารถในการแสดงและกล้าแสดงออกก็มักจะเลือกที่จะขายเสียงหรือขายการแสดงพื้นบ้านเช่น อาชีพหมอลำ แดนเซอร์หรือนักร้องลูกทุ่ง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ด้วยเพราะผู้หญิงอีสานที่ประกอบอาชีพดังกล่าว ส่วนใหญ่มักจะได้รับการศึกษาน้อยจึงไม่สามารถที่จะต่อรองกับผู้ที่เป็นายจ้างได้ และมักจะถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกกดทับด้วยกรอบความคิดในการแบ่งชนชั้นที่กลายเป็นการลดทอนคุณค่าของผู้หญิงอีสานไปโดยปริยาย

ผู้วิจัยจึงต้องการนำเสนอชีวิตและการเผชิญกับปัญหาต่างๆ จากประสบการณ์และเรื่องราวในการใช้ชีวิตของผู้หญิงอีสานผ่าน สามอาชีพ โดยได้เลือกกรณีศึกษากลุ่มผู้หญิงอีสานที่อายุไล่เลี่ยกันได้แก่ อาชีพสาวโรงงาน อาชีพสาวขายลอตเตอรี่ และอาชีพสาวหมอลำ ผสมผสานกับตำนานท้องถิ่นด้วยรูปแบบผลงานศิลปะภาพเคลื่อนไหว เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาในเชิงโครงสร้างที่กดทับชีวิตของผู้หญิงอีสานทั้งทางอุดมคติและทางกายภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพเคลื่อนไหว เทคนิค Clay animation, Drawing และหุ่นขี้กาวที่หลอมรวมกับตำนานพื้นถิ่นทางอีสาน ในการสร้างเรื่องเล่าที่แตกต่างออกไป ซึ่งรับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์จริงของสาวอีสานสามอาชีพ อันได้แก่ สาวโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่ และสาวหมอลำซึ่ง

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การประกอบอาชีพที่แตกต่างกันของสาวอีสานทั้งสามอาชีพ จะสามารถสะท้อนให้เห็นความหลากหลายในการทำงานของผู้หญิงอีสานในปัจจุบัน ซึ่งความหลากหลายนั้นไม่ได้ส่งผลต่ออัตลักษณ์ของผู้หญิงอีสาน

1.4. ขอบเขตการศึกษา

ด้านเนื้อหา

นำเสนอตัวตนของผู้หญิงอีสาน ผ่านเรื่องเล่าที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตชะตากรรมและความยากลำบากในการดิ้นรนต่อสู้ของสาวอีสานทั้งสามอาชีพ

ด้านรูปแบบ

นำเสนอเป็นผลงานศิลปะภาพเคลื่อนไหวที่ประกอบด้วย ภาพ และเสียงพร้อมคำบรรยายใต้ภาพ ความยาวไม่เกินเรื่องละ 5 นาที

ด้านเทคนิค

กระบวนการสร้างภาพเคลื่อนไหวในเรื่องเล่าทั้งสามมีเทคนิคที่ใช้ได้แก่ เทคนิค Clay animation เทคนิค Drawing และเทคนิคหุ่นขี้ก

1.5. วิธีวิทยา

- 1.5.1. เขียนโครงการปฏิบัติการทางทัศนศิลป์
- 1.5.2. ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นผู้หญิงอีสาน
- 1.5.3. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม สัมภาษณ์ผู้หญิงอีสานที่ทำงานในโรงงานสาวอีสานชายล่อเตอรี และสาวหมอลำ
- 1.5.4. นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปเป็นโครงเรื่อง (Story board)
- 1.5.5. ออกแบบตัวละคร
- 1.5.6. ลงมือปฏิบัติทางทัศนศิลป์

1.6. แผนการดำเนินงาน

กุมภาพันธ์	ศึกษาและค้นคว้า ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
มีนาคม	สัมภาษณ์ลงพื้นที่ โรงงานอุตสาหกรรม คณะหมอลำ
เมษายน	ออกแบบตัวละครและสร้างเนื้อหา
พฤษภาคม-กรกฎาคม	ปฏิบัติงานชุดที่1 เรื่องฉันทนา
พฤศจิกายน2559-มกราคม 2560	ปฏิบัติงานชุดที่ 2 เรื่องเล่าสาวเลย
กุมภาพันธ์-เมษายน2560	ปฏิบัติงานชุดที่ 3 โลกของบัวศรี
พฤษภาคม-มิถุนายน	รวบรวมข้อมูลและเขียนหนังสือ
กรกฎาคม	สอบจบ

1.7 อุปกรณ์สำหรับค้นคว้า

กล้อง
คอมพิวเตอร์
เครื่องฉาย(โปรเจคเตอร์)
เครื่องบันทึกเสียง

บทที่ 2

บททวนวรรณกรรม

2.1 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผู้หญิงอีสานที่ใช้วิธีการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ภาคสนาม: กรณีศึกษาผู้หญิงอีสานที่ทำอาชีพ สาวโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่และสาวหมอลำซิ่ง

ผู้วิจัยได้สำรวจและเลือกอาชีพของผู้หญิงอีสานในจังหวัดเลยเนื่องจากเป็นภูมิลำเนาเดิมของผู้วิจัย โดยคัดเลือกกรณีศึกษาที่สนใจจากผู้หญิงอีสานที่มีอายุและช่วงวัยใกล้เคียงกับผู้วิจัย ระหว่างอายุ 25-35 ปี ได้แก่อาชีพ สาวโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่และสาวหมอลำซิ่ง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาผ่านการสัมภาษณ์ และการสืบค้นข้อมูลทางเอกสารวิจัยดังต่อไปนี้

ผลงานวิจัยของ สมพจน์ กวางแก้ว ได้ศึกษาในกรณีเกี่ยวกับปัญหาคุณภาพชีวิตของผู้หญิงอีสานในโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บ ที่ประสบกับปัญหาการเลิกจ้างสืบเนื่องมาจากการลดอัตราการผลิตในอุตสาหกรรมการตัดเย็บช่วงปี พ.ศ.2545-2546 ผลสำรวจที่พบในข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของสาวอีสานในโรงงาน ทางด้านคุณภาพชีวิต ทั่วไป ได้แก่ ด้านของการทำงาน พบว่ามีผู้ใช้แรงงานผู้หญิงบางส่วนได้รับอัตราค่าจ้างที่น้อย และผู้ใช้แรงงานผู้หญิงบางคนไม่ได้รับค่าจ้างในวันที่ลาป่วย บางส่วนต้องดิ้นรนในการหารายได้จากอาชีพเสริม เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอ เรื่องความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงานไม่ได้รับการฝึกฝนให้เป็นช่างฝีมือ ในครั้งการพัฒนาแรงงาน ความปลอดภัยในการทำงาน ความเสมอภาคในการทำงาน และชั่วโมงในการทำงานที่เกินกว่าเวลาที่กำหนด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพขายลอตเตอรี่ ชื่อ วิถีของคนขายลอตเตอรี่: กรณีศึกษาอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลยของ วชิราวรรณ เทียมทัน บางส่วนได้อ้างถึง สาเหตุการเข้ามาขายลอตเตอรี่ตามหัวเมืองของคนอีสานเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ดินทำกินและการเป็นหนี้สินจากการลงทุนทางการเกษตร จึงทำให้การขายลอตเตอรี่เป็นอาชีพหนึ่งที่จะช่วยในการเพิ่มรายได้เข้ามายังครอบครัว เพราะผลกำไรจากการขายมากกว่าการทำเกษตร ซึ่งมักเดินทางเข้ามาขายเร็วในเมือง เนื่องจากในเมืองมีกลุ่มคนหลากหลายและมีกำลังในการซื้อขาย และนอกจากนั้นยังอาชีพที่มีความอิสระในการขาย และรายได้ดี

ความหวังในผลกำไรในการขายลอตเตอรี่กระตุ้นให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นเติบโตเพราะการเดินทางกลับมายังบ้านเกิดของสาวขายลอตเตอรี่ ทำให้ตนมีเงินเก็บ และจัดหนี้สินของตัวเองได้

บางส่วน แต่ในทางกลับกันผลกระทบเชิงความสัมพันธ์ในครอบครัวกลับน้อยลงการดูแลและกลายเป็นภาระหน้าที่ของผู้สูงอายุเช่น ปู่ย่า ตายาย เป็นผู้ที่คอยเลี้ยงดูแทน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับหมอลำ ในงานวิจัยชื่อ หมอลำ อำนาจและการต่อรองต่อระบบทุนนิยมในยุคอุตสาหกรรม ของ ประยุทธ์ วรรณอุดม ได้ชี้ให้เห็นว่าหมอลำต้องปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อความอยู่รอดในวงการ รวมทั้งรักษาตำแหน่งความนิยมของสาวหมอลำซึ่งที่จะเสื่อมไปตามอายุและวัยที่มีผลต่อการว่าจ้างและสร้างชื่อเสียงให้กับวง และบทบาทสถานะทางเพศของสาวหมอลำซึ่ง ที่อยู่ในฐานะของผู้นำวงหมอลำ และการเอาตัวรอดของสาวหมอลำบนเวทีเมื่อพบเจอกับเหตุการณ์การลวนลามทางเพศของผู้ชมหน้าเวที

สรุปการวิเคราะห์เชิงข้อมูลกับปัญหาการทำงานของผู้หญิงอีสานทำให้เห็นการดิ้นรนต่อสู้ของผู้หญิงอีสานในแต่ละอาชีพที่ต้องเผชิญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ในสังคม ทั้งเรื่องของการกดขี่ทางเพศที่มาจากที่ทำงานและอาชีพที่ตนประกอบอยู่ อีกทั้งผลกระทบทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ได้สะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของผู้หญิงอีสานกับสภาพของจิตใจที่ต้องทนรับและต่อสู้กับปัญหาชีวิตและการทำงานในสังคม

2.2 งานสร้างสรรค์กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวละคร

2.2.1 วรรณกรรมอีสานเรื่องนางผมหอม

รูปที่ 1 วรรณกรรมอีสานเรื่องนางผมหอม

ทีมา นิตานร้อยแปด, วรรณกรรมเรื่องนางผมหอม, เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2560,

เข้าถึงจาก<http://www.nitan108.com/wpcontent/uploads/2014/02/phomhom2a.jpg>

วรรณกรรมอีสาน เรื่องนางผมหอม¹ มีใจความดังต่อไปนี้ เจ้าเมืองสีหิงค์ มีธิดาชื่อ สีดา พออายุย่างเข้า 16 ปี นางได้ออกไปเที่ยวป่า ชมสวนดอกไม้กับบริวาร แล้วเกิดพลัดหลง จนกระทั่งพบน้ำขังอยู่ในรอยเท้าช้าง ด้วยความทิวจึงกินเข้าไป เมื่อกลับไปเมืองแล้วก็เกิดการตั้งครรภ์ เมื่อประสูติออกมาเป็นธิดาชื่อว่านางผมหอม และคลอดธิดาอีกคนชื่อว่าลุนนี่ เมื่อโตขึ้นนางผมหอมถูกเพื่อนๆ ล้อว่าไม่มีบิดาเป็นลูกของผีสามสัตว์ป่า จึงได้ทำการสอบถามความจริงกับพระมารดา และทำให้ได้รู้ความจริงว่าบิดาของตนเป็นพญาช้าง นางจึงตัดสินใจเข้าป่าเพื่อตามหาบิดา สุดท้ายนางได้เจอกับพญาช้าง และได้บอกกับช้างตนนั้นว่าตนเป็นลูก ช้างจึงพิสูจน์โดยให้นางผมหอมปีนขึ้นไต่ตามงาของตนขึ้นไปบนหลัง นางผมหอมทำได้สำเร็จ พญาช้างจึงเอานางไปไว้ในปราสาทบนภูเขา อยู่มาวันหนึ่งนางรู้สึกเหงาอยากจะมีคู่รักจึงเอามมใส่ผอบอธิษฐานแล้วลอยน้ำไป จนเจ้าชายเป็นคนเก็บผอบได้ จึงออก

¹ เกษร สว่างวงศ์, การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมเรื่องนางผมหอม ฉบับล้านนาอีสานและไทยลื้อ = *a Comparative Study of a Lanna Thai, a Northeastern Thai and a Thai Lue Versions of the Nang Phom Hom* / โดย เกษรสว่างวงศ์ (2531).

เดินทางตามหาหญิงสาวที่เป็นเจ้าของผอบนี้โดยทวนกระแส น้ำขึ้นไปจนกระทั่งได้เจอปราสาทนางผมหอม และได้อยู่กับกันกระทั่งลูกชายและลูกสาว โดยที่พญาช้างไม่รู้เรื่องนี้เลย เมื่อมีลูกแล้วนางก็อยากจะหลบหนีบิดาของตนเองไปเมืองเจ้าชาย เมื่อพญาช้างทราบข่าวดังนั้นก็รีบกลับโกรธมากจึงฟังปราสาทและภูเขาบริเวณนั้นจนเตียนราบกลายเป็น สัญลักษณ์ของภูหอ ภูเขาที่อยู่ในพื้นที่ อ.ภูหลวง จ.เลย พญาช้างได้ตามไปหาลูกสาว และอ้อนวอนให้ลูกกลับพร้อมตน แต่นางผมหอมไม่กลับเนื่องจากลูกและสามีรอตนอยู่ พญาช้างจึงกลั้นใจตาย ก่อนตายได้ให้กับนางผมหอมเอาไว้ นางผมหอมเสียใจกับการกระทำของตนเอง จึงทำศพพญาช้างเพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูครั้งสุดท้าย จากนั้นนางได้เดินทางเข้าไปในเมือง ระหว่างทางได้มีผีโพงแปลงกายเป็นนางผมหอมแล้วปลักนางลงน้ำ โดยที่เจ้าชายไม่รู้เรื่อง เมื่อเดินทางมาถึงเมืองแล้วได้มีพิธีการรับขวัญ และต่อมาลูกชายของนางผมหอมได้บอกความจริงกับบิดาของตน เจ้าชายจึงออกอุบายให้อำมาตย์ฆ่าผีโพงเสียแล้วรับนางผมหอมกลับมาสู่เมือง จากนั้นก็ได้ฉลองกันสนุกสนานและครองรักกันอย่างมีความสุข

จากวรรณกรรมเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า ชะตากรรมของตัวละครเป็นลักษณะของผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับเรื่องที่เป็นตราบาปของตัวละคร และการต้องเลือกหน้าที่ระหว่างการเป็นลูกที่ดี หรือการเป็นภรรยาและแม่ที่ดี ซึ่งการเลือกของนางผมหอมสุดท้ายก็ต้องจบด้วยโศกนาฏกรรม บิดาของตนต้องกลั้นใจตายในที่สุด ในส่วนนี้หากวิเคราะห์จากตัวของละครนางผมหอมแล้ว นางไม่สามารถที่จะเลือกชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองได้เลย เพราะนางอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องยอมจำนนต่ออำนาจผู้ที่เป็นเจ้าของตัวนางผมหอม เช่น พญาช้างที่เป็นบิดา หรือ เจ้าชายที่เป็นสามี

2.2.2 ศิลปินที่ให้อิทธิพลเรื่องเนื้อหาของแรงงานหญิงในกรุงเทพฯ ในภาพยนตร์สารคดีเรื่อง

“สาวทรานซิสเตอร์” โดย สันติ แต่พานิช²

สาวอีสานทรานซิสเตอร์ เป็นผลงานของ สันติ แต่พานิช ที่สะท้อนถึงตัวตนของผู้หญิงอีสานที่เดินทางมาใช้แรงงานในกรุงเทพมหานคร สะท้อนมุมมองความคิดของตัวผู้เล่าผ่านเรื่อง เล่าของผู้หญิงอีสานที่ให้สัมภาษณ์ ในภาพยนตร์ ประกอบไปด้วยกลุ่มสาวอีสานที่ใช้แรงงาน ได้แก่ ผู้หญิงหลังพวงมาลัย(ผู้หญิงอีสานอาชีพขับแท็กซี่) ผู้หญิง สาวพนักงานเสิร์ฟอาหารญี่ปุ่น นักร้องสาวในคาเฟ่ และสาวข้ามเพศในร้านคาบาเร่

สิ่งที่น่าสนใจคือประเด็นทางสังคมที่ สันติ ได้นำเสนอสะท้อนถึง คุณค่าของชีวิต ความพ่ายแพ้ การประสบความสำเร็จในชีวิต อุปสรรค ความฝัน ความคาดหวังของคน และการดิ้นรนต่อสู้ของคนชนชั้นรากหญ้าที่พร้อมจะขึ้นสังเวียน และขึ้นชกกับศัตรูที่ตนเองไม่รู้ว่าใคร เช่น ในผลงานภาพยนตร์สารคดีที่ชื่อชุด อีสานเมืองยิ้ม ได้สะท้อนวิถีชีวิต มุมมองความคิดของคนอีสาน ผ่านการบันทึกเป็นภาพเคลื่อนไหว สารคดีชีวิตของคนอีสาน นำเสนอประเด็นของคนอีสานในแง่ของการใช้ชีวิต กับพื้นที่ๆทุกคนกล่าวขานว่าเป็นพื้นที่แห่งแสง ทูรกันดาร แต่ในเชิงเนื้อหาของดินแดนที่แห่งแสงแต่มีเรื่องราวของความเชื่อและวิถีแบบเก่า รวมไปถึงค่านิยมของคนอีสาน ความเป็นอีสานรุ่นใหม่ที่ผสมกันระหว่างความทันสมัยที่ได้มาจากคนอีสานที่ไปทำงานในเมืองเอากลับมาแลกเปลี่ยนกับคนในหมู่บ้านที่มีลักษณะของความชนบทอยู่

โดยเริ่มจาก สาวอีสานที่เข้ามาทำงานขับแท็กซี่ ที่มีความฝันที่จะขับรถคอนเทนเนอร์ขนาดใหญ่ขนส่งสินค้าไปนอกเขตเมือง เพื่อที่จะได้กลับบ้านไปหาพ่อ เนื่องจากพ่อของเธอไม่สบายและเรื่องราวชีวิตของเด็กสาวที่เข้ามาเป็นพนักงานเสิร์ฟอาหารอาหารญี่ปุ่น สวมใส่ชุดกิโมโนสีเขียวเป็นชุดประจำตัวของพนักงานที่ร้านอาหารญี่ปุ่นในกรุงเทพฯ กับความรู้สึกส่วนตัวที่ได้งานเป็นพนักงานเสิร์ฟร้านอาหารญี่ปุ่นเป็นงานแรกในกรุงเทพฯ มีสีหน้าที่ตื่นเต้นและดีใจที่ได้งานพร้อมความภาคภูมิใจในตนเองที่ได้ทำอาชีพนี้

² สันติ แต่พานิช, "อีสานทรานซิสเตอร์," (2017).เป็นผู้กำกับภาพยนตร์อิสระ ผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้เขาคือภาพยนตร์สารคดีชื่อ เสือร้องไห้ เข้าฉายในปี พ.ศ.2548 ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอชีวิตของคนในรูปแบบ reality show โดยผ่านนักแสดงในเรื่องทั้งหมด 5 คน ได้แก่ พรศักดิ์ ส่องแสง ชีวิตของหมอลำ หรือ ที่ทราบกันในฉายาไอ้หนุ่มแขนซ้ายลายมังกร เหลือเฟือ มิกจิก ผู้ที่โตได้มาจากชีวิตการเป็นกรรมกร วินตร เพชรชัย(แมน หัวปลา)เอกพล สมบูรณ์ (เนตร อินทรีย์เหล็ก) และรัตนกรณ สุทธิประภา (อ้อย ลิงค์นักขับ) ในภาพยนตร์ได้ติดตามถ่ายทำชีวิตจริงของนักแสดงทั้งหมดเพื่อเผยแพร่สู่ชีวิตของคนจาก-ต่างจังหวัดที่เข้ามาทำงานในเมืองกรุง ฉายในความยาว 94 นาที นอกจากนั้นยังมีงานภาพยนตร์สารคดีสั้นเรื่องอื่นๆอีก อาทิเช่น Live in bangkok (2554) เราอยู่ร่วมกัน (2553) Wake up comedy 8 (2552)ตัวกู-ของกู (2551) แอบถ่าย เตียว 7 (2551) ฯลฯ

ซึ่งตรงข้ามกับชีวิตสาวนักร้องในคาเฟ่ แสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ชีวิตที่แสนจะลำบากทั้งกายและใจ ชีวิตที่เป็นมุมมืดของสังคมที่มองไม่เห็น ด้วยการประกอบอาชีพที่สังคมตัดสินผู้หญิงที่ทำงานในคาเฟ่ว่าเป็นคนไม่ดี ทำให้เห็นมุมมองที่แสนเศร้าของผู้หญิงอีสาน ที่ต้องทำหน้าที่และความรักในการร้องเพลง อาชีพที่ต้องฉีกยิ้มและบริการร่างกายเพื่อสร้างความบันเทิงในสถานเริงรมย์ เพื่อผ่อนคลายความเครียดให้แก่เหล่าผู้ชายที่เข้ามาใช้บริการ กับอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นความเศร้าและทุกข์ระทมของชีวิตที่เธอไม่สามารถที่จะระบายความทุกข์นี้กับใครได้

รูปที่ 2 อาชีพของพี่อ้อยสาวอีสานขับแท็กซี่

ที่มา: สันติ แต้พานิช, สาวอีสานทรานซิสเตอร์, เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=1VFqa2U8vLY>

รูปที่ 3 สาวเสิร์ฟในร้านอาหารญี่ปุ่น

ที่มา: สันติ แต้พานิช, สาวอีสานทรานซิสเตอร์, เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2559, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=1VFqa2U8vLY>

รูปที่ 4 สาวนักร้องในคาเฟ่

ที่มา: สันติ แต่พานิช, สาวอีสานทรานซิสเตอร์, เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2559,
เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=1VFqa2U8vLY>

2.2.3 ศิลปินที่ให้อิทธิพลเรื่องวิธีการ ลงพื้นที่ และการนำข้อมูลมาสร้างเป็นผลงาน ในภาพยนตร์ เรื่อง “ลุงบุญมีระลึกชาติ” โดย อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

ลุงบุญมีระลึกชาติ³ เป็นภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยสนใจในวิธีการคิดของตัวอภิชาติพงศ์เกี่ยวกับ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่เป็นเรื่องเล่าในการนำเสนอ พื้นที่ เวลา ผ่านภาพรวมไปถึง กระบวนการคิดของเขา ในแง่มุมของผู้สร้างภาพยนตร์ การตีความ และการลำดับเรื่อง ซึ่งวิธีการคิด และผลิตรายงานของ อภิชาติพงศ์ เกิดจากส่วนที่เป็นความรู้เชิงประวัติศาสตร์ทางการเมืองผ่านเส้นทางที่ เขาเข้าไปสำรวจ กับอีกส่วนหนึ่งที่เขาตั้งใจที่จะค้นหาอยู่แล้ว คือ การตามหา ลุงบุญมี บุคคลที่ถูก กล่าวถึงในหนังสือ คนระลึกชาติ โดย พระศรี-ปริยัติเวที แห่งวัดป่าแสงอรุณ เพื่อแสดงให้เห็น ถึงประสบการณ์ที่คนไม่เคยรับรู้มาก่อน หรือการเลื่อนรางของชุดประวัติศาสตร์ที่ถูกลิ้มไปในการศึกษา การระลึกเข้าไปสู่ เหตุการณ์ ของพื้นที่ และเวลา ในภาพยนตร์ ที่มีนัยเกี่ยวกับการเมือง ในช่วงเหตุการณ์ วันเสียงปืนแตกที่นาบัว⁴

ฉากเหตุการณ์ต่างๆในชุดข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ กับสิ่งที่เป็นเรื่องเล่ามีลักษณะเป็น นวนิยาย(Fiction) ถูกรวมมาอยู่ในวิธีลำดับและเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ของการระลึกของตัวละคร และผู้กำกับที่เอามารวมในพื้นที่และเวลาที่ทับซ้อน และปนเปกันไปเพื่อสร้างความรู้สึกลุ่มเครือกับชุด ข้อมูลและข้อเท็จจริงเหล่านั้น ที่ตัวศิลปินเน้นแนวคิด “สัจจะ-นิยมนมหัศจรรย์” (magical realism)⁵ ยกตัวอย่างเช่น ฉากการรับประทานอาหารรวมกัน ที่มี ลุงบุญมี ป้าเจน และไต้ง ที่พบกับฮวย เมียของลุงบุญมีที่ตายไปแล้ว และบุญส่ง ลูกชายของลุงบุญมี ซึ่งหนีหายไปในปี เพื่ออยู่กับเมียมนุษย์ วานร จนตนเองกลายเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกัน ศิลปินได้จับเอาสิ่งมีชีวิต คือ คน สัตว์ประหลาด และ ผี มาร่วมวงสนทนาในโต๊ะกินข้าวเดียวกัน ภาพของมิติเวลาและเหตุการณ์ที่ซ้ำซ้อนกันจนเรา แยกไม่ได้ว่าแท้จริงแล้วสถานการณ์นี้มันคือจินตนาการ ความฝัน หรือความจริงที่ซ้อนทับความจริงอีกที

³ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, "ลุงบุญมีระลึกชาติ."

⁴ สมศักดิ์ เจียมธีรกุล, "8 สิงหาคม 2508 (8-8-08) "วันเสียงปืนแตก"(ตอน1)," ประชาไท, <https://prachatai.com/journal/2009/08/25380>.

⁵ สุจิตต์ วงษ์เทศ, "สุจิตต์ วงษ์เทศ:สัจนิยมนมหัศจรรย์," มติชนออนไลน์, <https://www.matichon.co.th/news/182639>.

2.2.4 ศิลปินที่ให้อิทธิพลในเรื่องของเทคนิค Nathalie Djurberg & Hans Berg

Nathalie Djurberg & Hans Berg ชาวสวีเดน ผลงานของศิลปินทั้งคู่เป็นการผสมกันระหว่าง ภาพเคลื่อนไหว(Animation) ประติมากรรม(Sculpture) และเสียง(Sound) ศิลปินทั้งสองได้สร้างบทภาพยนตร์เชิงจิตวิทยาว่าด้วยเรื่องของความปรารถนาของมนุษย์และความเป็นสัตว์ ทั้งสองได้รวบรวมสื่อในการนำเสนอระหว่างพื้นที่ของความเป็นภาพยนตร์ งานประติมากรรม และการสร้างให้บรรยากาศให้คนตีความต่ออยู่กับสภาพแวดล้อม จัดองค์ประกอบของภาพเคลื่อนไหวและเสียง โดยเชื่อมความสัมพันธ์กับวัตถุที่ศิลปินได้สร้างขึ้นมาในห้องแสดงผลงาน

ในชุดผลงานWorship เป็นการใช้เทคนิคปั้นดิน(Clay animation) ทำให้เกิดภาพเคลื่อนไหว มีลักษณะของหลากหลายแบบ คู่มือความพิลึก ด้วยหน้าตาที่ไม่สมประกอบ หุ่นตัวละครที่ไม่ได้เป็นไปตามลักษณะทางกายวิภาค ลักษณะผมยาว และแต่งตัดจัด มีท่าทางการยั่วยวนทางเพศผสมกันความวิตถารประปนกับความรู้สึกคล้ายผู้หญิงขายบริการ อีกทั้งพร้อมด้วยสัญลักษณ์ในงานที่เต็มไปด้วยอาการของการบอกเล่า เรื่องของเพศ เช่น การคลึงตัวของผู้หญิงกับกล้วย การปกปิดข้าวโพด ที่ข้างในเต็มไปด้วยวัสดุที่มีความแวววาว ภาพการนำเสนอผู้หญิงที่นอนบนเฟอร์นิเจอร์ สัญลักษณ์ของงูที่ดูอ่อนแอ

รูปที่ 5 ผลงานชื่อ Worship 2016, Stop-motion, 08:26 นาที,
ที่มา: Nathalie Djurberg & Hans Berg, เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม 2560,
เข้าถึงจาก http://www.artnet.com/artists/nathalie-djurberg-and-hans-berg/worship-a-H6P0xBJn_1D7hizaADmWUw2

ลักษณะความประหลาดของตัวละครปลดปล่อยสัญชาตญาณและความไม่สมประกอบ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึง ความไม่ปกติของมนุษย์ที่ถูกขังอยู่ในจิตใจเพราะ ไม่สามารถแสดงออกในที่สาธารณะได้ ในอีกด้าน ความไม่ปกตินี้ได้ให้เป็นอิสระจากโลกของความจริง การจัดวางในงานศิลปะจึงเป็นตัวนำเสนอชุดความคิดทั้งหมด โดยผ่านภาพ เสียงและบรรยากาศ นำไปสู่ประเด็นในงาน

รูปที่ 6 ชื่อผลงาน Worship 2016 installation

ที่มา: Nathalie Djurberg & Hans Berg, เข้าถึงเมื่อ 17 กรกฎาคม 2560,

เข้าถึงจาก <http://stavangerkunstmuseum.no/en/events/nathalie-djurberg-og-hans-berg>

บทที่ 3

วิธีวิทยา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยจะถูกแบ่งเป็นสามส่วน ได้แก่ ส่วนแรกคือ ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production) ได้แก่ การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลกลุ่มอาชีพของผู้หญิงอีสานทั้งสามอาชีพ ได้แก่ สาวโรงงาน สาวขายลอตเตอรี่และสาวหมอ-ลำซิ่ง เพื่อนำเอาเรื่องเล่าและประสบการณ์ของผู้หญิงอีสานมาสรุปเป็นเรื่องย่อ(Synopsis)และสร้างโครงเรื่อง(Plot)ในส่วนที่สองคือขั้นตอนการถ่ายทำ(Production)และจากนั้นเป็นขั้นตอนหลังการถ่ายทำส่วนที่สาม(Post-Production) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production)

3.1. การลงพื้นที่ภาคสนาม

สรุปบทสัมภาษณ์สาวโรงงานของ ชไมพร เกษทองมา(กุล) บันทึกเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2559 สถานที่ บ้านพักคนงานโรงงานอุตสาหกรรม จ.ชลบุรี

กุลเดินทางจากอีสานเข้ามาเป็นสาวโรงงาน เมื่อตอนอายุราวๆ 17 ปี เนื่องจากปัญหาชีวิตทางครอบครัวและชีวิตส่วนตัวที่ไม่ได้ราบรื่น จึงทำให้กุลมาเป็นสาวโรงงานที่ทำงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม จ.ชลบุรี โรงงานที่กุลทำงานเป็นโรงงานทอถุงมือส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น เธอเริ่มต้นตั้งแต่แผนกผลิตจนปัจจุบันทำอยู่แผนกตรวจสอบสินค้า เธอให้ความคิดเห็นว่า ชีวิตการทำงานของสาวโรงงานอาจดูไม่แตกต่างจากคนงานในสายอาชีพอื่นมากนัก แต่ความลำบากคือการอดทนในการทำสิ่งซ้ำๆและอยู่กับการผลิตใน และกระบวนการอุตสาหกรรม ทำงานตามคำสั่งเพื่อทำงานให้ตรงตามเป้าในแต่ละวัน สาวโรงงานรวมทั้งเธอเองมักจะชอบการทำงานล่วงเวลาหรือโอที(OT) และมักจะรอคอยโบนัสประจำปี “ทุกคนจะตั้งใจทำงาน ทำงานเร่งกับเวลา ทำงานอย่างเต็มที่ และรอตัดเกรดประจำปี ถ้าได้เกรดดีก็จะได้เงินหลาย”เงินโบนัสคือค่าตอบแทนการทำงานและความขยันของสาวโรงงาน เงินอีกก้อนหนึ่งสิ่งที่เธอและเพื่อนสาวโรงงานคนอื่นๆรอคอย คือเงินปลายปี เป็นเงิน

สะสมก้อนใหญ่ของสาวโรงงานที่จะตัดทุกๆปี จากการทำงาน การทำยอดของแต่ละคน ซึ่งบางคนถึงขั้นไม่ยอมกลับบ้านในช่วงเทศกาลเพื่อแลกกับการสะสมเงินปลายปี ซึ่งกุลและเพื่อนๆสาวโรงงานต่างก็รอและคาดหวังจากเงินก้อนนี้ เพื่อไว้เงินเก็บไว้ ซื้อบ้าน ซื้อรถ หรือไปต่อยอดความฝันทางการศึกษา เช่นเดียวกับกุลที่ต้องการที่จะมีชีวิตที่ดีแม้ว่าเธอจะไม่สามารถทำตามความฝันได้แต่แรก โรงงานจึงเป็นที่ๆให้เงินทุนที่เธอแลกมาด้วยแรงจากความตั้งใจทำงานของเธอ

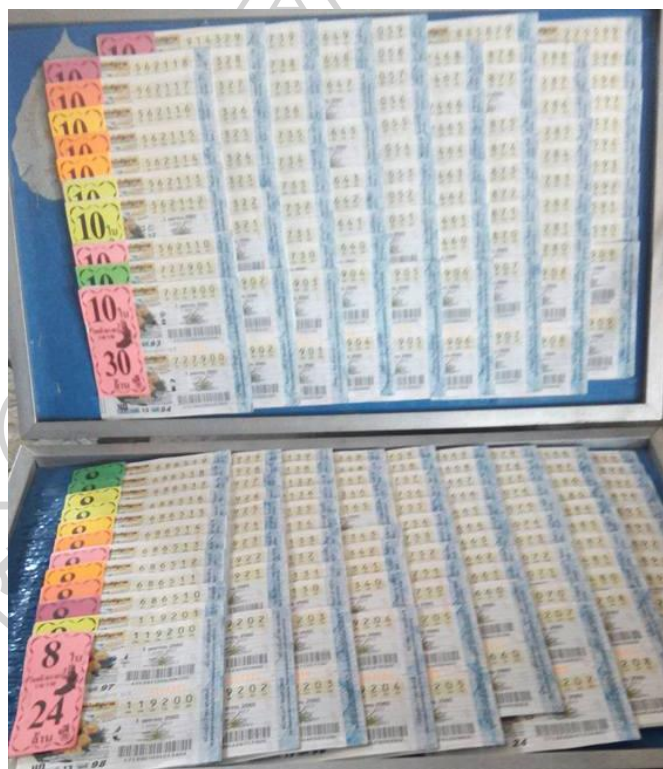
รูปที่ 7 การสัมภาษณ์สาวโรงงาน

สรุปบทสัมภาษณ์ สาวชายลอตเตอรี ลมัย พลชา(จ๋อม) บันทึกเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์

พ.ศ.2560

จ๋อมเป็นสาวชายลอตเตอรี ที่เดินทางมาจากจังหวัดเลย ครอบครัวของจ๋อมประกอบอาชีพเกษตรกร หลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เธอได้แต่งงานและมีลูกสาวหนึ่งคน หลังจากคลอดบุตรเธอได้ช่วยครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกรและมีหน้าที่ต้องดูแลลูกสาวของตนจนลูกสาวของเธอจนโตเข้าเรียนช่วงชั้นอนุบาล สามีได้ชักชวนให้มาทำงาน ชายลอตเตอรี ซึ่งอาชีพนี้เป็นที่นิยมทำกันในหมู่บ้าน โดยเฉพาะพื้นที่ในแถบ อ.วังสะพุง จ.เลย และเนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ทำกิน มีราคาตกต่ำ เกษตรกรได้เงินจากการขายผลผลิตจำนวนน้อย ประกอบภาระหนี้สินของเกษตรกร จึงทำให้คนอีสานในพื้นที่ อ.วังสะพุง จ.เลย หาอาชีพเสริมโดยการเข้ามาขาย ลอตเตอรีในเมือง ในช่วงแรกๆจะมีพ่อค้าหลักที่จำหน่ายฉลากหรือยี่ปี่ว ส่วนใหญ่พ่อค้าจะมีสถานที่จำหน่ายอยู่ในแถบ จ. เพชรบูรณ์ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันนี้ คนชายลอตเตอรีต้องไป “รับเลข” หรือการไปซื้อฉลากที่ธนาคาร

ทุกๆกลางเดือนจ๋อมจะเดินทางจากวังสะพุง ไปขายลอตเตอรี่ที่ จ.อยุธยาโดยพักในบ้านเช่าที่หารรวมกับเพื่อนที่ไปด้วยกัน การขายแร่แต่ละครั้งจะเริ่มตั้งแต่เช้าถึงเย็นทุกวันจนกว่าลอตเตอรี่ในแผงจะหมด เพราะเธอไม่อยากขาดทุน จ๋อมเลือกที่จะขายลอตเตอรี่ก็เพราะลูกสาว อยากมีเวลาให้ลูกสาว “คั่นถ้าไปทำงานโรงงานแบบผู้อื่น เฮากะบ่ได้อยู่กับลูกเต็มที”⁶ เพราะงานขายลอตเตอรี่ อยู่น้อยเธอก็ได้กลับไป ดูแลลูกสาวของเธอทุกๆเดือน เธอพูดถึงใ้บตอง ลูกสาวคนเดียวของเธอที่หวังอยากให้ลูกมีอนาคตมีการศึกษาที่ดีเพราะไม่อยากให้ลูกลำบากและมีชีวิตเหมือนเธอ เธอจึงตั้งใจที่จะขายลอตเตอรี่ไปตลอดเพราะคิดว่าเป็นรายได้เสริมที่ทำให้เธอและครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี

รูปที่ 8 แผงขายลอตเตอรี่

⁶ แปลว่า ถ้าเกิดเราไปทำงานแบบสาวโรงงานเหมือนคนอื่น เราก็จะไม่มีเวลาอยู่กับลูกสาวของเราอย่างเต็มที่

**สรุปบทสัมภาษณ์ของสาวหมอลำซิ่ง พัชรี วงษ์จันทร์ (มี้ว) หัวหน้าวงหมอลำซิ่ง คณะ
กุ่ม มีวชิค แอนชาว สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2560**

มี้วเล่าว่าเธอตั้งวงหมอลำร่วมกับสามีของเธอที่ทำอาชีพเป็นนักดนตรีการทำวงหมอลำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เธออยากจะทำมานาน เธอเล่าว่าอาชีพหมอลำซิ่งเมื่อเทียบกับหมอลำคณะแล้ว เป็นอาชีพที่สามารถออกงานได้ตลอดเวลาเนื่องจากจำนวนคนและวงไม่ได้ใหญ่เหมือนกับหมอลำคณะใหญ่ๆ อีกทั้งยังสามารถออกงานได้ทุกพื้นที่และทุกเวลา ทั้งงานประจำปีและงานมงคลต่างๆ มี้วได้เล่าถึงชีวิตการทำงานของเธอผ่านการเผชิญปัญหากับความปลอดภัยตอนที่เธอแสดงอยู่บนเวทีที่ต้องเอาตัวรอดจากการลวนลามทางเพศจากกลุ่มผู้ชมที่เมาสุรา รวมทั้งการโกงค่าจ้างจากผู้ว่าจ้าง นอกจากนี้ยังมีภาระของเธอที่ต้องดูแลลูกน้องในวงที่ต้องบริหารงานเข้ามาอย่างสม่ำเสมอเพราะต้องประสบกับสภาวะการแข่งขันทางอาชีพที่สูง เพราะฉะนั้นการโชว์แต่ละครั้งจึงต้องปรับเปลี่ยนและสร้างให้มีความตื่นตา ตื่นใจอยู่เสมอ อาชีพหมอลำซิ่งเป็นอาชีพที่เธอเล่าว่าสามารถที่จะปรับประยุกต์ให้ทันสมัยไปตามสังคมได้เรื่อยๆแต่ต้องอาศัยความอดทนและความพยายามในช่วงแรกๆที่ยังไม่มีใครว่าจ้าง ต้องอดทนต่อคำสบประมาทของคนรอบข้าง เพราะการเลือกอาชีพการเป็นหมอลำนั้นมักจะโดยสังคมผ่านออกตัดสินว่าเป็นอาชีพที่เต็นกินรำกิ้น ไม่มีความมั่นคงไร้เกียรติและศักดิ์ศรี

รูปที่ 9 สาวหมอลำซิ่ง

การลงพื้นที่สังเกตการณ์ คณะหมอลำ วงสาวน้อยเพชรบ้านแพง
ลงพื้นที่เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2559 สถานที่ วัดบ้านปวนพุ บ้านปวนพุ ต.ปวนพุ อำเภอ
หนองหิน จังหวัดเลย

คณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงเป็นวงหมอลำ จากจังหวัดมหาสารคาม โดยผู้นำวงชื่อ คุณแม่สุภาพ นามวงศ์ษา จากคณะหมอลำเพลิน ที่มีจังหวะและทำนองเพลงแบบจังหวะที่สนุกสนานพร้อมด้วยการแต่งกายของฝ่ายหญิงที่เป็นเอกลักษณ์คือการนุ่งผ้าชิ้นสั้นๆ ประกอบกับเครื่องดนตรีอีสานคือพิณและแคน ซึ่งในปัจจุบันได้ประยุกต์เอาเครื่องดนตรีตะวันตกเช่น คีย์บอร์ด กลองชุด แซกโซโฟน ฯลฯ เข้าไปผสมกับกลอนลำให้มีจังหวะสนุกสนานและเป็นสากลยิ่งขึ้น โดยสาวหมอลำ คุณพร อภริดี เป็นผู้สืบทอดกิจการแทน

รูปแบบกลอนลำและลักษณะการนำเสนอ การแสดงบนหน้าเวที แบ่งออกเป็นสามช่วงการแสดง ช่วงแรกเป็นการนำเสนอ แสง สี เสียง บนเวที พร้อมกับกลุ่มหางเครื่องที่สวมอาภรณ์ประดับตกแต่งแบบเต็มยศ เช่น การสวมใส่เครื่องทรงที่คล้ายปีกนก ที่สวมบนศีรษะ และส่วนที่เป็นสะโพก เป็นต้น ช่วงที่สองเป็น ช่วงเปิดตัวนักร้องในคณะ ตั้งแต่นักร้องคนเก่า ไปจนถึงนักร้องที่มีชื่อเสียงที่สุดในคณะ และนักร้องหน้าใหม่ ซึ่งบทเพลงที่ใช้เป็นเพลงลูกทุ่งที่ทางคณะได้แต่งขึ้น หรือการประยุกต์เอาทำนองเพลงสากลเข้ามาผสมกับเพลงอีสานโดยเปลี่ยนเนื้อร้องและจังหวะเพลงที่มีลักษณะเป็นเมตเลย์ คือการเอาเพลงและดนตรีมาผสมรวมกันและเพิ่มให้เป็นจังหวะที่สนุกสนาน และมีการเอาจังหวะหมอลำเพลินเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในช่วงนี้ด้วย ช่วงที่สามเป็นช่วงของหมอลำเรื่องต่อกลอน มีลักษณะของการเอากลอนลำมาแต่งเป็นเรื่องสมัยก่อนนิยมเอานิทานปรัมปรา เช่น สินไชย ท้าวกำกาดำ แก้วหน้าม้า เป็นต้น จนถึงปัจจุบันเรื่องที่เอามาทำเป็นหมอลำกลอนจะปรับเปลี่ยนจากเดิมซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับ ละครหลังข่าว เกี่ยวกับเรื่องราวความรักต่างชนชั้น การแย่งชิงมรดก ปิดท้ายด้วยการกล่าวอำลา ของคณะหมอลำ จะมีลูกทิมทั้งหมดขึ้นมากล่าวอำลาผู้ชม

รูปที่ 10 การแสดงบนเวทีของคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพวง

รูปที่ 11 ภาพหลังจากการแสดงชุดแรกเสร็จ

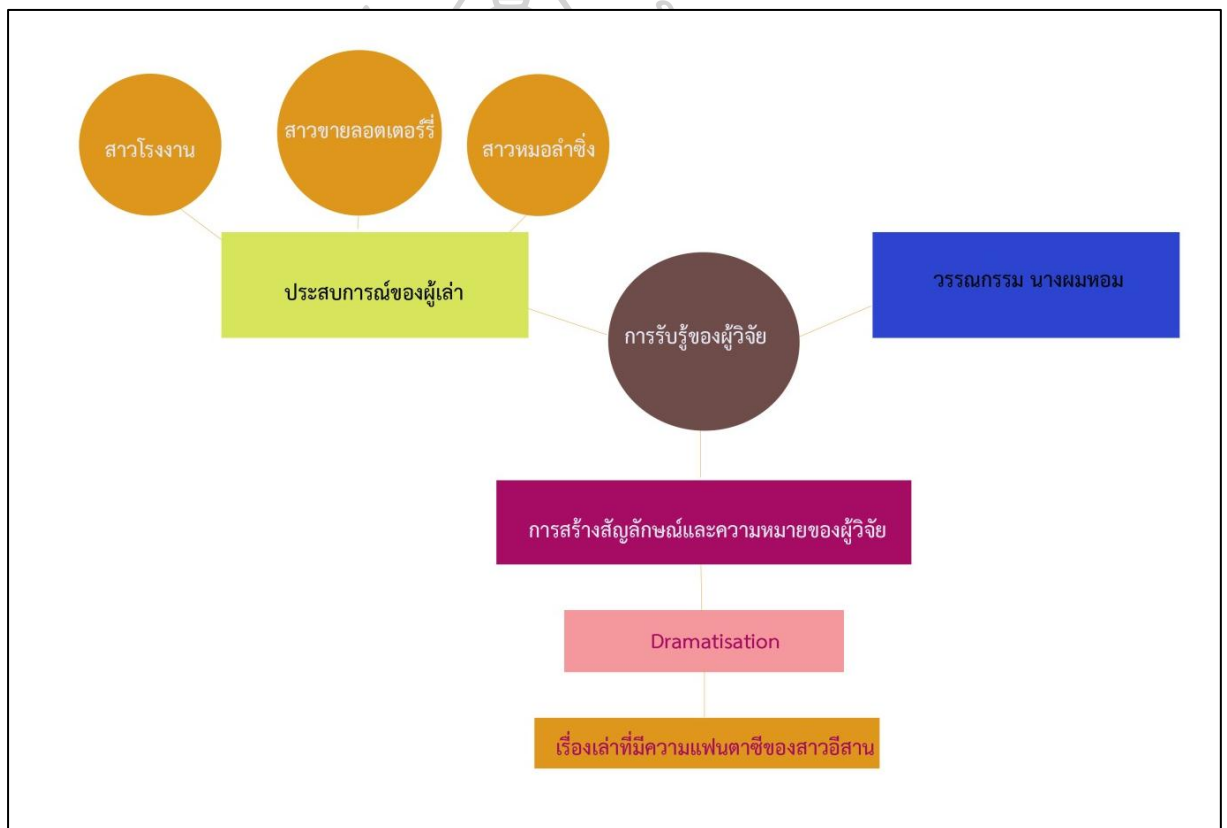

รูปที่ 12 ภาพบรรยากาศหลังเวทีการแสดง

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดแนวทางในการสร้างโครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก

จากการข้อมูลเชิงทฤษฎีและข้อมูลจากภาคสนาม ได้นำมาสรุปและถอดความเป็นเรื่องย่อ ประกอบด้วยเรื่องเล่าผ่านผลงานภาพเคลื่อนไหว 3 เรื่อง ได้แก่ ฉันทนา เรื่องราวของสาวโรงงานที่ทำงานหนัก เรื่องเล่าสาวเลยที่เล่าถึงสาวขายลอตเตอรี่ที่ผูกพันกับลูกสาว และโลกของบัวศรีเล่าถึงการต่อสู้กับการตัดสินใจตัดสินใจของเธอในการประกอบอาชีพหมอลำซิ่ง ผ่านตัวละครเพศหญิงที่ได้แรงบันดาลใจจากการสร้างตัวละครจากวรรณกรรมอีสานเรื่องนางผมหมอม การตีความและการให้ความหมายผ่านทัศนคติของผู้วิจัย เป็นการสร้างเรื่องราวที่อ้างอิงจากความจริงเล่าผ่านเรื่องเล่าที่มีลักษณะของภาพและชีวิตที่เกินจริง (Dramaticisation) ดังภาพแผนภูมิ

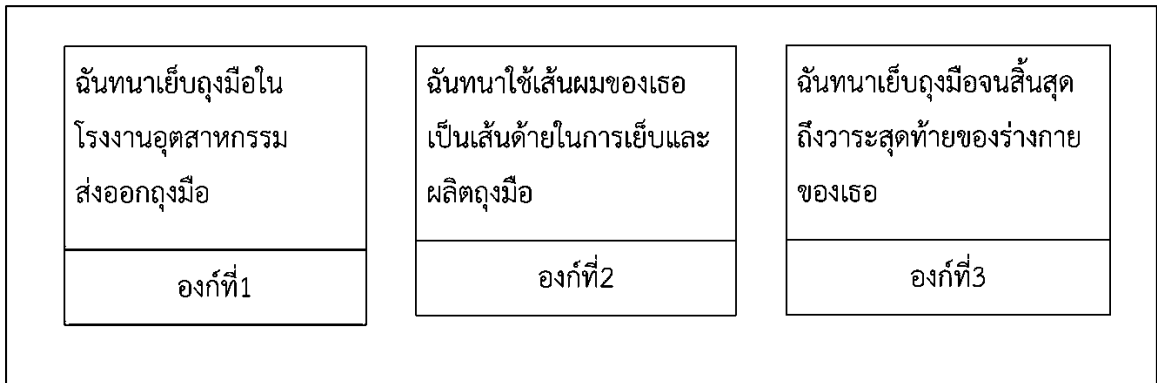
รูปที่ 13 วิธีการถอดภาพความคิดในการสร้างโครงเรื่อง

3.2.1 เรื่อง ฉันทนา

สาระของเรื่อง (Them)

สาวโรงงานที่ต้องทำงานใช้แรงในโรงงานอุตสาหกรรมจนตัวตาย

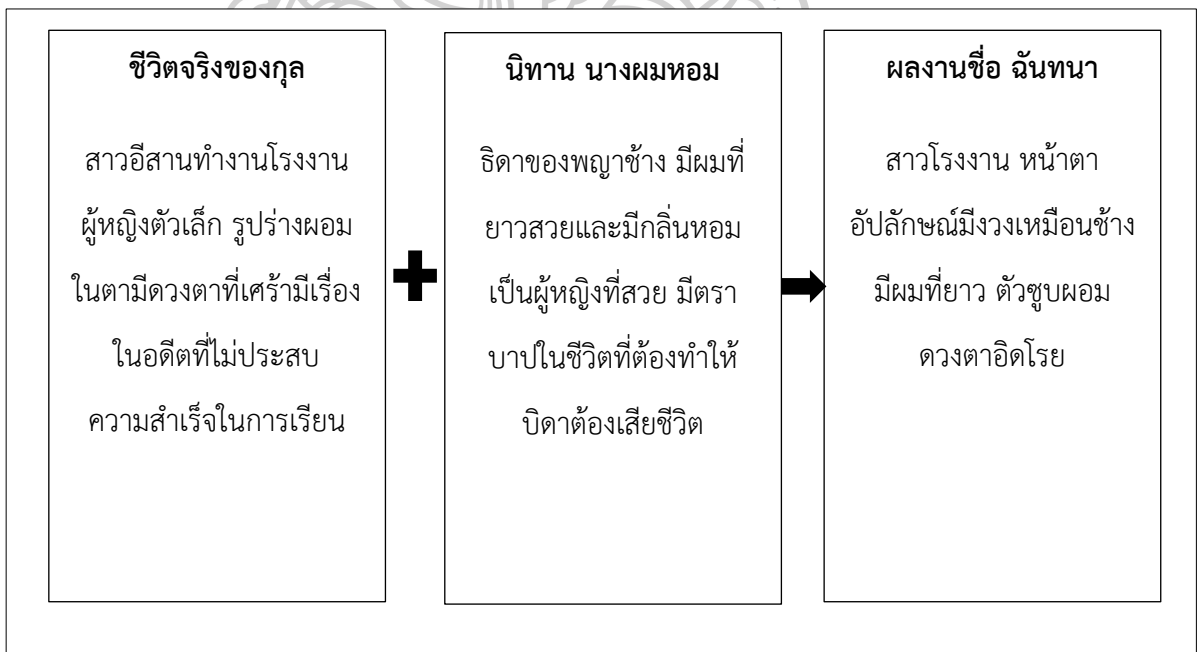
โครงเรื่อง(Plot)

รูปที่ 14 แผนผังทางความคิดการสร้างโครงและลำดับเรื่อง ฉันทนา

ตัวละคร

ตัวละครฉันทนา

รูปที่ 15 แผนผังทางความคิดการสร้างตัวละคร ฉันทนา

ฉาก

โรงงานอุตสาหกรรม เย็บถุงมือ ห้องภายในแผนกขนาดกลาง สะอาด,ได้รับแสงสว่างจากหลอดไฟเพียงอย่างเดียว มีอุปกรณ์สำหรับการผลิต เช่น จักร ชิ้นวางสินค้า กล่องบรรจุสินค้าเรียงราย และแบ่งเป็นแผนกต่างๆ บ้านพักคนงาน เป็นห้องแถวชั้นเดียว มี 1ห้องน้ำ 1ห้องนอน และ 1ห้องครัว มีเสื้อผ้าพร้อมด้วยชุดทำงานของกุล และมีของสะสม เช่นตุ๊กตา ของกุล	ถ้า (ภูหอ) ที่พักของนางम्मหอม เป็นที่วิวปราศจากผู้คน มีแสงสว่างเล็กน้อย มีหินงอกหินย้อย ภายนอกรายล้อมด้วยต้นไม้	ห้องทำงานของฉันทนา เป็นห้องขนาดกลาง มีแสงไฟจากหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ จักรเย็บผ้าตัวเก่า เก้าอี้นั่งตัวเก่า มีกระจกบานเก่าในห้อง

รูปที่ 16 แผนผังทางความคิดการสร้างฉากในเรื่อง ฉันทนา

เสียงพากย์ และเสียงขับร้อง(Voice)

เสียงของกลอนลำภาษาอีสาน เรื่องนางम्मหอม เป็นบทสนทนาระหว่างนางम्मหอมกับบิดาของตนเอง

เสียงคำสัมภาษณ์ ของกุลและสาวโรงงาน

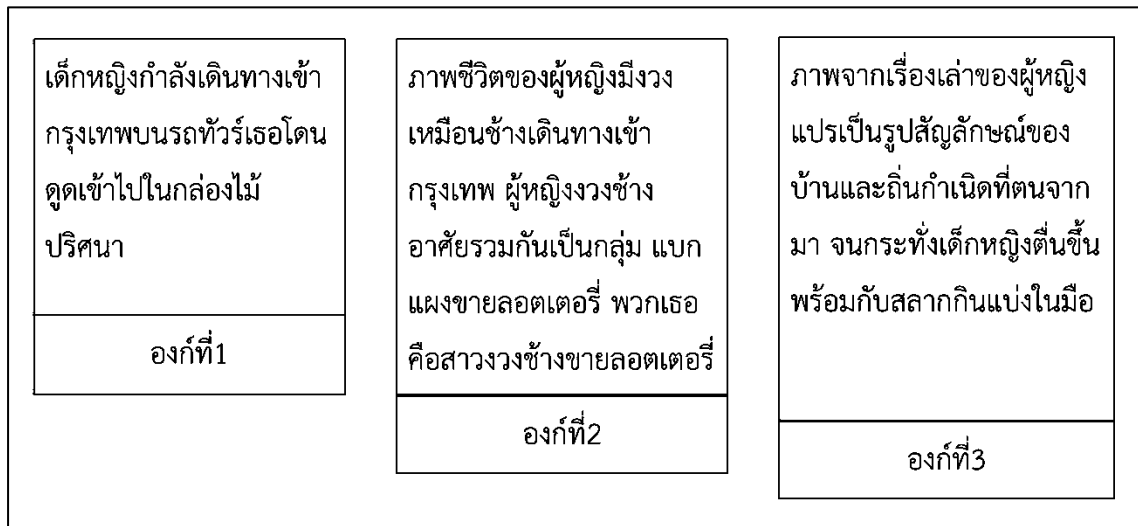
เสียง(Sound) บรรยากาศและเสียงเครื่องจักรกลในโรงงานในเรื่องนี้คือจักรเย็บผ้า

3.2.2 เรื่องเล่าสาวเลย

สาระของเรื่อง (Them)

ห้วงความทรงจำของผู้หญิงอีสาน ผู้เป็นแม่ที่ยอมเหน็ดเหนื่อยเพื่ออนาคตที่ดีของลูกสาว

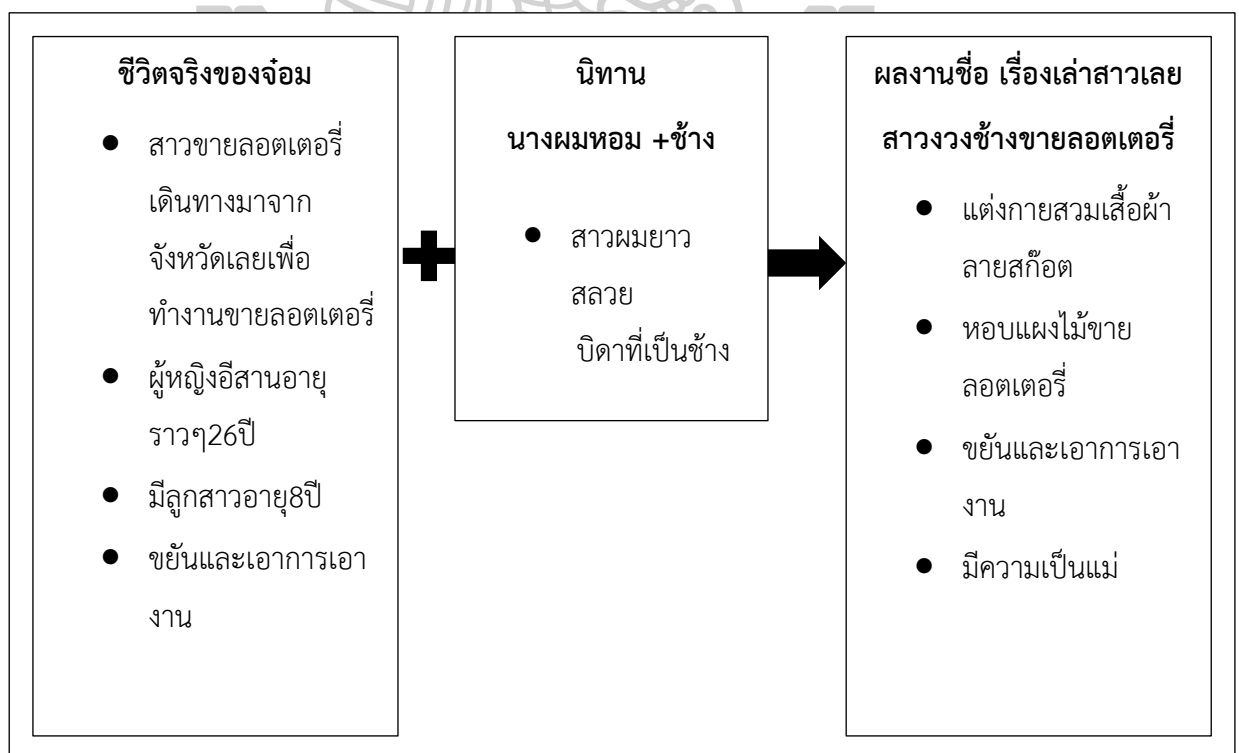
โครงเรื่อง(Plot)

รูปที่ 17 แผนผังการลำดับโครงเรื่อง เรื่องเล่าสาวเลย

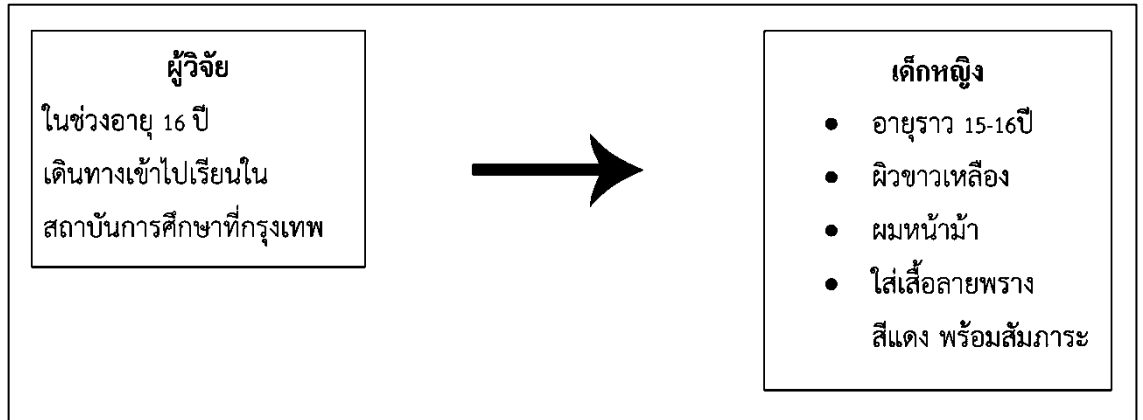
ตัวละคร

ตัวละครสาววงช่างขายลอตเตอรี

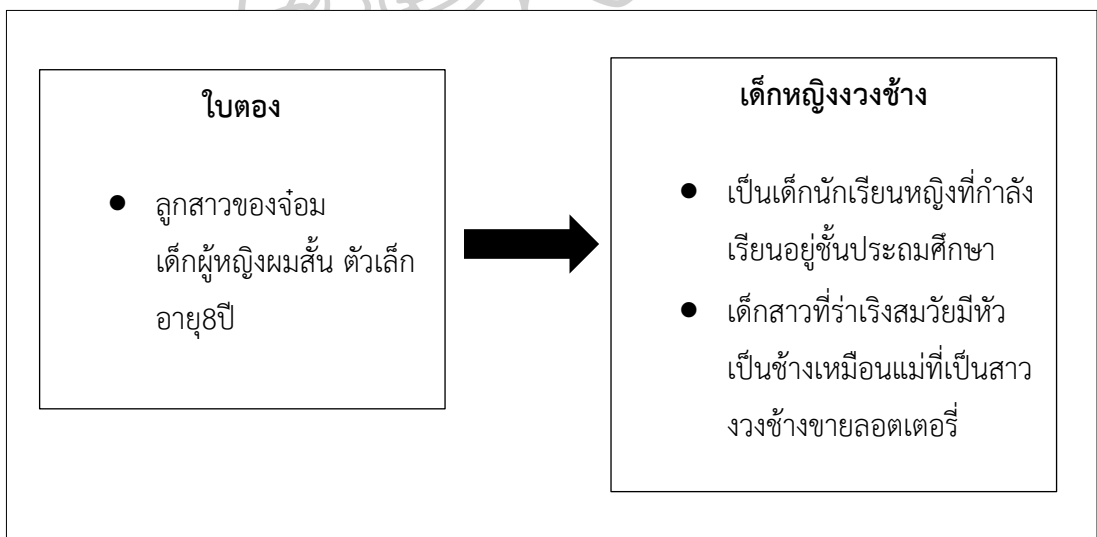
รูปที่ 18 แผนผังการสร้างตัวละครสาววงช่างขายลอตเตอรี

ตัวละครเด็กหญิง

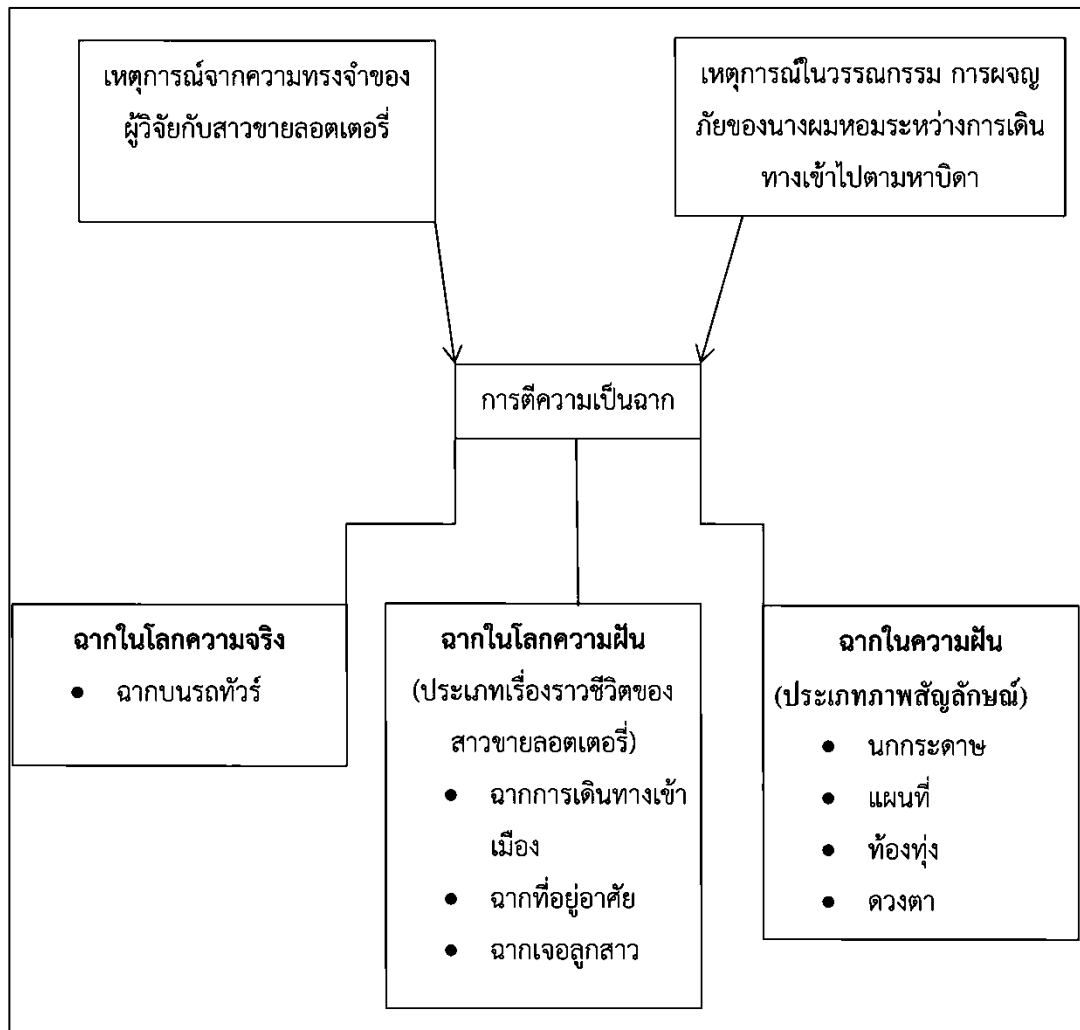
รูปที่ 19 แผนผังการสร้างตัวละครเด็กหญิง

ตัวละครเด็กหญิงวงช้าง

รูปที่ 20 แผนผังการสร้างตัวละครเด็กหญิงวงช้าง

ฉาก

รูปที่ 21 แผนผังทางความคิดการสร้างฉากในเรื่องเล่าสาวเลย

เสียงพากย์และการขับร้อง(Voice)

เสียงเพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน โดยดัดแปลงเนื้อเพลงกล่อมเด็ก มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเดินทางมาชายลอตเตอรี่และหวนคำนึงหาลูกสาวของสาววงช้าง

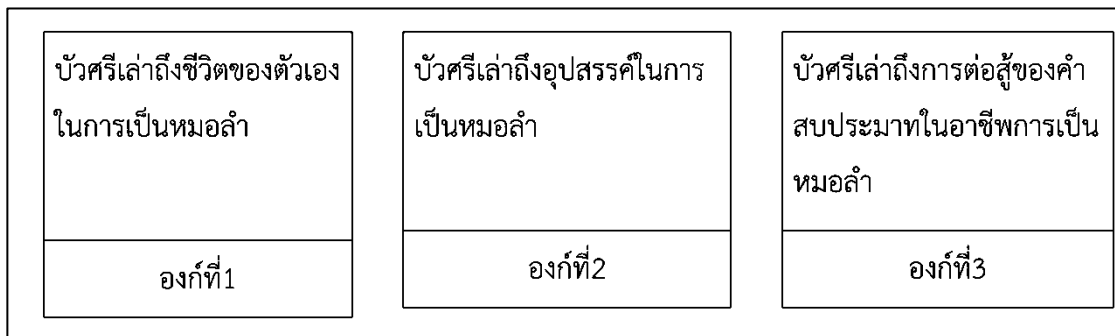
เสียงคำสัมภาษณ์ ของสาวชายลอตเตอรี่ที่เล่าเรื่องราวชีวิตของตนครั้งแรกที่ได้เข้ามาทำงานชายลอตเตอรี่ในเมือง

เสียง(Sound) บรรยากาศของรถทัวร์

3.2.3. โลกของบัวศรี

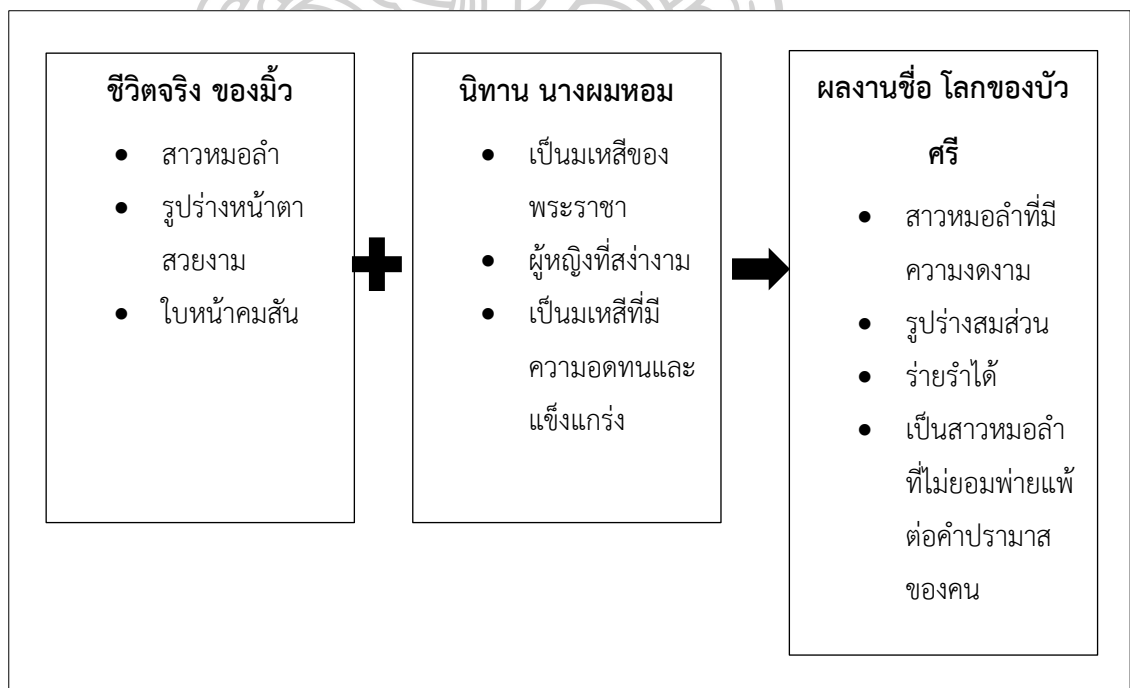
สาระของเรื่อง (Them) การต่อสู้ด้วยศักดิ์ศรีของสาวหมอลำต่ออาชีพ

โครงเรื่อง(Plot)

รูปที่ 22 แผนผังทางความคิดการลำดับโครงเรื่อง โลกของบัวศรี

ตัวละคร

รูปที่ 23 แผนผังการสร้างตัวละครเรื่อง โลกของบัวศรี

ฉาก

ห้องลีดำ คล้ายกับห้องละครหุ่น ในห้องนั้นปรากฏเพียงหุ่นละครที่เป็นสาวหมอลำ ผ่านการชักหุ่นละครบัวศรีจากคน ซึ่งในห้องลีดำนั้นจะสร้างบรรยากาศโดยใช้เสียงบนเวทีการแสดงสดของวงหมอลำชิง

เสียงพากย์ / การขับร้อง (Voice)

เสียงเพลง ที่ใช้ประกอบเป็นเสียงเพลงหมอลำชื่อเพลง คนหลังยังคอยเนื่องจากเป็นเพลงที่วงดนตรีหมอลำนิยมนำมาใช้ในการแสดง

เสียงคำสัมภาษณ์ ของมีว สาวหมอลำที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของตนเองที่ยึดมั่นและยืนหยัดที่จะทำอาชีพที่ตนเองรัก

เสียงการฮัมเพลง แทรกอยู่ในช่วงจังหวะของคำสัมภาษณ์ของมีวที่ประทับใจในบทเพลง โลกของผึ้ง ของศิลปิน พุ่มพวง ดวงจันทร์

เสียง(Sound) บรรยากาศและเสียงเครื่องดนตรีของวงดนตรีหมอลำ

3.3 เรื่องย่อ(Synopsis)

3.3.1 เรื่อง ฉันทนา ชีวิตสาวโรงงานหน้าตาอัปลักษณ์ที่ทำงานเย็บถุงมือในโรงงานอุตสาหกรรม สะท้อนภาพของและความเป็นมนุษย์ของสาวโรงงานที่ใช้ชีวิตอยู่กับกระบวนการทำงานแบบซ้ำๆ ราวกับว่าร่างกายและจิตใจของเธอติดกับสถานที่ทำงาน เรื่องราวอันแสนหดหู่ของชีวิตผู้หญิงที่ใช้แรงงานที่ทุ่มแรงกายแรงใจ ตัวตนร่างกายและชีวิต

3.3.2 เรื่อง เรื่องเล่าสาวเลย เป็นเรื่องเล่าจากการความฝันของเด็กหญิงคนหนึ่งที่ได้เดินทางเข้าเมืองกรุงช่วงเที่ยงรถกลางคืนโดยรถโดยสารประจำทางหรือรถทัวร์ ในขณะที่เดินทางเธอได้ถูกนำเข้าไปในมิติหนึ่งสู่มิติโลกของความฝัน เด็กหญิงพบกับกลุ่มสาววงซำที่ขายลอตเตอรี่ที่กำลังเดินทางเข้ากรุงเช่นกัน ความโลกความฝันของเด็กหญิงทับซ้อนอยู่กับเรื่องราวของฝันของสาวขายลอตเตอรี่เป็นฉากของชีวิตการทำงานขายลอตเตอรี่และความคิดถึงลูกสาวของตน

3.3.3 เรื่อง โลกของบัวศรี เป็นเรื่องเล่าของสาวหมอลำชิงที่เป็นหัวหน้าวงหมอลำชิง ที่ต้องเผชิญและต่อสู้กับชีวิตการทำอาชีพหมอลำ ผ่านเรื่องจริงของสาวหมอลำชิง โลกของบัวศรี ซึ่งคือโลกของผู้หญิงอีสานที่ยืนหยัดต่ออาชีพและการทำงานของตนที่ต่อสู้กับคำปราชัยและอคติของคนที่ไม่มองว่าอาชีพหมอลำเป็นเพียงอาชีพเดินกินรำกิน

3.4 การเขียนเรื่องขยาย (Treatment)

เรื่อง ฉันทนา

Scene 1 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เสียงวิทยุกลอนหมอลำดังขึ้นมาพร้อมๆกับเสียงดังของแรงปั่นจักรเย็บผ้าของสาวโรงงานชื่อ ฉันทนา ในขณะที่เธอมีสติจดจ่ออยู่กับงานของเธอที่แผนกผลิตถุงมือ ภาพใบหน้าของหญิงสาวที่มีวงคล้ายกับช้าง เธอมีผมที่เงางามและยาวถึงพื้น เธอสวมชุดประจำตำแหน่งสีเขียวอมฟ้ากำลัง่วนอยู่กับกรรมวิธีการผลิตถุงมือแต่ละชิ้นที่มาจากความตั้งใจทำงานของเธอ

Scene 2 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เสียงจักรในโรงงานเข้ามาแทนที่ในขณะที่เสียงกลอนลำนั้นได้ค่อยๆเงียบหายไป ฉันทนาได้ผลิตน้ำยาเคลือบถุงมือจากตัวเธอเป็นน้ำยาสีดำก่อนขมุกขมัว เส้นผมของเธอถูกโยงติดกับเครื่องปั่นด้าย ในขณะที่จักรกรอตัวแต่ละครั้งผมของเธอจะหลุดไปที่ละเส้นๆ เพื่อสร้างถุงมือที่ฉันทนาตั้งใจเย็บเป็นด้ายไปที่ละเส้น ถุงมือสีดำจากผมของเธอขยับและเดินได้ราวกับมันมีชีวิต

Scene 3 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ระหว่างที่เส้นผมของฉันทนาค่อยๆหายไปทีละเส้น ภาพฉายไปยังเงาของฉันทนาที่กำลังทำงานอย่างขะมักเขม้น ร่างกายของฉันทนาทำงานไม่มีหยุดพัก ในขณะที่นั่นเอง เสียงกลอนลำก็ดังก้องขึ้นมาในความทรงจำที่เคยได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่ครั้งเธอยังเยาว์ จนกระทั่งเธอเข้ามาทำงานในโรงงานแห่งนี้ กลอนลำนั้นเป็นกลอนลำเสียงของของมารดานางผมหอมที่กำลังนางผมหอมครั้งที่นางตัดสินใจจะออกเดินทางตามหาพ่อ

Scene 4 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนพักกลางวัน

เสียงพูดคุยของสาวโรงงานในช่วงพักกลางวัน ในขณะที่ฉันทนายังอดทนนั่งทำงานของตัวเองให้เสร็จตามและต้องการผลิตถุงมือออกมาให้เยอะที่สุด เธอรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและร่างกายเริ่มอ่อนแรงลง

Scene 5 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เสียงสะท้อนของการพูดคุยของสาวโรงงานพูดถึงการตัดสินใจเข้ามาทำงานเป็นสาวโรงงานสะท้อนอยู่ข้างในหัวของเธอ คำชักชวนของเพื่อนแนะนำเข้ามาทำงานในโรงงาน พร้อมๆกับเส้นผมของเธอบนหนังศีรษะไม่เหลือสักเส้นเดียว

Scene 6 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เธอคำนวณถึงค่าแรงที่เธอได้ต่อเดือนเป็นเสียงที่เธอพูดกับตัวเอง เธอนึกถึงคนทางบ้านและหน้าที่ของเธอที่ต้องทำงานให้เสร็จ

Scene 7 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ในห้องทำงานของฉันทนา เธอรู้สึกได้ว่าเส้นผมของเธอได้หายไปหมดทุกเส้นแล้วแต่ภายในจิตสำนึกของเธอบอกตัวเธอว่าต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่และทำงานต่อให้เสร็จเธอค่อยๆผลิตเส้นด้ายจากผิวหนังของเธอค่อยๆคลี่มันออกมาทีละชั้นๆจนกลายเป็นเส้นด้ายและวัตถุดิบในการผลิตถุงมือ

Scene 8 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ร่างกายของฉันทนาเริ่มกลายเป็นวัตถุดิบในการผลิตถุงมือ จากผ้าสีดำกลายเป็นสีเขียวอมฟ้า และสีเนื้อตามลำดับ

Scene 9 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ถุงมือที่ผลิตขึ้นมาในแต่ละชุดเป็นสีต่างๆตามเกรดคุณภาพถุงมือของโรงงาน ถุงมือมีชีวิตและกระจายไปยังคลังสินค้า

เรื่องเล่าสาวเลย

Scene 1 บนรถทัวร์สายอีสาน(กรุงเทพฯ – เมืองเลย) /ตอนกลางวัน

เด็กหญิงเดินทางเข้ากรุงเทพฯเพื่อไปเรียนหนังสือ เธอหาที่นั่งและรู้สึกผิดปกติก่อนเก็บสัมภาระ เธอได้ยินเสียงกระซิบและทันใดนั้นเองแผงไม้บนกล่องสัมภาระก็หล่นลงมาตรงพื้นทางเดินของรถทัวร์ เด็กหญิงเอื้อมมือไปเปิดแผงไม้ที่หล่นอยู่

Scene 2 บนรถทัวร์สายอีสาน(กรุงเทพฯ – เมืองเลย) /แผงไม้ลอยเตวี่/ตอนกลางวัน/ทางเดินขึ้นทางบันได/ตอนกลางวัน

เด็กหญิงถูกดูดเข้าไปในแผงไม้ที่เธอเปิด ภาพที่เธอเห็นคือภาพผู้หญิงมิงวงคล้ายช่างนั่งสะพานแขงแผงไม้ข้างทางเดินขึ้นทางบันไดในสถานที่แห่งหนึ่ง ในแผงนั้นมีฉลากกินแบ่งรัฐบาลหรือลอตเตวี่ ซึ่งเธอนำมาจากที่ๆหนึ่ง

Scene 3 หลังรถกระบะ/ตอนกลางวัน

กลุ่มผู้หญิงที่มิงวงช่างกำลังเดินทางไปขายลอตเตวี่ในเมือง หญิงสาวกลุ่มนั้นสวมเสื้อเชิ้ต ลายสก็อต สวมใส่กางเกงขายาว มีหมวกฟางและมีแผงไม้ซึ่งคือเครื่องมือในการขายลอตเตวี่

Scene 4 บ้านเช่าของสาววงช่างขายลอตเตวี่/ตอนกลางวัน

ก่อนเข้านอนสาววงช่างขายลอตเตวี่จะมองในลอตเตวี่ ฉลากกินแบ่งใบนั้นคือความหวังในการทำมาหากินของเธอที่จะทำให้เธอมีเงินเลี้ยงดูลูกสาวและนำพาไปสู่อนาคตที่ดีเธอคิดถึงและจากมาในระยะทางที่ไกลจากกัน ใบลอตเตวี่ที่อยู่ในมือกลายเป็นรูปลูกสาวของเธอ

Scene 5 แผนกอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

สองแม่ลูกได้พบหน้ากันผ่านภาพมโนของสาววงช้างชายลวดเตอร์ เธอเข้าสวมกอดลูกสาวอย่างมีความสุข มโนภาพนั้นเลื่อนหายและกลายเป็นแผนที่ของอำเภอวังสะพุงอันเป็นแหล่งที่เธอได้อพยพก่อนเข้ามาทำมาหากิน

Scene 6 ภาพนภกระดาศ

ภาพแผนที่ กลายเป็นภาพนกตัวตัวเมียที่กำลังบินอยู่ท่ามกลางท้องฟ้าที่แปรปรวน ร่างของนกค่อยๆ สลาย จนเหลือเพียงโครงกระดูกของนกตัวเมียดังนั้น โครงกระดูกนั้นได้ค่อยๆ กลายสภาพเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทำการเกษตร

Scene 7 ภาพภูหอ ภูเขาที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

ภาพเชื่อมโยงมาเป็นทัศนียภาพของท้องทุ่งนาที่แห้งแล้ง

Scene 8 แผงขายลวดเตอร์

ภาพทัศนียภาพถูกซ้อนทับกับแผงลวดเตอร์ ราวกับว่าหนทางในการทำมาหากินทั้งหมดขึ้นอยู่กับ การเข้ามาทำมาหากินในเมือง

Scene 9 ดวงตา

ภาพของแผงลวดเตอร์จางหายไปสักพัก มีรูปดวงตาขนาดใหญ่ปรากฏขึ้นมา ในดวงตาเคลื่อนไหว โดยเส้นเล็กๆ ที่ดูคล้ายกับรูปร่างของหนังสือเรียน

Scene 10 ตื่นจากความฝัน บนรถทัวร์สายอีสาน(กรุงเทพฯ - เมืองเลย)

เด็กหญิงตื่นขึ้นจากความฝัน เธอลืมตาขึ้นมาพร้อมกับฉลากกินแบ่งที่อยู่ในมือของเธอ

เรื่อง โลกของบัวศรี

Scene 1 ห้องมีดสีด้า

ใบหน้าของสาวสวย รูปร่างสมส่วน เปรี้ยวบาง สายตาของเธอที่ไปรยมานั้นมีเสน่ห์ เธอมุ่งกระโปรง สั้นชุดสีแดงมีลวดลายเลื่อมพราวและมีระบายกระโปรงด้านหลังเป็นผ้าสีชมพูยาว เธอเริ่มขยับร่างกาย เมื่อดนตรีจากเพลงหมอลำดังขึ้น มันดูช่วยวนครั้งที่เธอยกย้ายสายสะโพก เธอโซ่วลีลาท่าทางที่สวยงาม ภาพจับที่มุมต่างๆ ของร่างกายเธอ ให้เห็นชุดที่เธอสวมใส่กับการเดินไปพร้อมจังหวะของดนตรีในจังหวะที่สนุกสนาน

Scene 2 ห้องมีดสีด้า

เธอชื่อบัวศรี เธอทำงานในอาชีพสาวหมอลำซึ่ง บัวศรีเริ่มเล่าถึงชีวิต และความฝันของเธอวัยเด็กในการอยากมีอาชีพเป็นหมอลำซึ่ง ความชอบในการร้องลำ และความชอบในท่าทางการเดินที่ทำให้คนดูสนุกไปกับเธอ

Scene 3 ห้องมีดสีด้า

บัวศรีเล่าเรื่องความรักของเธอกับเสียงดนตรีและเสียงเพลง วงหมอลำซึ่งของเธอได้รับการว่าจ้างไปทุกที่ บ้างครั้งเธอก็ได้รับความปรานีจากเจ้าภาพที่เมตตาหาข้าวหาปลามาเลี้ยงรับรองรับในงานที่เธอไปแสดง แต่บางครั้งก็ประสบกับปัญหาการว่าจ้างที่นายจ้างไม่ยอมจ่ายค่าจ้างให้เธอ ซ้ำร้ายยังมาว่าเธอโกงเวลาการแสดง

Scene 4 ห้องมีดสีดำ

แต่ทุกครั้งที่เธอประสบกับปัญหาหรืออุปสรรคเธอมักจะไม่ยอมแพ้กับมันง่ายๆ เพราะเธอรักในอาชีพของเธอ เธอจึงพยายามพิสูจน์ให้คนได้เห็นว่าการดำรงอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีคุณค่ายามที่เธอท้อเธอมักจะนึกถึงบุคคลที่เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของเธอคือ พุ่มพวง ดวงจันทร์ นักร้องเพลงลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงซึ่งและได้รับฉายาเป็นราชินีเพลงลูกทุ่งในบทเพลงโลกของผึ้ง

Scene 5 ห้องมีดสีดำ

เธอล้ำถึงประสบการณ์ที่โดนค่าสบประมาทจากคนรอบข้างเกี่ยวกับอาชีพของเธอ หนทางในการดำเนินชีวิตที่โดยดูถูกว่า ทำงานที่ใช้ร่างกายช่วยวน อาชีพเดินกินรำกิน

Scene 6 ห้องมีดสีดำ

เธอต้องทนกับความคำของคนที่เหยียดหยามการทำอาชีพหมอลำ

Scene 7 ห้องมีดสีดำ

เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง ท่าทางของเธอดูเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองทำ เธอเริ่มบิตตัวให้กับกล้องราวกับว่าเธอมีความสามารถในการแสดง

Scene 8 ห้องมีดสีดำ

กลับมาสู่ท่าเต้นและการเดินรำของเธอที่ผสมระหว่างการรำแบบอ่อนช้อยตามแบบฉบับของการรำของหมอลำแขนงเก่าแก่กับตัวตนของบัวศรีบนเวทีหมอลำซึ่งที่มีการเอาท่าเต้นที่เร้าใจเข้ากับเสียงและจังหวะเพลง

Scene 9 ห้องมีดสีดำ

บัวศรีเล่าถึงความฝันในอนาคตของเธอกับอาชีพหมอลำ

3.5 บทภาพยนตร์ (Screen play)

เรื่อง ฉันทนา

Scene 1 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เสียงวิทยุดังกลอนหมอลำขึ้นมาพร้อมกับเสียงดังของแรงปั่นจักรเย็บผ้าของสาวโรงงานชื่อ ฉันทนา ในขณะที่เธอมีสติจดจ่ออยู่กับงานของเธอที่แผนกผลิตถุงมือ ภาพใบหน้าของหญิงสาวที่มีวงคล้ายกับ

กับข้าง เธอมีผมที่เงางามและยาวถึงพื้น เธอสวมชุดประจำตำแหน่งสีเขียวอมฟ้ากำลังมีสมาธิจดจ่ออยู่กับกรรมวิธีการผลิตถุงมือแต่ละชิ้นที่มาจากความตั้งใจทำงานของเธอ

เสียงกลอนลำ “แม่ ลูกอยากหนีไกลบ้าน ไปติดตามหาพ่อ”

Scene 2 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เสียงจักรในโรงงานเข้ามาแทนที่ในขณะที่เสียงกลอนลำนั้นได้ค่อยๆเงียบหายไป ฉันทนาผลิตสารเคลือบถุงมือจากตัวเธอเป็นน่ายางสีดำก้อนขมุกขมัว เส้นผมของเธอถูกโยงติดกับเครื่องปั่นด้าย ในขณะที่จักรกรอด้ายแต่ละครั้งผมของเธอจะหลุดไปที่ละเส้นๆ เพื่อสร้างถุงมือที่ฉันทนาตั้งใจเย็บเป็นด้ายไปที่ละเส้น ถุงมือสีดำจากผมของเธอขยับและเดินได้ราวกับมันมีชีวิต

Scene 3 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ระหว่างที่เส้นผมของฉันทนาค่อยๆหายไปทีละเส้น ภาพฉายไปยังเงาของฉันทนาที่กำลังทำงานอย่างขะมักเขม้น ร่างกายของฉันทนาทำงานไม่มีหยุดพัก ในขณะนั้นเองเสียงกลอนลำก็ดังก้องขึ้นมาในความทรงจำที่เคยได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เธอยังเยาว์ จนกระทั่งเธอเข้ามาทำงานในโรงงานแห่งนี้ กลอนลำนั้นเป็นกลอนลำเสียงของของมารดานางผมหอมที่กำลังนางผมหอมครั้งที่นางตัดสินใจจะออกเดินทางตามหาพ่อ

เสียงกลอนลำ “ผมหอมเอ๋ย หากแม่ห้ามไม่ได้ สัญชาติญาณคน

แม่อีกขอตามใจ ให้เจ้าไปดงดำ”

แปลว่า ผมหอมเอ๋ย หากแม่ห้ามไม่ได้ ตามชาติญาณคน แม่อ้อนญาติให้เจ้าเข้าไปในป่าเพื่อตามหาบิดา

Scene 4 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนพักกลางวัน

เสียงพูดคุยของสาวโรงงานในช่วงพักกลางวัน ในขณะที่ฉันทนายังอดทนนั่งทำงานของตัวเองให้เสร็จตามและต้องการผลิตถุงมือออกมาให้เยอะที่สุด เธอรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและร่างกายเริ่มอ่อนแรงลง

Scene 5 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เสียงสะท้อนของการพูดคุยของสาวโรงงานพูดถึงการตัดสินใจเข้ามาทำงานเป็นสาวโรงงานสะท้อนอยู่ข้างในหัวของเธอ คำชักชวนของเพื่อนแนะนำเข้ามาทำงานในโรงงาน พร้อมกับเส้นผมของเธอบนหนังศีรษะไม่เหลือสักเส้น

เพื่อนสาวโรงงาน “มาทำงานที่โรงงานแล้วไม่ต้องตากแดด

มาทำงานที่กรุงเทพแล้วผิวก็จะขาว”

Scene 6 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

เธอคำนวณถึงค่าแรงที่เธอได้ต่อเดือนเป็นเสียงที่เธอพูดกับตัวเอง เธอนึกถึงใบหน้าคนทางบ้าน และหน้าที่ของเธอที่ต้องทำงานให้เสร็จ

ฉันทนา “ได้งานค่าแรงวันละสามร้อย จะได้พอส่งให้ลูกเรียน”

Scene 7 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ในห้องทำงานของฉันทนา เธอรู้สึกได้ว่าเส้นผมของเธอได้หายไปหมดทุกเส้นแล้วแต่ภายในจิตสำนึกของเธอบอกตัวเธอว่าต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่และทำงานต่อให้เสร็จ เธอค่อยๆผลิตเส้นด้ายจากผิวหนังของเธอค่อยๆคลี่มันออกมาทีละชั้นๆจนกลายเป็นเส้นด้ายและวัตถุดิบในการผลิตถุงมือ

Scene 8 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ร่างกายของฉันทนาเริ่มกลายเป็นวัตถุดิบในการผลิตถุงมือ จากผ้าสีดำกลายเป็นสีเขียวอมฟ้า และสีเนื้อตามลำดับ

Scene 9 ในห้องแผนกผลิตโรงงานเย็บถุงมือ/ตอนกลางวัน

ถุงมือที่ผลิตขึ้นมาในแต่ละชุดเป็นสีต่างๆตามเกรดของโรงงาน ถุงมือมีชีวิตและกระจายตัวเข้าไปยังคลังเก็บสินค้า

เรื่องเล่าสาวเลย

Scene 1 บนรถทัวร์สายอีสาน(กรุงเทพฯ – เมืองเลย) /ตอนกลางคืน

เด็กหญิงกำลังเดินทางเข้ากรุงเทพฯเพื่อไปเรียนหนังสือ เธอหาที่นั่งบนรถ สักพักหนึ่งเธอรู้สึกถึงความผิดปกติตรงบริเวณกล่องเก็บสัมภาระ เธอได้ยินเสียงกระซิบและทันใดนั้นเองแผงไม้บนกล่องสัมภาระก็หล่นลงมาตรงพื้นทางเดินของรถทัวร์ เด็กหญิงเอื้อมมือไปเปิดแผงไม้ที่หล่นอยู่

Scene 2 บนรถทัวร์สายอีสาน(กรุงเทพฯ – เมืองเลย) /กล่องไม้/ตอนกลางคืน/ทางเดินขึ้นทางบันไดตอนกลางวัน

เด็กหญิงถูกดูดเข้าไปในแผงไม้ที่เธอเปิด ภาพที่เธอเห็นคือภาพผู้หญิงมีดวงคล้ายช่างนั่งสะพานแผงไม้ข้างทางเดินขึ้นทางบันไดในสถานที่แห่งหนึ่ง ในแผงนั้นมีฉลากกินแบ่งรัฐบาลหรือลอตเตอรี่ ซึ่งเธอนำมันมาจากที่ๆหนึ่ง

เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน นอนซาล่า แม่ท่าว่าซิกล่อม

แม่ต้องยอม ปะเข้ากรุงเทพฯ

แปลว่า นอนเถอะลูก แม่จะกล่อม แม่ต้องยอมหนีไปกรุงเทพฯ

Scene 3 หลังรถกระบะ/ตอนกลางคืน

กลุ่มผู้หญิงที่มีดวงกำลังเดินทางไปขายลอตเตอรี่ในเมือง หญิงสาวกลุ่มนั้นสวมเสื้อเซ็ด ลายสก๊อต สวมใส่กางเกงขายาว มีหมวกฟางและมีแผงไม้ซึ่งคือเครื่องมือในการขายลอตเตอรี่

เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน ย้อนว่าเบ็ด ตกปลาบ่อ

บ่ได้ถิ่ม เจ้าอย่าหัวซา

แปลว่า เพราะว่าการทำมาหากินที่บ้านเราไม่ทำให้เจ้ามีชีวิตดีได้ อย่าได้น้อยใจเลย

Scene 4 บ้านเช่าของสาววงช้างชายลอตเตอรี่ ตอนกลางคืน

ก่อนเข้านอนสาววงช้างชายลอตเตอรี่จะมองมาที่ฉลากลอตเตอรี่ ฉลากกินแบ่งใบนั้นคือความหวังในการทำมาหากินของเธอที่จะนำไปสู่อนาคตที่ดีของลูกสาวที่เธอคิดถึงและจากมาในระยะทางที่ไกลจากกัน ใบลอตเตอรี่ที่อยู่ในมือกลายเป็นรูปลูกสาวของเธอ

เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน ทนเอานา แม่หาเงินแลกเช่า
อยากให้เจ้า เป็นเจ้าเป็นนาย

แปลว่า อดทนเอานะ แม่หาเงินมาแลกข้าว

Scene 5 แผนที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

สองแม่ลูกได้พบหน้าภายในมโนภาพของสาววงช้างชายลอตเตอรี่ เธอรู้ดีเข้าสู่สวมกอดลูกเปี่ยมล้นไปด้วยความสุข มโนภาพนั้นได้เลือนหายและกลายเป็นแผนที่ของอำเภอวังสะพุงพื้นที่ๆเป็นภูมิลำเนาอันเดิมของเธอ ก่อนที่เธอจะอพยพเข้ามาทำมาหากินในเมือง

เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน อย่าสู้อย่า ให้เจ้านอนซา

แปลว่า อย่าได้อายให้เจ้านอนหลับเถิด

Scene 6 ภาพนกกระดาศ

ภาพแผนที่ กลายเป็นภาพนกตัวตัวเมียที่กำลังบินอยู่ท่ามกลางท้องฟ้าที่แปรปรวน ร่างของนกค่อยๆ สลายจนเหลือเพียงโครงกระดูกของนกตัวเมียวัดนั้น โครงกระดูกนั้นกลายเป็นเครื่องมือทำในที่ใช้ในการเกษตร

สาวชายลอตเตอรี่ นอกจากเห็ดนาเห็ดไร่แล้ว เขาว่าไปขายลอตเตอรี่แล้วได้เงินดี
ได้เอาเงินมาใช้สอย เวลาขายเสร็จแล้วก็กลับไปเห็ดนาคือเก่า

แปลว่า นอกจากทำไร่นาแล้ว ชาวบ้านเขาว่าถ้าไปขายลอตเตอรี่แล้วจะได้เงินดี ได้เอาเงินมาใช้สอย เวลาขายเสร็จแล้วก็กลับไปทำนาเหมือนเดิม

Scene 7 ภาพภูหอ ภูเขาที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

ภาพเชื่อมโยงมาเป็นทัศนียภาพของท้องทุ่งนาที่แห้งแล้ง

สาวชายลอตเตอรี่ แต่ก่อนเขาคิดว่าถ้าเขามากรุงเทพฯ เขาจะคิดว่ามาเป็นขอทาน
หรือบ่คันเขาเว้าว่ามาเป็นกระหรี จั่งสี่

แปลว่า แต่ก่อนชาวบ้านคิดว่าถ้าผู้หญิงที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เขาก็จะคิดว่ามาเป็นขอทานหรือไม่ก็เป็นโสเภณี

Scene 8 แฉงชายลอตเตอรี่

ภาพทัศนียภาพถูกซ้อนทับกับแฉงลอตเตอรี่ ราวกับว่าหนทางในการทำมาหากินทั้งหมดขึ้นอยู่กับ การเข้ามาทำมาหากินในเมือง

สาวชายลอตเตอรี่ แต่ก็เขาเว้า บ่ฮั่นกะโดนจับไปขาย ไทบ้านเขาเว้ากัน

แปลว่า *เมื่อก่อนชาวบ้านพูดกันว่า ผู้หญิงที่ไปทำงานนั้นโดนจับไปขาย*

Scene 9 ดวงตา

ภาพของแผงลอยเต๋อริ่จางหายไปสักพัก มีรูปดวงตาขนาดใหญ่ปรากฏขึ้นมา ในดวงตาเคลื่อนไหว โดยเส้นเล็กๆที่ดูคล้ายกับรูปร่างของหนังสือเรียน

Scene 10 ตื่นจากความฝัน บนรถทัวร์สายอีสาน(กรุงเทพ – เมืองเลย)

เด็กหญิงตื่นขึ้นจากความฝัน เธอลืมตาขึ้นมาพร้อมกับฉลากกินแบ่งที่อยู่ในมือของเธอ

เรื่อง โลกของบัวศรี

Scene 1 ห้องมีดสีดำ

ใบหน้าของสาวสวย รูปร่างสมส่วน เพรีียวาง สายตาของเธอที่ไปรยมานั้นมีเสน่ห์ เธอมุ่งกระโปรงสั้นชุดสีแดงมีลวดลายเลื่อมพรายและมีระบายกระโปรงด้านหลังเป็นผ้าสีชมพูยาว เธอเริ่มขยับร่างกายเมื่อดนตรีจากเพลงหมอลำดังขึ้น มันดูช่วยวนครั้งที่เธอยกย้ายสายสะโพก เธอโชว์ลีลาท่าทางที่สวยงาม ภาพจับที่มุมต่างๆของร่างกายเธอ ให้เห็นชุดที่เธอสวมใส่กับการเดินไป พร้อมจังหวะของดนตรีในจังหวะที่สนุกสนาน

Scene 2 ห้องมีดสีดำ

เธอชื่อบัวศรี เธอทำงานในอาชีพสาวหมอลำซิ่ง บัวศรีเริ่มเล่าถึงชีวิตและความฝันของเธอวัยเด็กในการอยากมีอาชีพเป็นหมอลำซิ่ง ความชอบในการร้องลำ และความชอบในท่าทางการเต้นที่ทำให้คนดูสนุกไปกับเธอ

บัวศรี : เहारักในเสียงเพลงตั้งแต่เด็กๆ มักการพ่อนการลำตั้งแต่เล็กๆ เริ่มตั้งแต่อนุบาล เहारักในเสียงดนตรี เहारักในแสงสีเสียง

แปลว่า *เรารักในเสียงเพลงมาตั้งแต่เด็กๆ ชอบการพ่อนรำตั้งแต่อนุบาล เहारักในเสียงดนตรีและแสงสีเสียง*

Scene 3 ห้องมีดสีดำ

บัวศรีเล่าเรื่องความรักของเธอกับเสียงดนตรีและเสียงเพลง วงหมอลำซิ่งของเธอได้รับการว่าจ้างทุกที่ บางครั้งเธอก็ได้รับความปรานีจากเจ้าภาพที่เมตตาหาข้าวปลามาเลี้ยงรับรองรับในงานที่เธอไปแสดง แต่บางครั้งก็ประสบกับปัญหาการว่าจ้างที่นายจ้างไม่ยอมจ่ายค่าจ้างให้เธอ ซ้ำร้ายยังมาว่าเธอโกงเวลาการแสดง

บัวศรี : เจ้าภาพบางเจ้ากะเลี้ยงเฮาดีอยู่ บางเจ้าภาพกะโกงเฮาบ่เอาเงินให้เฮา

แปลว่า *เจ้าภาพบางที่ก็เลี้ยงดูแลเราดี แต่บางที่ก็โกงไม่จ่ายเงินค่าจ้าง*

Scene 4 ห้องมีดสีดำ

แต่ทุกครั้งที่เธอประสบกับปัญหาหรืออุปสรรคเธอมักจะไม่ยอมแพ้กับมันง่ายๆ เพราะเธอรักในอาชีพของเธอ เธอจึงพยายามพิสูจน์ให้คนได้เห็นว่า การดำรงอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีคุณค่า ยามที่เธอท้อแท้กับ

ชีวิตเธอมักจะนึกถึงบุคคลที่เป็นแบบอย่างในชีวิตของเธอคือ พุ่มพวง ดวงจันทร์ ราชนิเพลงลูกทุ่ง ที่มีชีวิตที่ลำบากคล้ายกับชีวิตเธอและเป็นนักร้องผู้เป็นแรงบันดาลใจในการร้องรำ

บัวศรี : เขามักเพลงโลกของฝั่ง เขามักหลายเพลงแม่ฝั่งนะ ทุกมือนี่มีแรงบันดาลใจจะความคิด เขาฮักหลาย

แปลว่า เราชอบเพลงโลกของฝั่ง เราชอบเพลงแม่ฝั่งมากๆ ทุกวันนี้เรามีแรงบันดาลใจก็เพราะแม่ฝั่ง เราชอบมาก

Scene 5 ห้องมีดสีดำ

เธอเล่าถึงประสบการณ์ที่โดนคำสบประมาทจากคนรอบข้างเกี่ยวกับอาชีพของเธอ หนทางในการดำเนินชีวิตที่โดยดูถูกว่า ทำงานที่ใช้ร่างกายย่ำยวน อาชีพเดินกินรำกิน

บัวศรี : คือกับว่าเขามองเป็นเรื่องตลกไป เป็นหมอลอก หมอลำ หมอลำซิ่ง

แปลว่า เหมือนเขามองเราเป็นเรื่องตลกที่เป็นหมอลำซิ่ง

Scene 6 ห้องมีดสีดำ

เธอต้องทนกับความคำของคนที่เหยียดหยามการทำอาชีพหมอลำ

บัวศรี : เป็นหมอลำแล้วเป็นอีหยิงหว่า

แปลว่า เป็นหมอลำแล้วมันผิดตรงไหน

Scene 7 ห้องมีดสีดำ

เสียงฮัมเพลงโลกของฝั่ง ท่าทางของเธอดูเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองทำ เธอเริ่มบิตตัวให้กับกล้องราวกับว่าเธอมีความสามารถในการแสดง

บัวศรี : อาชีพทุกอาชีพมันก็มีเกียรติมีศรีกันทุกอาชีพ

Scene 8 ห้องมีดสีดำ

กลับมาสู่ท่าเต้นและการเต้นรำของเธอที่ผสมระหว่างการรำรำแบบอ่อนช้อยตามแบบฉบับของการรำรำของหมอลำแขนงเก่ากับตัวตนของบัวศรีบนเวทีหมอลำซิ่งที่มีการเอาท่าเต้นที่เร้าใจเข้ากับจังหวะเพลง

Scene 9 ห้องมีดสีดำ

บัวศรีเล่าถึงความฝันในอนาคตของเธอกับอาชีพหมอลำ

บัวศรี : อนาคตกะเฮาอยากให้วงของเฮาเจริญรุ่งเรืองต่อไปอย่างนี้ แล้วก็อยากทำเวทีให้ใหญ่ขึ้น จากตอนนี้สองชั้นเป็นสามชั้น และก็อยากมีนักเต้นเยอะกว่าเก่า

แปลว่า อนาคตเราก็อยากให้วงของเราเจริญรุ่งเรืองต่อไปอย่างนี้ แล้วเราก็อยากทำเวทีให้ใหญ่ขึ้น จากที่มีสองชั้นเป็นสามชั้น และก็อยากให้มีนักเต้นเยอะกว่านี้

3.6 การวาดบทภาพ(Story board) และการกำหนดบทถ่ายทำ(Shooting script)

3.6.1 ฉันทนา

Technique : Clay Animation					
PRODUCTION	Title ฉันทนา				
Shot Description: ระยะ Long Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงใน โรงงานอุตสาหกรรม Dialogue/Narration: ไม่มี Transition: Dip to black(Dissolve) Note ฉันทนาใช้เส้นผ้าเป็นด้ายเย็บ ถุงมือแทนเส้นด้าย	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 1</td> <td>SHOT: 5</td> </tr> <tr> <td colspan="2"> </td> </tr> </table>	SCENE: 1	SHOT: 5		
SCENE: 1	SHOT: 5				
Shot Description: ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงฝีจักร Dialogue/Narration: ไม่มี Transition: Dip to black(Dissolve) Note ถุงมือสีดำจากเส้นผมของฉันทนามีชีวิต	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 2</td> <td>SHOT: 6</td> </tr> <tr> <td colspan="2"> </td> </tr> </table>	SCENE: 2	SHOT: 6		
SCENE: 2	SHOT: 6				

รูปที่ 24 ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 5-6

Technique : Clay Animation					
PRODUCTION	Title ฉันทนา				
Shot Description: ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงปั่นกระสวย และจักร Dialogue/Narration: ไม่มี Transition: Dip to black(Dissolve) Note เส้นผมของฉันทนาเริ่มหายไปเรื่อยๆ	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 3</td> <td>SHOT: 7</td> </tr> <tr> <td colspan="2"> </td> </tr> </table>	SCENE: 3	SHOT: 7		
SCENE: 3	SHOT: 7				
Shot Description: ระยะ Long Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงวิทยุที่เปิดกลอนลำเรื่องนางผมหม่อม Dialogue/Narration: ผมหม่อมเอ๋ย คั้นแม่ห้ามบได้สี่อูชาตัญญาคน แม่กะซอให้เฒ่าไป เข้าไปในตงคิ้ว Transition: Dip to black(Dissolve) Note เงาของฉันทนาในตอนที่ทำงานกับ เหตุการณ์การเดินทางเข้าป่า ตามหาพ่อของนางผมหม่อม	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 3</td> <td>SHOT: 8</td> </tr> <tr> <td colspan="2"> </td> </tr> </table>	SCENE: 3	SHOT: 8		
SCENE: 3	SHOT: 8				

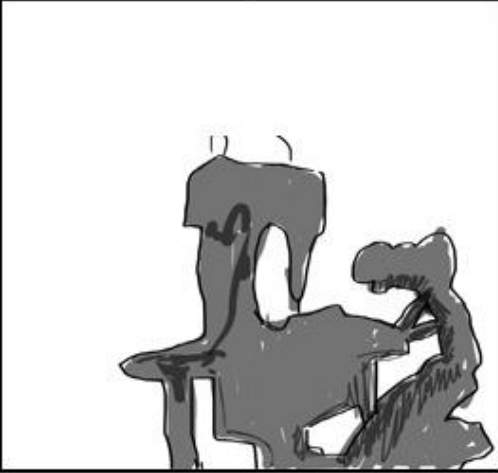
รูปที่ 25 ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 7-8

Technique : Clay Animation			
PRODUCTION	Title ฉันทนา		
Shot Description: ระยะ None การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงบทพูดของสาวโรงงาน Dialogue/Narration: พอให้ได้ส่งลูกเขียน Transition: Dip to black(Dissolve) Note คำพูดของสาวโรงงานรุ่นใหญ่ ที่ทำงานเพื่อส่งเงิน ไปที่บ้าน	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 4</td> <td>SHOT: 9</td> </tr> </table>	SCENE: 4	SHOT: 9
SCENE: 4	SHOT: 9		
Shot Description: ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงของกลุ่มสาวโรงงานพูดคุยกัน Dialogue/Narration: สาวโรงงาน ชาย สวย ทำงานไม่ต้องตากแดด Transition: Dip to black(Dissolve) Note เมื่อเส้นผมของฉันทนาหมดแล้ว เสียงสะท้อนคำนิยมของสาวโรงงาน ที่มาทำงานใน โรงงาน	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 5</td> <td>SHOT: 10</td> </tr> </table>	SCENE: 5	SHOT: 10
SCENE: 5	SHOT: 10		

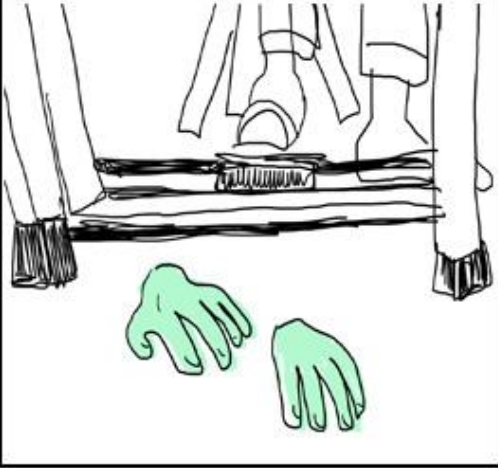
รูปที่ 26 ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 9-10

Technique : Clay Animation					
PRODUCTION	Title ฉันทนา				
Shot Description: ระยะ None การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงของฉันทนา Dialogue/Narration: ทำงานวันละร้อยสี่สิบสามบาท Transition: Dip to black(Dissolve) Note เสียงของฉันทนาคำนวณค่าแรงรายวัน	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 6</td> <td>SHOT: 11</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;"> </td> </tr> </table>	SCENE: 6	SHOT: 11		
SCENE: 6	SHOT: 11				
Shot Description: ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงบรรยากาศและเสียงของเครื่องกล Dialogue/Narration: ไม่มี Transition: Dip to black(Dissolve) Note ฉันทนายอมแลกมิวหนั่งของเธอมาทำ เป็นเส้นด้ายเพราะเส้นด้ายจากผมหมดไป	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 7</td> <td>SHOT: 12</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;"> </td> </tr> </table>	SCENE: 7	SHOT: 12		
SCENE: 7	SHOT: 12				

รูปที่ 27 ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 11-12

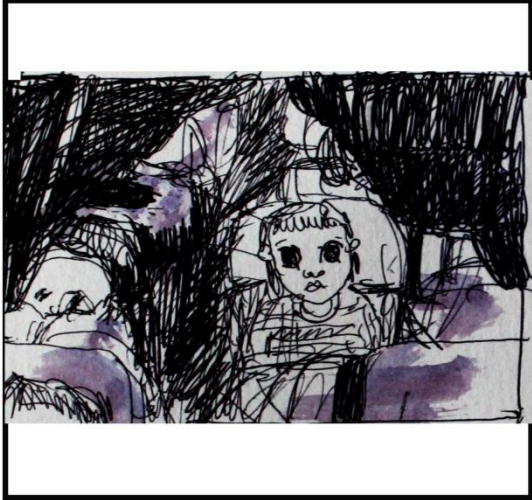
Technique : Clay Animation			
PRODUCTION	Title ฉันทนา		
Shot Description: ระยะ Close up การเคลื่อนไหว Pan Zoom action None Audio: เสียงจักร Dialogue/Narration: ไม่มี Transition: Dip to black(Dissolve) Note ผ้าที่ใช้เย็บถุงมือเปลี่ยนเป็นสีเดียว	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 8</td> <td>SHOT: 13</td> </tr> </table>	SCENE: 8	SHOT: 13
SCENE: 8	SHOT: 13		
Shot Description: ระยะ Long Shot การเคลื่อนไหว None Zoom action None Audio: เสียงจักร Dialogue/Narration: ไม่มี Transition: Dip to black(Dissolve) Note เจาะของฉันทนาเย็บผ้า	<table border="1"> <tr> <td>SCENE: 8</td> <td>SHOT: 14</td> </tr> </table>	SCENE: 8	SHOT: 14
SCENE: 8	SHOT: 14		

รูปที่ 28 ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 13-14

Technique : Clay Animation	
PRODUCTION	Title ฉันทนา
Shot Description:	SCENE: 8 SHOT: 15
ระยะ Medium Shot	
การเคลื่อนไหว None	
Zoom action None	
Audio: เสียงจักร	
Dialogue/Narration: ไม่มี	
Transition: Dip to black(Dissolve)	
Note ร่างกายของฉันทนากลายเป็นวัสดุในการผลิตถุงมือ	
Shot Description:	SCENE: 9 SHOT: 16
ระยะ Close up	
การเคลื่อนไหว None	
Zoom action None	
Audio: เสียงจักร	
Dialogue/Narration: ไม่มี	
Transition: Dip to black(Dissolve)	
Note ถุงมือเดินไปที่คลังสินค้า	

รูปที่ 29 ภาพ Story Board เรื่องฉันทนา Shot No: 15-16

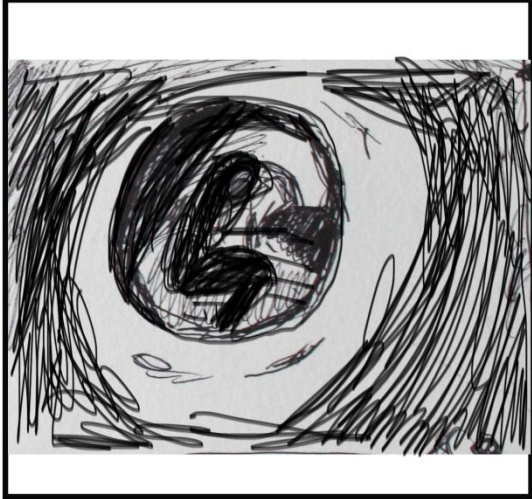
3.6.2 เรื่องเล่าสาวเลย

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย P ₁		
Technique Drawing and Clay Animation			
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 1</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 1</td> </tr> </table>	Scene 1	Shot No: 1
Scene 1	Shot No: 1		
Shot description ระยะ Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบรรยากาศในรถทัวร์ Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note เด็กหญิงหาที่นั่งบนรถทัวร์			
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 1</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 2</td> </tr> </table>	Scene 1	Shot No: 2
Scene 1	Shot No: 2		
Shot description ระยะ Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบรรยากาศในรถทัวร์ Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note เด็กหญิงนั่งบนเบาะที่นั่ง มีความรู้สึกถึงสิ่งผิดปกติบนที่เก็บสัมภาระ			

รูปที่ 30 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 1-2

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย P2
Technique Drawing and Clay Animation	
Shot description	Scene 1 Shot No: 3
ระยะเวลา Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงคล้ายเสียงกระซิบ Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note กล้องไม้หล่นอยู่บนพื้นทางเดินในรถทัวร์	
Shot description	Scene 1 Shot No: 4
ระยะเวลา Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงกระซิบถี่และดังขึ้นเรื่อยๆ Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note เด็กหญิงเอื้อมมือไปเปิดกล่องไม้ที่หล่นอยู่บนพื้น	

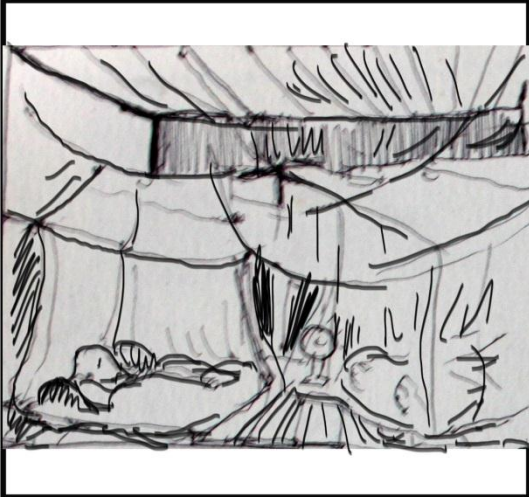

รูปที่ 31 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 3-4

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย P3
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 2	Shot No: 5
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงกระซิบปนกับเสียงเพลงกล่อมเด็ก Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note เด็กหญิงโดนดูดเข้าไปในกล่องไม้ เทคนิคdrawing	
Scene 2	Shot No: 6
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็ก ภาษาอีสาน Dialogue/Narration นอนซาห้ำ แม่ทำว่าสิกล่อม Transition Dip to black [Dissolve] ,Effect spotlight Note ภาพของผู้หญิงคนหนึ่งขายลอตเตอรี่ บริเวณบันไดทางขึ้น	

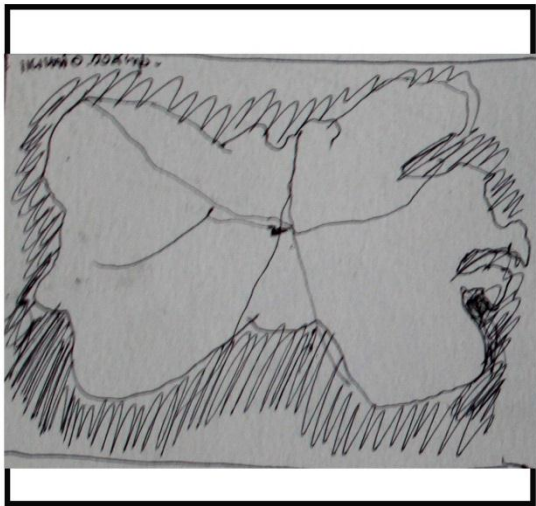
รูปที่ 32 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 5-6

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย P4
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 3	Shot No: 7
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ย้อนว่าเบ็ด ตกปลา บอ้ม Transition Dip to black [Dissolve] Note รถระบะบรรทุกหญิงสาวที่มีลักษณะกึ่งคนกึ่งช้าง เข้าเมือง	
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration บได้ถึ้ม เจ้าอย่าหัวชา Transition Dip to black [Dissolve] Note หญิงสาวเหล่านั้นคือสาวขยลตเตอร์รี่ พวกเธอต้งกายสวมเสื้อลายสก็อด ในมือมีกล่องไม้ขยลตเตอร์รี่	Scene 3 Shot No: 8

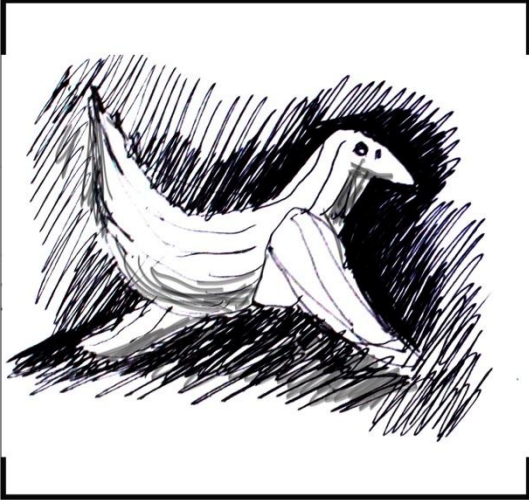
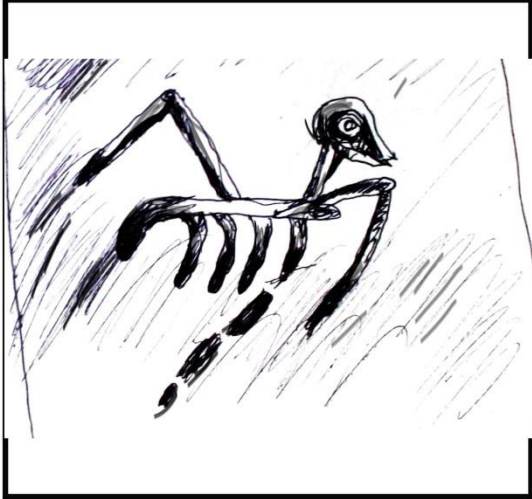
รูปที่ 33 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 7-8

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย P5
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 4	Shot No: 9
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ทนเอาหนา แม่หาเงินแลกข้าว Transition Dip to black [Dissolve] Note ห้องพักชั่วคราวของสาวชาลลิตเตอร์รี่	
Scene 4	Shot No: 10
Shot description ระยะ close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ทนเอาหนา แม่หาเงินแลกข้าว Transition Dip to black [Dissolve] Note สลากกินแบ่งรัฐบาลกลายเป็นหน้าของลูกสาว	

รูปที่ 34 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 9-10

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย Pb
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 4	Shot No: 11
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration อยากให้เจ้า เป็นเจ้าเป็นนาย Transition Dip to black [Dissolve] Note สาวชายลอตเตอร์รี่ กอดกับลูกสาว	
Scene 5	Shot No: 12
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration อย่าสู้อย ให้เจ้านอนซา Transition Dip to black [Dissolve] Note แผนที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย	

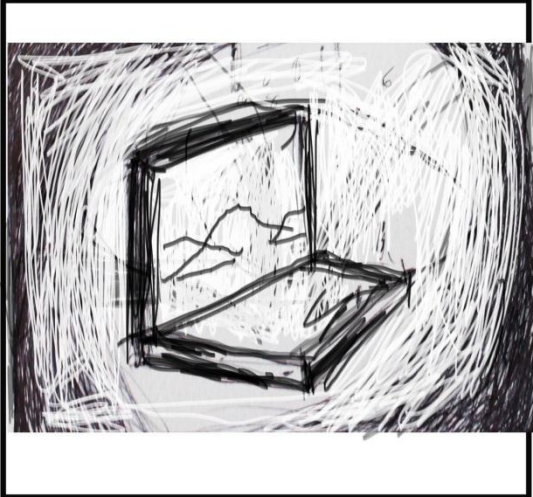
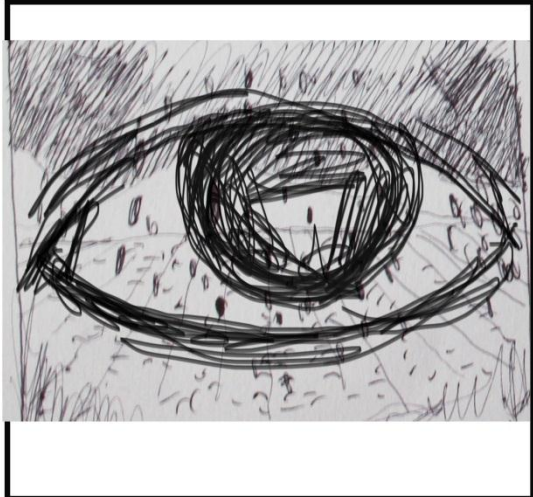
รูปที่ 35 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 11-12

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลข P7
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 6	Shot No: 13
Shot description ระยะ Long Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note แฉนที่ อ.วังสะพุงกลายเป็นนก	
Scene 6	Shot No: 14
Shot description ระยะ long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration นอกจากทำนาทำไร่ เมื่อก่อนเขาจะไปขายลอตเตอรี่เขาได้เงินดี ได้เอาเงินมาใช้สอย เวลาว่าง ก็กลับไปทำนาเหมือนเดิม Transition Dip to black [Dissolve] Note โครงกระดูกของนกที่กำลังจะสลาย	

รูปที่ 36 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลข Shot No: 13-14

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย Pg
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 7	Shot No: 15
Shot description ระยะ long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration แต่ก่อนเข้ากรุงเทพ ก็มีคนคิดว่าไปเป็นขอทาน หรือไม่ก็ไปเป็นโสเภณี Transition Dip to black [Dissolve] Note ทัศนียภาพของทุ่งนาที่แห้งแล้งและภูทอก ภูเขาใน อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย	
Scene 8	Shot No: 16
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration หรือว่าโดนจับไปขาย..ชาวบ้านเขาเล่ากัน Transition Dip to black [Dissolve] Note ภาพทัศนียภาพของทุ่งนาที่แห้งแล้ง ซ้อนทับกับกล่องไม้ขายลอตเตอรี่	

รูปที่ 37 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 15-16

Production Wilawan		Title: เรื่องเล่าสาวเลข ๑๑	
Technique Drawing and Clay Animation			
Shot description ระยะเวลา Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note กล้องลิตเตอร์รี่กระจายออกเป็นทุ่งนาและภูหอ		Scene 8 Shot No: 17	
Shot description ระยะเวลา long Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note ทัศนียภาพของทุ่งนาและภูหอ กลายมาเป็นดวงตาของเด็กหญิง		Scene 9 Shot No: 18	

รูปที่ 38 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลข Shot No: 17-18

Production Wilawan	Title: เรื่องเล่าสาวเลย P/O
Technique Drawing and Clay Animation	
Scene 10	Shot No: 19
Shot description ระยะ การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note เด็กหญิงค่อยๆรู้สึกตัวในมือของเธอ ถือกระดาษอยู่ เทคนิค clay animation	
Scene 10	Shot No: 20
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน จนสิ้นสุดภาพ Dialogue/Narration ไม่มี Transition Dip to black [Dissolve] Note เด็กหญิงตื่นจากความฝันพร้อมมือที่ถือ ฉลากกินแบ่งรัฐบาล	

รูปที่ 39 ภาพ Story Board เรื่องเล่าสาวเลย Shot No: 19-20

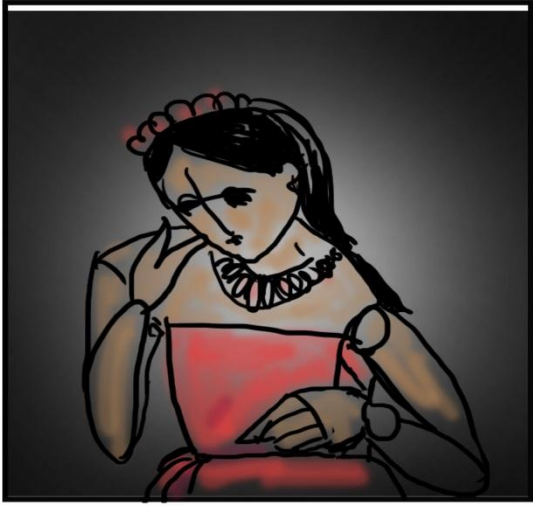

3.6.3 โลกของบัวศรี

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี <i>P1</i>		
Technique : Puppet			
Shot description ระยะ Long Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note เดินเปิดฉาก โฉวหุ่นเต็มตัว เน้นท่าทางสวยงาม ย้วยวนบ้าง	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 1</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 1</td> </tr> </table>	Scene 1	Shot No: 1
Scene 1	Shot No: 1		
Shot description ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note ระยะใกล้ให้เห็นการหมุนตัว	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 1</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 2</td> </tr> </table>	Scene 1	Shot No: 2
Scene 1	Shot No: 2		

รูปที่ 40 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 1-2

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี p2		
Technique : Puppet			
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note บัวศรีเดินเต็มตัว สบัดตัวซ้ายขวา	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 1</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 3</td> </tr> </table>	Scene 1	Shot No: 3
Scene 1	Shot No: 3		
Shot description ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note บัวศรีไหว้ลาจึงหะการเดินส่วนขา	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 1</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 4</td> </tr> </table>	Scene 1	Shot No: 4
Scene 1	Shot No: 4		

รูปที่ 41 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 3-4

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี <i>P3</i>
Technique : Puppet	
Shot description ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เธอรักในเสียงเพลงตั้งแต่เด็กๆ เพราะมักการ เพื่อนการรำเริ่มตั้งแต่อนุบาล Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงความชอบของตัวเองใน การร้องหมอลำ	Scene 2 Shot No: 5
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เธอรักในเสียงดนตรี เธอยังแสง สี เสียง Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงความรักในการทำอาชีพหมอลำ	Scene 2 Shot No: 6

รูปที่ 42 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 5-6

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี P4				
Technique : Puppet					
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 3</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 7</td> </tr> </table>	Scene 3	Shot No: 7	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 4</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 8</td> </tr> </table>	Scene 4	Shot No: 8
Scene 3	Shot No: 7				
Scene 4	Shot No: 8				
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100%; padding: 5px;">Shot description</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"> ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เจ้าภาพบางเจ้ากะเลี้ยงเช่าเลี้ยงปลาต้อยอยู่ บางเจ้าภาพกะโกงเฮา บีให้เงินเฮา Transition บัวศรีเล่าเรื่องอุปสรรคในการทำงาน Note </td> </tr> </table>	Shot description	ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เจ้าภาพบางเจ้ากะเลี้ยงเช่าเลี้ยงปลาต้อยอยู่ บางเจ้าภาพกะโกงเฮา บีให้เงินเฮา Transition บัวศรีเล่าเรื่องอุปสรรคในการทำงาน Note			
Shot description					
ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เจ้าภาพบางเจ้ากะเลี้ยงเช่าเลี้ยงปลาต้อยอยู่ บางเจ้าภาพกะโกงเฮา บีให้เงินเฮา Transition บัวศรีเล่าเรื่องอุปสรรคในการทำงาน Note					
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100%; padding: 5px;">Shot description</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"> ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เขามักเพลงโลกของผึ้ง เขามักหลายเพลง แม้มึ้งนะ Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงศิลปินในดวงใจใน การทำงานและใช้ชีวิต </td> </tr> </table>	Shot description	ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เขามักเพลงโลกของผึ้ง เขามักหลายเพลง แม้มึ้งนะ Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงศิลปินในดวงใจใน การทำงานและใช้ชีวิต			
Shot description					
ระยะ Medium Shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เขามักเพลงโลกของผึ้ง เขามักหลายเพลง แม้มึ้งนะ Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงศิลปินในดวงใจใน การทำงานและใช้ชีวิต					

รูปที่ 43 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 7-8

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี P5								
Technique : Puppet									
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot description ระยะเวลา Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration ทุกมือนี่ที่มีแรงบันดาลใจกับความคิด เฮ้ออีกหลาย Transition Cut Note มุมระยะใกล้เห็นการร่ายรำของบัวศรี เล่าถึงความประทับใจของศิลปิน พุ่มพวง </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Scene 4 </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot No: 9 </td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	Shot description ระยะเวลา Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration ทุกมือนี่ที่มีแรงบันดาลใจกับความคิด เฮ้ออีกหลาย Transition Cut Note มุมระยะใกล้เห็นการร่ายรำของบัวศรี เล่าถึงความประทับใจของศิลปิน พุ่มพวง	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Scene 4 </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot No: 9 </td> </tr> </table>	Scene 4	Shot No: 9	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot description ระยะเวลา Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียง เพลงโลกของผึ้ง(ฮัมเพลง) Dialogue/Narration None Transition Cut Note บัวศรีอยู่ในท่าทางโยกย้ายร่างกาย ประกอบด้วยเสียงเพลง คล้ายกับร้อง เพลงโลกของผึ้งอยู่ </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Scene 5 </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot No: 10 </td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	Shot description ระยะเวลา Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียง เพลงโลกของผึ้ง(ฮัมเพลง) Dialogue/Narration None Transition Cut Note บัวศรีอยู่ในท่าทางโยกย้ายร่างกาย ประกอบด้วยเสียงเพลง คล้ายกับร้อง เพลงโลกของผึ้งอยู่	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Scene 5 </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot No: 10 </td> </tr> </table>	Scene 5	Shot No: 10
Shot description ระยะเวลา Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration ทุกมือนี่ที่มีแรงบันดาลใจกับความคิด เฮ้ออีกหลาย Transition Cut Note มุมระยะใกล้เห็นการร่ายรำของบัวศรี เล่าถึงความประทับใจของศิลปิน พุ่มพวง	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Scene 4 </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot No: 9 </td> </tr> </table>	Scene 4	Shot No: 9						
Scene 4	Shot No: 9								
Shot description ระยะเวลา Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียง เพลงโลกของผึ้ง(ฮัมเพลง) Dialogue/Narration None Transition Cut Note บัวศรีอยู่ในท่าทางโยกย้ายร่างกาย ประกอบด้วยเสียงเพลง คล้ายกับร้อง เพลงโลกของผึ้งอยู่	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Scene 5 </td> <td style="width: 50%; padding: 5px;"> Shot No: 10 </td> </tr> </table>	Scene 5	Shot No: 10						
Scene 5	Shot No: 10								

รูปที่ 44 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 9-10

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี <i>Pb</i>		
Technique : Puppet			
Shot description	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">Scene 5</td> <td style="width: 50%;">Shot No: 11</td> </tr> </table>	Scene 5	Shot No: 11
Scene 5	Shot No: 11		
ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง และบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration คือก็ว่าเรามองเขาเป็นเรื่องตลกไป Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงการต่อสู้จากคำดูถูก ในอาชีพการเป็นหมอลำ			
Shot description	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">Scene 5</td> <td style="width: 50%;">Shot No: 12</td> </tr> </table>	Scene 5	Shot No: 12
Scene 5	Shot No: 12		
ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง และบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เป็นหมอลอก หมอลำ หมอลำซิ่ง Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงการต่อสู้จากคำดูถูก ในอาชีพการเป็นหมอลำ			

รูปที่ 45 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 9-10

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี <i>P7</i>
Technique : Puppet	
Shot description	Scene 6 Shot No: 13
ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง และบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration เป็นหมอลำแล้วมันเป็นอียิ่งหว่า Transition Cut Note บัวศรีเดินเต็มตัว ทำทางเหมือนหุ่น บัวศรีเล่าถึงการต่อสู้ของเธอกับการ การเป็นหมอลำซึ่ง	
Shot description	Scene 7 Shot No: 14
ระยะ Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง และบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration อาชีพทุกอาชีพนะ มันกะมีเกียรติมีศรีนากัน ทุกอาชีพ Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงศักดิ์ศรีการทำอาชีพหมอลำ	

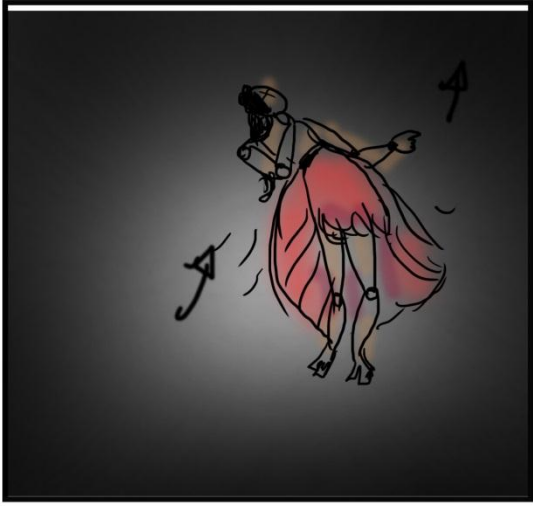
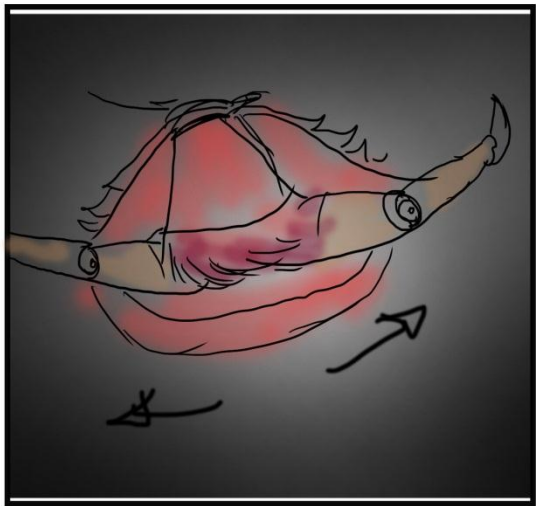
รูปที่ 46 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 11-12

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี <i>Pg</i>																
Technique : Puppet																	
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 7</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 15</td> </tr> </table>	Scene 7	Shot No: 15	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 7</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 16</td> </tr> </table>	Scene 7	Shot No: 16												
Scene 7	Shot No: 15																
Scene 7	Shot No: 16																
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">Shot description</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"> <table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 15%;">ระยะ</td> <td>Medium shot</td> </tr> <tr> <td>การเคลื่อนไหว</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Zoom Action</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Audio</td> <td>เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง</td> </tr> <tr> <td>Dialogue/Narration</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Transition</td> <td>Cut</td> </tr> <tr> <td>Note</td> <td>ระยะใกล้ บัวศรีกำลังจะรำ และค่อยๆ เอี้ยวตัวแบบนางเอกหมอลำ</td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	Shot description	<table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 15%;">ระยะ</td> <td>Medium shot</td> </tr> <tr> <td>การเคลื่อนไหว</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Zoom Action</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Audio</td> <td>เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง</td> </tr> <tr> <td>Dialogue/Narration</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Transition</td> <td>Cut</td> </tr> <tr> <td>Note</td> <td>ระยะใกล้ บัวศรีกำลังจะรำ และค่อยๆ เอี้ยวตัวแบบนางเอกหมอลำ</td> </tr> </table>	ระยะ	Medium shot	การเคลื่อนไหว	None	Zoom Action	None	Audio	เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง	Dialogue/Narration	None	Transition	Cut	Note	ระยะใกล้ บัวศรีกำลังจะรำ และค่อยๆ เอี้ยวตัวแบบนางเอกหมอลำ	
Shot description																	
<table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 15%;">ระยะ</td> <td>Medium shot</td> </tr> <tr> <td>การเคลื่อนไหว</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Zoom Action</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Audio</td> <td>เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง</td> </tr> <tr> <td>Dialogue/Narration</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Transition</td> <td>Cut</td> </tr> <tr> <td>Note</td> <td>ระยะใกล้ บัวศรีกำลังจะรำ และค่อยๆ เอี้ยวตัวแบบนางเอกหมอลำ</td> </tr> </table>	ระยะ	Medium shot	การเคลื่อนไหว	None	Zoom Action	None	Audio	เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง	Dialogue/Narration	None	Transition	Cut	Note	ระยะใกล้ บัวศรีกำลังจะรำ และค่อยๆ เอี้ยวตัวแบบนางเอกหมอลำ			
ระยะ	Medium shot																
การเคลื่อนไหว	None																
Zoom Action	None																
Audio	เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง																
Dialogue/Narration	None																
Transition	Cut																
Note	ระยะใกล้ บัวศรีกำลังจะรำ และค่อยๆ เอี้ยวตัวแบบนางเอกหมอลำ																
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">Shot description</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"> <table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 15%;">ระยะ</td> <td>Close up</td> </tr> <tr> <td>การเคลื่อนไหว</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Zoom Action</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Audio</td> <td>เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง</td> </tr> <tr> <td>Dialogue/Narration</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Transition</td> <td>Cut</td> </tr> <tr> <td>Note</td> <td>ข้อมือของบัวศรีที่กำลังตั้งถ้ำรำ โดยใช้ท่า จีบคว่ำและจีบหงาย</td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	Shot description	<table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 15%;">ระยะ</td> <td>Close up</td> </tr> <tr> <td>การเคลื่อนไหว</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Zoom Action</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Audio</td> <td>เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง</td> </tr> <tr> <td>Dialogue/Narration</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Transition</td> <td>Cut</td> </tr> <tr> <td>Note</td> <td>ข้อมือของบัวศรีที่กำลังตั้งถ้ำรำ โดยใช้ท่า จีบคว่ำและจีบหงาย</td> </tr> </table>	ระยะ	Close up	การเคลื่อนไหว	None	Zoom Action	None	Audio	เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง	Dialogue/Narration	None	Transition	Cut	Note	ข้อมือของบัวศรีที่กำลังตั้งถ้ำรำ โดยใช้ท่า จีบคว่ำและจีบหงาย	
Shot description																	
<table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 15%;">ระยะ</td> <td>Close up</td> </tr> <tr> <td>การเคลื่อนไหว</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Zoom Action</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Audio</td> <td>เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง</td> </tr> <tr> <td>Dialogue/Narration</td> <td>None</td> </tr> <tr> <td>Transition</td> <td>Cut</td> </tr> <tr> <td>Note</td> <td>ข้อมือของบัวศรีที่กำลังตั้งถ้ำรำ โดยใช้ท่า จีบคว่ำและจีบหงาย</td> </tr> </table>	ระยะ	Close up	การเคลื่อนไหว	None	Zoom Action	None	Audio	เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง	Dialogue/Narration	None	Transition	Cut	Note	ข้อมือของบัวศรีที่กำลังตั้งถ้ำรำ โดยใช้ท่า จีบคว่ำและจีบหงาย			
ระยะ	Close up																
การเคลื่อนไหว	None																
Zoom Action	None																
Audio	เสียงฮัมเพลงโลกของผึ้ง																
Dialogue/Narration	None																
Transition	Cut																
Note	ข้อมือของบัวศรีที่กำลังตั้งถ้ำรำ โดยใช้ท่า จีบคว่ำและจีบหงาย																

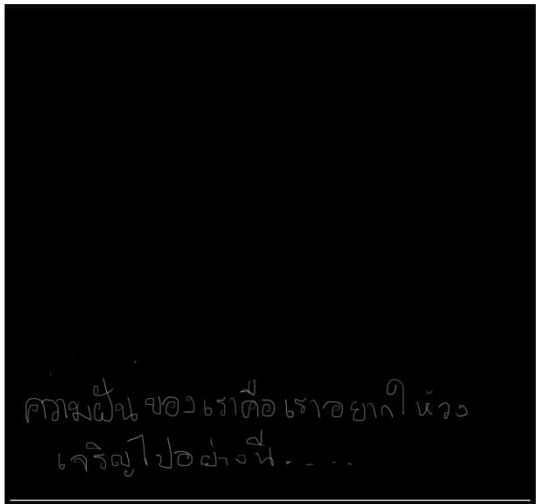
รูปที่ 47 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 15-16

Production Wilawan	Title: pg				
Technique : Puppet					
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 8</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 17</td> </tr> </table>	Scene 8	Shot No: 17	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Scene 8</td> <td style="width: 50%; padding: 5px;">Shot No: 18</td> </tr> </table>	Scene 8	Shot No: 18
Scene 8	Shot No: 17				
Scene 8	Shot No: 18				
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100%; padding: 5px;">Shot description</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"> ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note การเดินและรำ แบบจิ้งหะบิตซ้ายและขวา เป็นช่วงสุดท้ายก่อนลงจากเวที </td> </tr> </table>	Shot description	ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note การเดินและรำ แบบจิ้งหะบิตซ้ายและขวา เป็นช่วงสุดท้ายก่อนลงจากเวที			
Shot description					
ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note การเดินและรำ แบบจิ้งหะบิตซ้ายและขวา เป็นช่วงสุดท้ายก่อนลงจากเวที					
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100%; padding: 5px;">Shot description</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"> ระยะ Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note การเดินและรำ แบบจิ้งหะบิตซ้ายและขวา เป็นช่วงสุดท้ายก่อนลงจากเวที </td> </tr> </table>	Shot description	ระยะ Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note การเดินและรำ แบบจิ้งหะบิตซ้ายและขวา เป็นช่วงสุดท้ายก่อนลงจากเวที			
Shot description					
ระยะ Medium shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note การเดินและรำ แบบจิ้งหะบิตซ้ายและขวา เป็นช่วงสุดท้ายก่อนลงจากเวที					

รูปที่ 48 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 17-18

Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี <i>P16</i>		
Technique : Puppet			
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note จังหวะการเดินที่เร้าใจ	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">Scene 8</td> <td style="padding: 5px;">Shot No: 19</td> </tr> </table>	Scene 8	Shot No: 19
Scene 8	Shot No: 19		
Shot description ระยะ Close up การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note ระยะใกล้เดินฉีกขา ที่นิยมในวงหมอลำซิ่ง	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">Scene 8</td> <td style="padding: 5px;">Shot No: 20</td> </tr> </table>	Scene 8	Shot No: 20
Scene 8	Shot No: 20		

รูปที่ 49 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 19-20

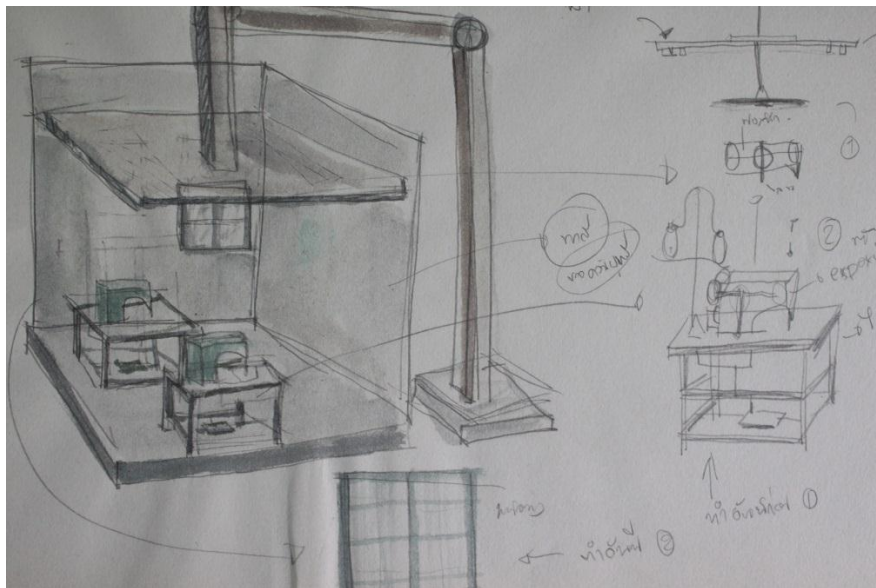
Production Wilawan	Title: โลกของบัวศรี PII
Technique : Puppet	
Shot description ระยะ Long shot การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เพลง คนหลังยังคงอย Dialogue/Narration None Transition Cut Note ทำจบ	Scene 8 Shot No: 21
Shot description ระยะ None การเคลื่อนไหว None Zoom Action None Audio เสียงบทพูดของบัวศรี Dialogue/Narration None Transition Cut Note บัวศรีเล่าถึงความฝันของเธอ กับวงกลมล่าของตนเองในอนาคต	Scene 9 Shot No: 22

รูปที่ 50 ภาพ Story Board เรื่องโลกของบัวศรี Shot No: 21-22

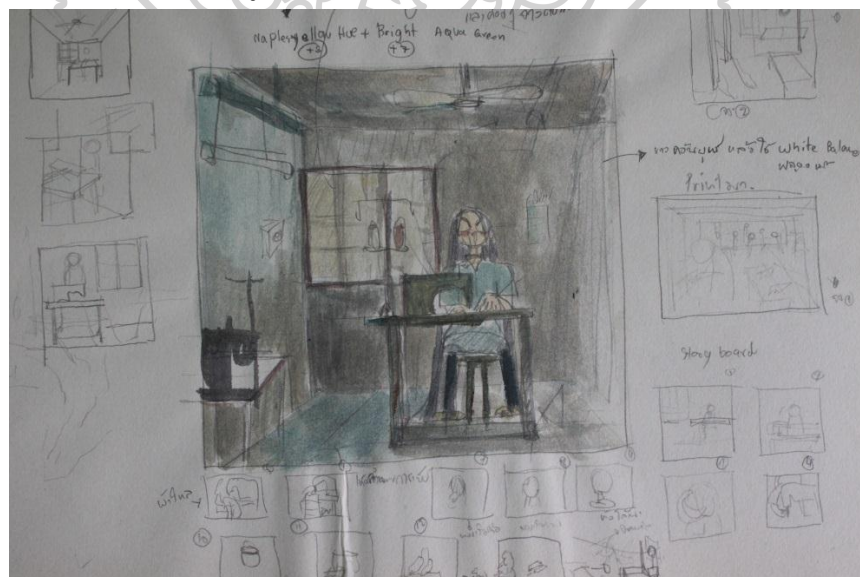
3.7 ภาพร่างการออกแบบตัวละครและฉาก

3.7.1 เรื่องฉันทนา

ฉาก ที่มาของฉากในแต่ละฉากอ้างอิงมาจากพื้นที่ในโรงงาน ที่มีลักษณะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมผสมกับลักษณะของพื้นที่ในบ้านเพราะต้องการสร้างความรู้สึกว่าเป็นห้องทำงานส่วนตัวของสาวโรงงานแต่ในห้องนั้นก็เต็มไปด้วยเครื่องมือของโรงงานอุตสาหกรรม เป็นห้องขนาดเล็กและมีข้าวของเรียงรายอยู่

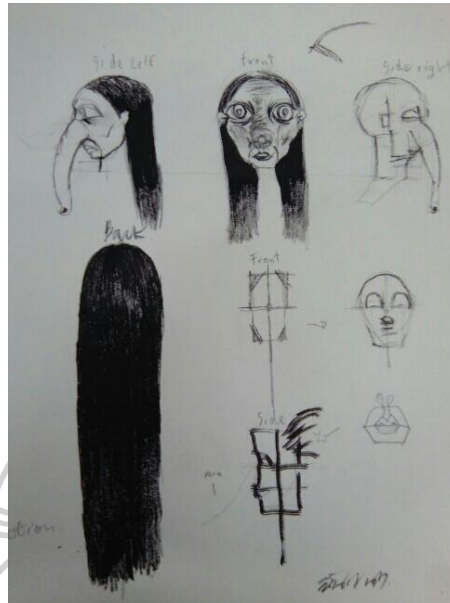

รูปที่ 51 ภาพร่างฉาก เรื่องฉันทนา

รูปที่ 52 ภาพร่างในห้อง เรื่องฉันทนา

ตัวละคร

รูปที่ 53 ภาพร่างตัวละครฉันทนา

รูปที่ 54 ภาพร่างชุดตัวละครฉันทนา

3.7.2 เรื่องเล่าสาวเลย

ฉาก ฉากในเรื่องจะแบ่งเป็นสองแบบ ตามเทคนิคที่เลือกใช้อันได้แก่

ฉากสามมิติ โดยสร้างเป็นฉากบนรถทัวร์ มีรายละเอียด คือ เบาะโดยสาร ที่เก็บของ เป็นชั้นไว้เก็บสัมภาระและการตกแต่งภายในของห้องโดยสารบนรถทัวร์

ฉากสองมิติ เป็นการสร้างฉากอ้างอิงจากสถานที่ในเขตพื้นที่ของ อ.วังสะพุง จ.เลย และข้อมูลต่างๆได้แก่ บ้านเช่า แหล่งที่พักอาศัยของคนขายลอตเตอรี่โดยเลือกใช้โทนสีคุมโทนเพื่อเป็นการแสดงถึงความทรงจำและภาพของความฝัน

รูปที่ 55 ภาพร่างในรถทัวร์ในเรื่องเล่าสาวเลย

ตัวละคร

รูปที่ 56 ภาพร่างตัวละครสาววงช้าง

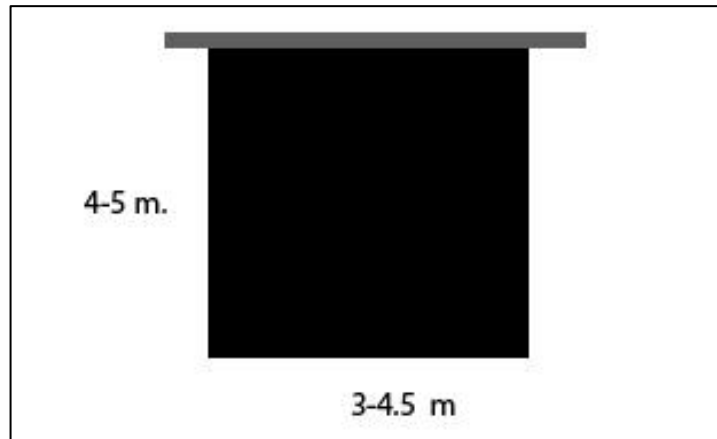

รูปที่ 57 ภาพร่างตัวละครสาววงช้างที่สมบูรณ์

3.7.3 เรื่อง โลกของบัวศรี

ฉาก

ฉากของเรื่องโลกของบัวศรีเป็นฉากผ้าสีดำที่ให้บรรยากาศของตอนกลางคืนเหมือนอยู่บนเวทีหมอลำโดยได้สร้างฉากที่มีความสูงประมาณ 4-5 เมตร ความกว้างประมาณ 3-4 เมตร ในห้องมืด

รูปที่ 58 การจำลองฉากพื้นหลังสีดำ

ตัวละคร

การออกแบบกลไกตัวละครเป็นหุ่นกระบอกมีการแบ่งสัดส่วนในการทำข้อประกอบในการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะข้อต่อและส่วนที่เป็นกระดูกสันหลังของตัวละคร ทั้งนี้เพื่อจะได้มีความอิสระในการเคลื่อนไหวของตัวหุ่นตัวละครบัวศรี

รูปที่ 59 ภาพการออกแบบกลไกตัวละครบัวศรี

ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

3.8 การปฏิบัติการและกระบวนการถ่ายทำ

3.8.1 เรื่อง ฉันทนา

การสร้างหุ่นจากโมเดล

โมเดลสามมิติของตัวละครฉันทนาเริ่มจากการปั้นหุ่นจากดินน้ำมันและหล่อเป็นแม่พิมพ์เพื่อสร้างร่างกายของตัวละครที่สร้างจากซิลิโคน(Silicone) โดยจะเสริมโครงสร้างด้านในจากโครงลวด จากนั้นจะติดส่วนที่เป็นผมให้กับตัวละครฉันทนา

การสร้างฉาก

โครงสร้างไม้อัดถูกนำมาสร้างเป็นฉากห้องทำงานของฉันทนามีลักษณะเป็นกล่องสี่เหลี่ยมขนาด 45x30x40 cm บรรยากาศในห้องเป็นสีคุมโทนสีเทา เพื่อให้บรรยากาศของห้องทำงานที่มีความเป็นห้องส่วนตัวถึงห้องทำงาน

รูปที่ 60 ตัวละครฉันทนา

รูปที่ 61 โคร่งไม้อัดฉากห้องทำงานในโรงงานและตัวละครฉันทนา

รูปที่ 62 ฉากห้องทำงานในโรงงานที่เสร็จสมบูรณ์

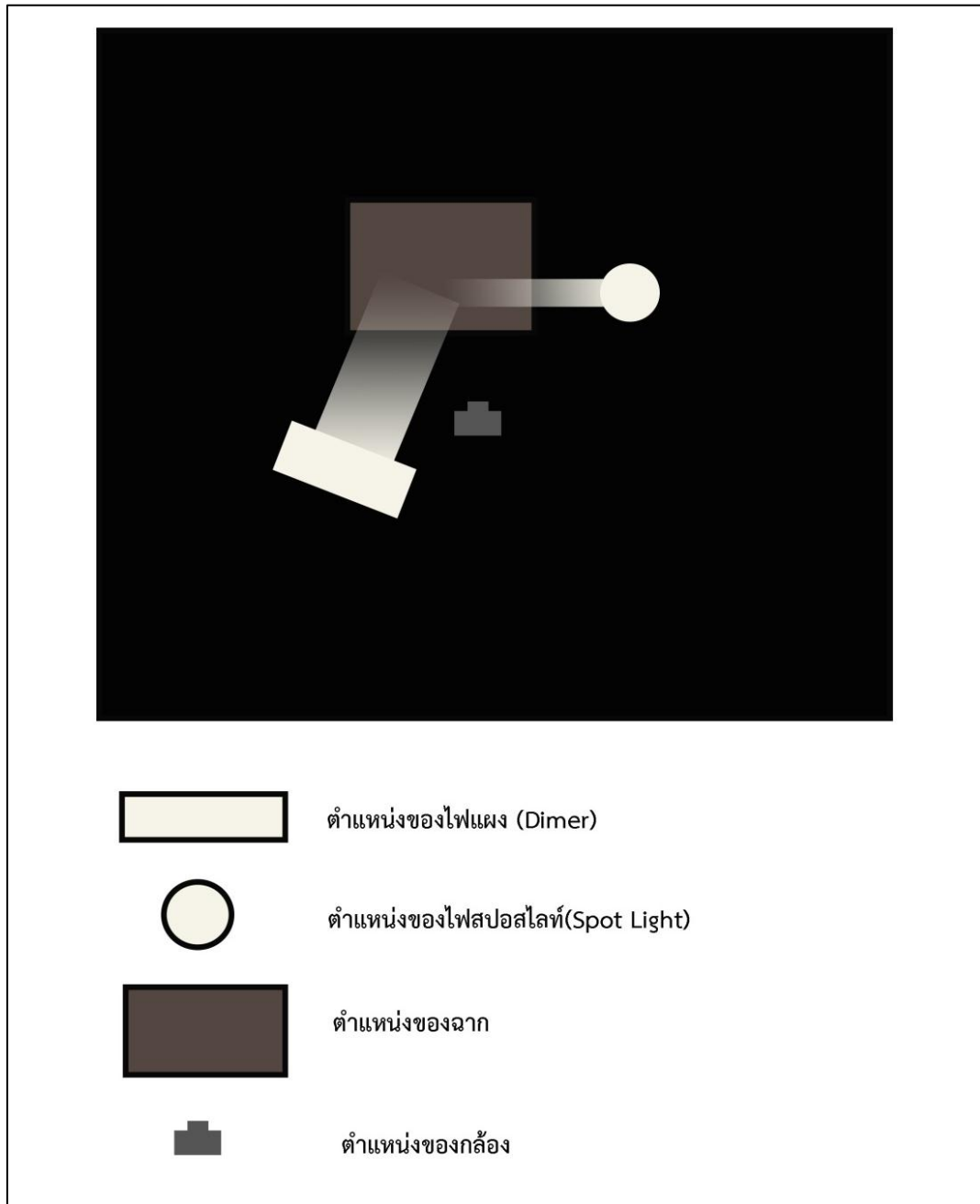

รูปที่ 63 ฉากมุกกล้องในเรื่อง ฉันทนา

รูปที่ 64 อุปกรณ์ในการระบายสีฉากและตัวละครฉันทนา

การจัดแสง เรื่อง ฉันทนา

รูปที่ 65 ตำแหน่งการจัดแสงในเรื่องฉันทนา(Clay Animation)

3.8.2 เรื่องเล่าสาวเลย

การสร้างหุ่นจากโมเดล

โมเดลสามมิติของตัวละครเด็กหญิงที่สร้างจากดินญี่ปุ่น โดยการสร้างโครงสร้างข้างในจากโฟมและใยสังเคราะห์ในการเพิ่มส่วนที่เป็นกล้ามเนื้อ

การสร้างฉาก

ฉากในรถทัวร์สร้างโครงสร้างภายในจากโฟม โดยมีสัดส่วนของโมเดลภายในห้องผู้โดยสารขนาดกลาง ที่นั่งของผู้โดยสารทำจากโฟมและดินญี่ปุ่นปั้นให้เบาะมีขนาดและรูปทรงที่คล้ายกับเบาะที่นั่งโดยสารในรถทัวร์

รูปที่ 66 ตัวละครสามมิติที่สร้างจากดินญี่ปุ่นเรื่องเล่าสาวเลย

รูปที่ 67 ฉากในรถทัวร์เรื่องเล่าสาวเลย

รูปที่ 68 ฉากในรถทัวร์ที่สมบูรณ์ในเรื่องเล่าสาวเลย

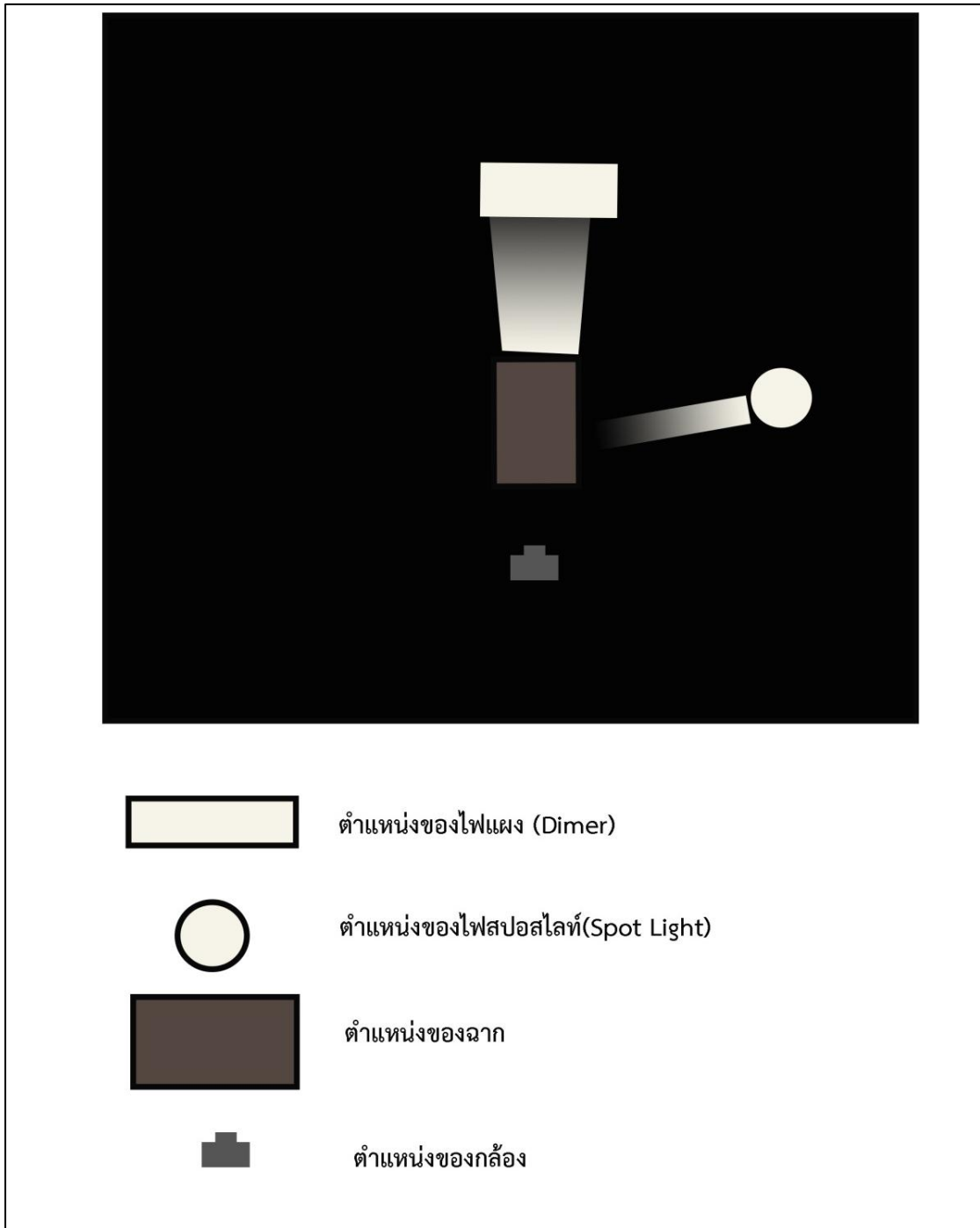

รูปที่ 69 ฉากภาพวาดเส้นสองมิติในเรื่องเล่าสาวเลย

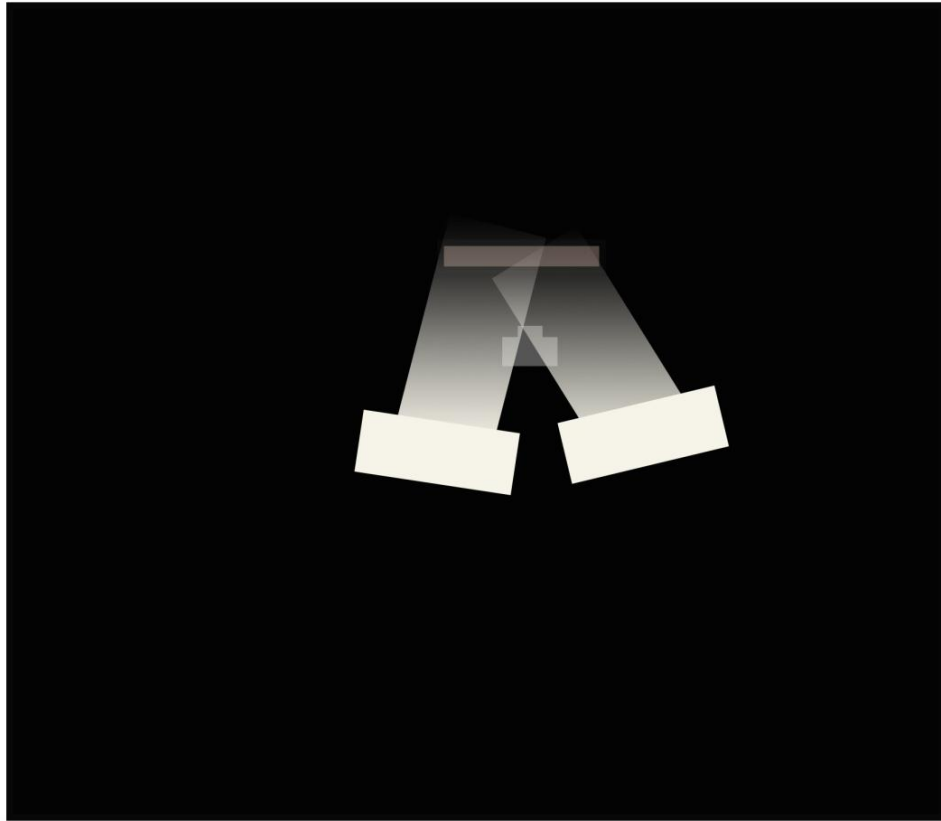
รูปที่ 70 ฉากสองมิติในเรื่องเล่าสาวเลย

การจัดแสง เรื่องเล่าสาวเลย

รูปที่ 71 ตำแหน่งการจัดแสงในเรื่องเล่าสาวเลย (Clay Animation)

การจัดแสงของเรื่อง เรื่องเล่าสาวเลย (Drawing)

ตำแหน่งของไฟแผง (Dimer)

ตำแหน่งของไฟสปอตไลท์(Spot Light)

ตำแหน่งของฉาก

ตำแหน่งของกล้อง

รูปที่ 72 ตำแหน่งการจัดแสงไปเรื่องเล่าสาวเลย (Drawing)

3.8.3 เรื่อง โลกของบัวศรี

การสร้างหุ่นตัวละครบัวศรี

กระบวนการสร้างแบบหุ่นกระบอกเริ่มจากการปั้นหุ่นต้นแบบตัวละครบัวศรี เพื่อใช้ในการหล่อเป็นแบบแม่พิมพ์โดยพิมพ์ซิลิโคน จากนั้นใช้เรซิน(Resins)ในการหล่อหุ่นตัวละครบัวศรี หลังจากที่ได้หุ่นตัวละครบัวศรีที่เป็นเรซินแล้ว ลำดับต่อไปคือการผ่าชิ้นส่วนเป็นชิ้นๆ เพื่อการเคลื่อนไหวของหุ่นจะได้มีความสมจริง จนไปถึงกระบวนการใส่กระดูกไม้ที่ร้อยขึ้นจากเอ็นหนังนี้เพื่อความยืดหยุ่นของหุ่นให้มีอิสระในการหมุน

ขั้นตอนของการประกอบ

การประกอบหุ่นตัวละครบัวศรีประกอบด้วยชิ้นส่วนหุ่นที่ทำจากเรซิน เอ็นกระดูกไม้ที่ และข้อต่อที่ทำจากไม้ชิ้นเล็กๆ เพื่อให้ตัวหุ่นสามารถขยับและเคลื่อนไหวในทางทางอิสระได้

ขั้นตอนในการทำสีตัวหุ่นตัวละครบัวศรี

การทำสีหุ่นในจะใช้สีอะคริลิก(Acrylic- colour) ชุบพองน้ำเพื่อทำให้เกิดคุณสมบัติของผิว และเลือกใช้สีผิวที่มีความเป็นธรรมชาติคือสีผิวที่ใกล้เคียงกับผิวของคนผิวคล้ำ มีลักษณะเป็นสีแดงปนสีเหลือง ใกล้เคียงกับสีผิวผู้หญิงอีสาน

รูปที่ 73 แม่พิมพ์และอุปกรณ์ในการหล่อหุ่นตัวละครบัวศรี

รูปที่ 74 การหล่อโมเดลหุ่นตัวละครบัวศรี

รูปที่ 75 แบบหล่อหุ่นตัวละครบัวศรีที่เสร็จสมบูรณ์

รูปที่ 76 ขั้นตอนการต่อประกอบและการทำสีหุ่นตัวละครบัวศรี

รูปที่ 77 ข้อต่อของหุ่นที่ทำด้วยไม้ของหุ่นตัวละครบัวศรี

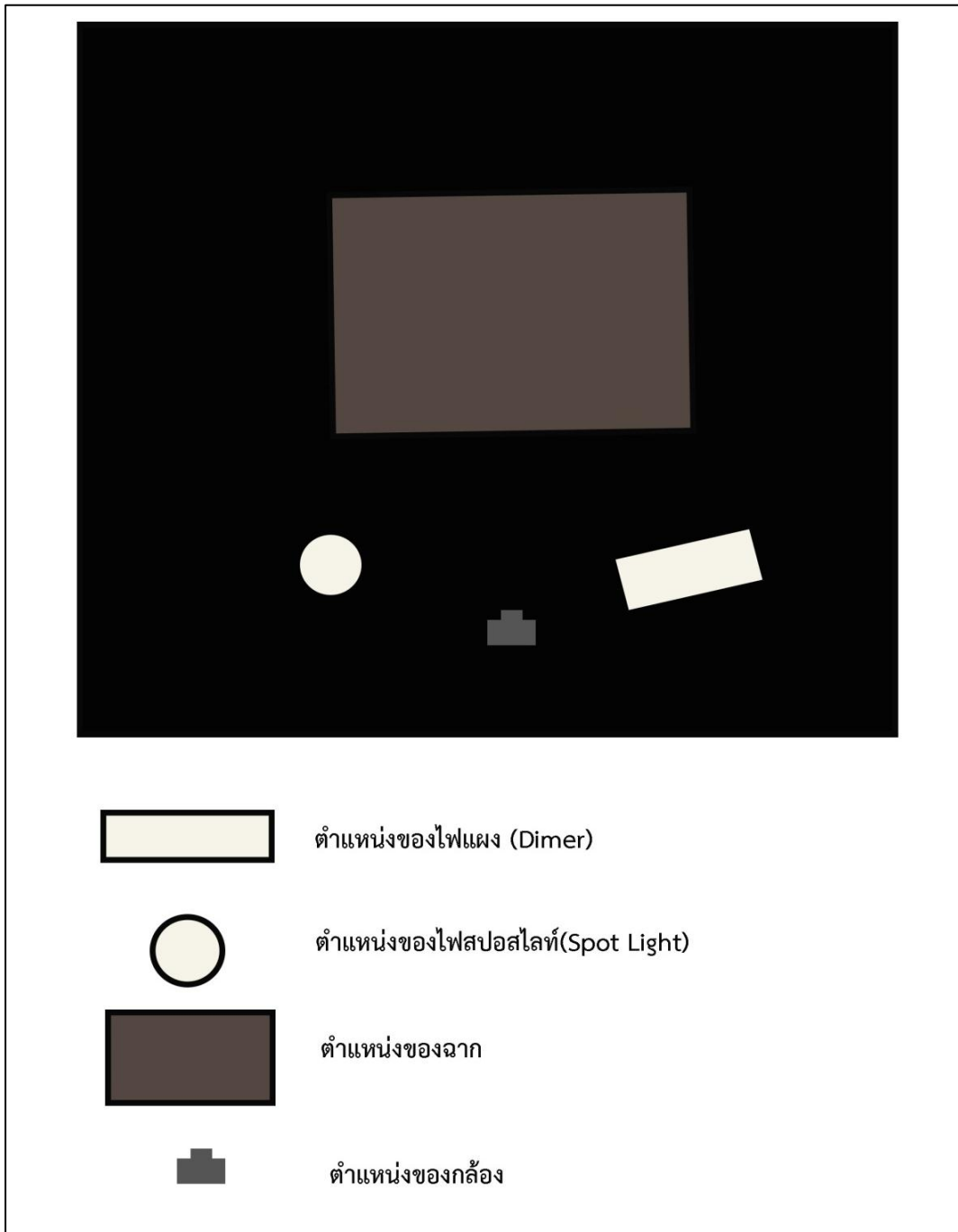

รูปที่ 78 หุ่นตัวละครบ๊วสตรีที่ประกอบสมบูรณ์

รูปที่ 79 ตัวหุ่นตัวละครบ๊วสตรีที่สมบูรณ์แล้ว

การจัดแสง เรื่องโลกของบัวศรี

รูปที่ 80 ตำแหน่งการจัดแสงในเรื่องโลกของบัวศรี

รูปที่ 81 การจัดแสงจริงในเรื่องโลกของบัวศรี

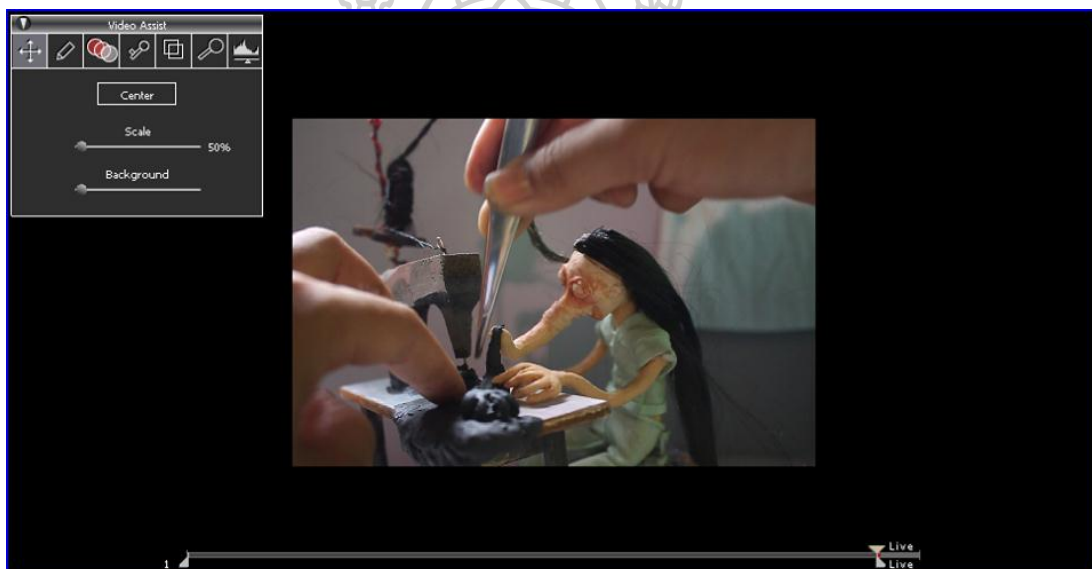
รูปที่ 82 การเชิดหุ่นตัวละครบัวศรี

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(Post-Production)

3.9 การตัดต่อและลำดับภาพและเสียง

3.9.1 การตัดต่อเรียบเรียง ภาพ/เสียง เรื่อง ฉันทนา

การตัดต่อและเรียบเรียงภาพจะให้โปรแกรมสำหรับถ่ายทำ ภาพเคลื่อนไหว (Animation) Dragon Frame สำหรับการถ่ายทำภาพที่ใช้เทคนิคStop-motionโดยเฉพาะซึ่งกระบวนการในการสร้างภาพเคลื่อนไหวในแต่ละเรื่องนั้น จะมีวิธีการที่ทำให้ภาพขยับที่แตกต่างกันออกไป เช่น การเคลื่อนตำแหน่งของหุ่นในเรื่องฉันทนา วิธีการเพิ่ม-ลดภาพวาดในเรื่องเล่าสาวเลย เป็นต้น จากนั้นจะนำมาปรับแต่งภาพด้วยโปรแกรม Photoshop และเรียบเรียงภาพและเสียงโดย โปรแกรม Premiere Pro CS6

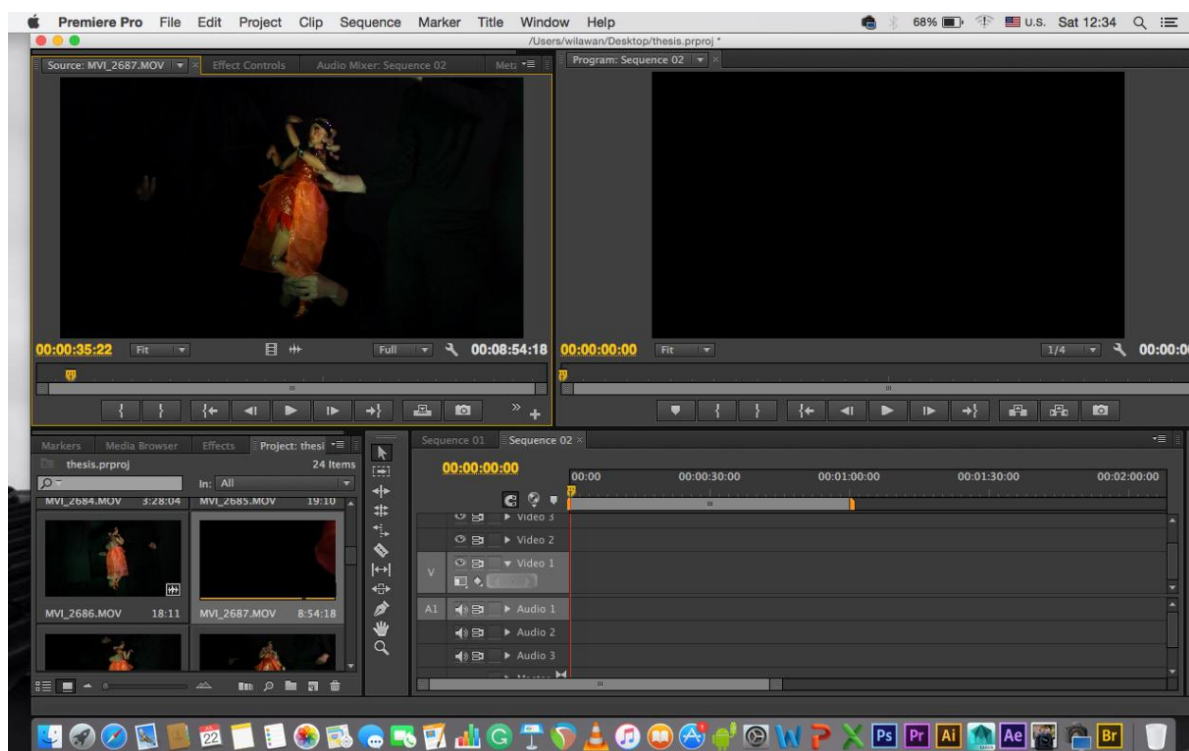
รูปที่ 83 การใช้โปรแกรม Dragon Frameในการถ่ายทำ อนิเมะจีน

3.9.2 การตัดต่อเรียบเรียง ภาพ/เสียง เรื่อง เรื่องเล่าสาวเลย

การถ่ายทำมีกระบวนการใช้เทคนิค สองแบบ คือเทคนิคสามมิติ และและเทคนิคสองมิติ โดยใช้โปรแกรมในการถ่ายทำคือ โปรแกรมที่ชื่อว่า Dragon Frame เป็น โปรแกรมที่ใช้ถ่ายงานStop-motionโดยเฉพาะ ในการทำจะเป็นลักษณะการถ่ายภาพนิ่ง ที่เป็นเฟรมต่อเนื่องกัน จากนั้นจะนำภาพเหล่านั้นมาเรียงต่อกันเป็นภาพเคลื่อนไหว โดยที่การตั้งค่าขนาดของภาพอยู่ที่ 16:9 Frame rate จำนวน 25 frame rate แล้วต่อเข้ากับกล้องDSLR จากนั้นจะมีการexport ออกมาในรูปแบบไฟล์ mov. จากนั้นใช้โปรแกรมในการตัดต่อPremiere Pro CS6 ในการจัดเรียงภาพและเสียงตามลำดับ

3.9.3 การตัดต่อเรียบเรียง ภาพ/เสียง เรื่อง โลกของบัวศรี

ขั้นตอนการถ่ายทำหลังจากบันทึกการเคลื่อนไหว การเชิดหุ่นตัวละครบัวศรี ให้เด่นตามจังหวะเพลง ในขณะที่ทำการบันทึก และกำหนดบทพูดของบัวศรีให้ผู้ชักหุ่นสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของหุ่นผ่านภาพเคลื่อนไหว จากนั้นจะลำดับและเรียบเรียงภาพลงในโปรแกรมตัดต่อชื่อ Premiere Pro CS6 ในการเพื่อจัดเรียงลำดับภาพและเสียงจากโปรแกรม Reactor ตามลำดับ

รูปที่ 84 การใช้โปรแกรม Premiere Pro ตัดต่อเรื่องโลกของบัวศรี

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

4.1 การวิเคราะห์โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและเวลา

4.1.1 เรื่องฉันทนา

เรื่องฉันทนา มีการเล่าเรื่องแบบเรียงลำดับเหตุการณ์ ตั้งแต่ต้นเรื่องดำเนินมาสู่กลางเรื่องจนถึงบทสรุปที่เป็นตอนจบ ทั้งสามช่วงมีจุดที่นำผู้ชมให้เข้าไปดูเรื่องราวของผู้หญิงคนหนึ่งทำงานอยู่กับจักรเย็บผ้าตัวเก่า ในห้องที่เป็นห้องทำงานของเธอมิ่ลักษณะเป็นห้องทำงานส่วนตัว ผู้หญิงที่นั่งเย็บจักรอยู่นั้นมีรูปร่างชubbผอม และมีหน้าตาที่อัปลักษณ์ คล้ายการผสมกันระหว่างคนกับสัตว์ เป็นผู้หญิงที่มีวงข้างยาวออกมา ภายในวงของเธอนั้นมีท่อที่ผลิตสารเคลือบถุงมือที่เธอกำลังทออยู่ นอกจากนั้นเธอยังมีผมของเธอที่ยาวลากดิน ผมที่เงาดำนั้นผสมเข้ากับกระสวยของจักรเย็บผ้าของเธอ สินค้าที่เธอผลิตคือถุงมือกระจายไปยังที่ต่างๆ ในขณะที่เธอค่อยๆเย็บถุงมือจนเส้นผมของตนเองไปทีละเส้นจนหมดตัวและสละตัวเองไปในที่สุด

จากเส้นด้ายจากผมที่เป็นถุงมือสีดำ กลายเป็นถุงมือสีเนื้อตามเกรดคุณภาพของถุงมือที่เธอเย็บ การใช้เส้นผมที่เป็นเหมือนเส้นด้ายที่พันติดกับกระสวยบนจักร ที่มีลักษณะไม่สมประกอบ คล้ายกับลักษณะความไม่เสถียรภาพของชีวิตและอาชีพที่การเป็นสาวโรงงานในอุตสาหกรรม เส้นผมที่ถูกปั่นเป็นเส้นด้ายค่อยๆหายไปทีละเส้น จนในที่สุดเธอก็ใช้เลือดเนื้อของเธอผลิตเป็นสินค้า คือถุงมือ ต่อไปจนหมด แสดงให้เห็นถึงชีวิตของเธอที่ใช้เวลาอยู่การทำงานหาเงินรุ่มหามค่า ในขณะที่เดียวกันเรียวแรงในการทำงานทั้งชีวิตก็ได้สละให้กับการทำงานไปเสียทั้งหมด การนำเสนอกายภาพของตัวละครที่มีความขรุขระและอัปลักษณ์ได้มีที่มาจากลักษณะของสาวอีสานที่ดูสมบุกสมบัน เป็นตัวละครที่แทนตัวตนของสาวอีสานที่ทำงานในโรงงานที่มีความขยันและตั้งใจทำงานโดยไม่คำนึงถึงสุขภาพของตัวเองจนร่างกายชubbผอม ในขณะตัวละครเองมีการทำงานตามคำสั่งคล้ายเครื่องจักรกล จังหวะของฝีเท้าที่เย็บจักรสร้างเสียงให้เป็นพื้นที่ของสถานที่ทำงานกับคนงานที่ต้องใช้เวลากับการทำงานการ ซ้ำๆ ด้วยการจัดท่าทางของตัวละครในท่างานไม่สามารถไปไหนมาไหนได้ เพราะตัวเองกับงานได้ผูกมัดติดรวมกันที่เป็นสัญญา ผ่านด้ายเส้นผมที่พันนาการอยู่ และ

ไม่สามารถที่จะหนีออกไปจากห้องที่ทำงานอยู่ได้ การพันนาการร่างกายกับการทำงานนั้นคล้ายกับ เป็นยอมรับเงื่อนไขในการเข้ามาทำงานของฉันทนาในโรงงานอุตสาหกรรม เธอจึงมีสภาพที่ต้องยอม จำนวนกับชะตาชีวิตของตนเอง เพลงหมอลำที่สอดแทรกเข้ามาในขณะที่ทำงานนั้นเป็นเสมือนการ จิตสำนึกของตนเองที่คิดถึงบ้านผ่านเสียงหมอลำจากวิทยุที่มีเนื้อหาในกลอนหมอลำเกี่ยวกับการตามหา พ่อของนางพมหมอมที่เป็นวรรณกรรมอีสาน

ตัวละคร

ตัวละครฉันทนาออกแบบมาให้มีลักษณะเป็นผู้หญิงความอัปลักษณ์ ซึ่งเป็นการผสมกัน ระหว่างคนกับช้างโดยมีแรงบันดาลใจจากวรรณกรรมนางพมหมอม และบุคลิกภาพของ กุล สาวอีสาน ในโรงงาน ตัวละครฉันทนา มีลักษณะทางกายภาพเป็นผู้หญิง มีจมูกเป็นวงช้างเชื่อมต่อกับจักรที่เป็น ท่อที่ส่งสารเคลือบถุงมือ รูปร่างซูบผอม แคระแกน อัปลักษณ์ และดูไม่ค่อยสมประกอบ และได้สร้าง ตัวตนของตัวละครฉันทนาให้เป็น ผู้หญิงที่ตั้งใจทำงานเย็บถุงมือโดยไม่ปริปากบ่น และมีความอดทน ต่อการทำงานโดยไม่ขยับตัวไปไหน แสดงให้เห็นถึงจิตใจที่มีความรับผิดชอบต่องานทำ แสดงออกจาก ท่าทาง คล้ายกับเครื่องจักรกลตัวหนึ่ง ตัวละครฉันทนาสร้างจากวัสดุที่เป็นยางเพื่อให้เชื่อมโยงกับถุง มือยางพาราที่โรงงานอุตสาหกรรมทำถุงมือ กับสารเคลือบถุงมือที่เป็นดินน้ำมันที่ค่อยๆก่อตัวใน ขณะที่ตัวละครทำการเย็บถุงมือนั้นอยู่ ถุงมือนั้นได้มีชีวิตและกระจายตัวออกไปตามคำสั่งเป็นเหมือน ตัวแสดงผลงานความขยันในการทำงานของสาวโรงงานที่ผลิตทำถุงมือ

ฉาก

ฉากที่ใช้เป็นฉากที่จำลองมาจากฉากในโรงงานอุตสาหกรรมของกุลที่โรงงานแต่จะมีเพิ่ม ลักษณะของความเก่าและสร้างเป็นพื้นที่ทำงานของสาวโรงงาน ที่ทำงานหามรุ่งหามค่ำ จึงเลือกใช้ ฉากที่เป็นมุมห้อง ทำให้เหมือนกับโรงงานนั้นมีทางเข้าออก ไม่มาก เพื่อเน้นไปที่ตัวละครฉันทนาที่เป็น สารหลัก ฉากจึงเป็นส่วนที่มารองรับกับบรรยากาศของงาน และให้ผู้ชมรับรู้ถึงสถานที่นั้น ซึ่งผู้วิจัย มีจุดประสงค์ที่จะสร้างพื้นที่ทางความรู้สึกของสาวโรงงานที่ทำงานอยู่ในห้องทำงานที่ได้จากการผสม พื้นที่ห้องพักกับพื้นที่ทำงานไว้ด้วยกันเพื่อนำเสนอชีวิตและการงานของตัวละครที่ไม่ได้แยกขาดจาก กัน ดังนั้นฉากในห้องทำงานจึงมีลักษณะที่เป็นทั้งที่ทำงานและที่พักในทีเดียวกัน ประกอบกับเสียงที่ ใช้เป็นเสียงที่คล้ายกับคำพูดที่พูดถึง ตัวเอง ครอบครัว และสถานที่ทำงาน

เวลา

เวลาในผลงานจะแบ่งเป็นช่วงเวลาเข้าทำงานจนถึงช่วงที่เลิกงาน ซึ่งแสงที่ใช้ในงานเป็น สภาพแสงในห้องทำงานที่เป็นแสงไปฟลูออเรสเซนต์ แสงไฟในฉากมีความสลับเปลี่ยนไปตามอาการ

ของตัวละครที่ทำงานไม่ค่อยคงที่แต่ตัวละครก็ยังทำตามหน้าที่นั้นๆ บรรยากาศในห้องทำงานเป็นเพียงแสงไฟที่ใช้เพื่อทำงานและดูราวกับว่าช่วงเวลาในนั้นมีเพียงแต่ช่วงกลางวันเพียงช่วงเวลาเดียว

4.1.3 เรื่องเล่าสาวเลย

การลำดับในเรื่องแบ่งออกเป็นสามช่วง คือช่วงต้น ช่วงกลางและช่วงปลาย โดยมีเทคนิควิธีการสองแบบ ได้แก่ แบบวาดเส้นสองมิติ(Drawing) และแบบสามมิติ(Clay animation) ในช่วงแรกจะใช้เทคนิคสามมิติ (Clay animation) ในช่วงแรกเป็นการเดินทางเข้าเมืองกรุงของเด็กหญิง ในเวลาตอนกลางคืนเพราะเป็นช่วงที่คนนิยมเดินทางเข้ากรุงเทพ บนรถมีสัมภาระและข้าวของ-เรียงราย ช่วงที่สองเป็นการเชื่อมโยงภาพเข้าไปสู่ภาพในมิติความฝันโดยใช้เทคนิควาดเส้น (Drawing) สองมิติเชื่อมโยงโดยการพบแผงลอยเต๋อริที่หล่นบนระหว่างทางเดินผู้โดยสารบนรถทัวร์ เทคนิคของภาพได้นำตัวเด็กหญิงและผู้ชมเข้าไปอยู่ในพื้นที่ของโลกของสาวขาลอตเตอริ ช่วงที่สามเป็นภาพความฝันของสาววงข้างขาลอตเตอริ ที่คิดถึงลูกสาวของเธอและเชื่อมโยงเข้าไปสู่สิ่งที่ผูกพันกับสาว-วงข้างผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น แผนที่อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย นกที่กำลังบินอยู่บนสภาพอากาศที่แปรปรวนจนสลายตัวตนเหลือเพียงโครงกระดูก และได้กลายเป็นทัศนียภาพของทุ่งนา และภูหอ ถิ่นกำเนิดของสาววงข้างและเคยเป็นที่อยู่ของนางผมหอมเช่นกัน จากภาพของทัศนียภาพเข้าสู่การตื่นจากความฝัน เข้ามาสู่โลกแห่งความจริง เด็กหญิงเดินถึงกรุงเทพฯ พร้อมฉลากลอตเตอริที่อยู่มือผลสุดท้ายของเรื่องไม่ระบุว่าชีวิตของสาวลอตเตอริจะดำเนินราบรื่นหรือไม่ แต่เป็นการทิ้งท้ายด้วยฉลากลอตเตอริที่ติดมาที่มีของเด็กหญิง

เนื้อหาที่ปรากฏในลำดับเหตุการณ์ข้างต้นได้ตีความตามภาพที่อธิบายดังต่อไปนี้ ช่วงต้นของเรื่อง ได้กล่าวถึงสถานการณ์ปัจจุบันที่คนขาลอตเตอรินั้นจะนิยมมาขายแรงงาน โดยขึ้นรถโดยสารประจำทาง และรถยนต์ ในการเข้ามาทำงานในเมืองกรุง ช่วงกลางได้ตีความเป็นช่วงที่เข้าไปสู่ชีวิตของสาวขาลอตเตอริมีต้องทำงานในที่ต่างๆ และความเป็นอยู่ที่ต้องอาศัยและอยู่ร่วมกัน เพราะคนอีสานส่วนใหญ่มักจะพึ่งพาอาศัยและคอยช่วยเหลือกันยามลำบาก ดังภาพของสาวขาลอตเตอริ ที่มองดูฉลากลอตเตอริที่เป็นความหวังของเธอ เผยให้เห็นภาพความหวังในอนาคตของตนและลูกที่อยากจะมีชีวิตที่ดีและกลับมาอยู่พร้อมหน้ากันจนกระทั่งถึง ภาพที่โอบกอดกันระหว่างสองแม่ลูกคือสาววงข้างขาลอตเตอริและลูกสาว ภาพนั้น ได้นำผู้ชมเข้าสู่ช่วงปลายของเรื่องที่เป็นภาพที่ไม่ระบุเรื่องราวแต่เป็นการแทนภาพสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับสาวขาลอตเตอริโดยใช้ภาพที่มีลักษณะเป็นความฝันแบบSubconscious ดังเช่น ภาพของแผนที่กลายเป็นนกกลับรัง และการกลายเป็นตัวนกให้เหลือเพียงโครงกระดูก จากนั้นได้กลายเป็นเครื่องมือทางการเกษตรและภาพได้เปลี่ยนไปเป็นภาพภูมิทัศน์ของหมู่บ้านที่แห้งแล้ง

ตัวละคร แบ่งเป็นตัวละครหลัก3ตัว ได้แก่

ตัวละครเด็กหญิง

ตัวละครเด็กหญิงจะมีอายุราว16 ปี อ้างอิงจากตัวผู้วิจัย ที่เข้าไปเรียนพิเศษในกรุงเทพฯ ตอนอายุ16 ปี และช่วงเวลานั้นเป็นช่วงที่ตัวผู้วิจัยได้ เคยเข้าไปอาศัยอยู่ร่วมกับคนขายลอตเตอรี่ การออกแบบใบหน้าของตัวละครจึงได้มาจากหน้าตาเป็นคนอีสานที่อาศัยอยู่ในแถบภูมิภาคอีสานตอนบนคือ คนจังหวัดเลย มีลักษณะของสีผิวขาวเหลือง จมูกแบนหรือไม่มีตั้ง หน้าม้าสั้นเหมือนนักเรียนมัธยม ตัวละครเด็กหญิงเป็นตัวนำผู้ชมเข้าไปสู่ภาพชีวิตของสาวขายลอตเตอรี่

ตัวละครสาว วงข้างขายลอตเตอรี่

สาวขายลอตเตอรี่จะมีช่วงอายุราวๆ 28 ปีได้ที่มาจากอายุของ จ่อม สาวขายลอตเตอรี่ และจากวรรณกรรมอีสาน เรื่องนางพมพมที่มีบิดาเป็นช่างและนิสัยของช่างที่มักจะอยู่รวมกันเป็นโหลงและมีการอพยพถิ่นที่อยู่ มีลักษณะเป็นผู้หญิงที่มีวงเหมือนช่าง การแต่งกายของตัวละครจะประกอบด้วย ด้วยเสื้อผ้าหลวมๆคล้ายชานา มักเสื้อเชิ้ต ลายสก๊อต หาบแผงขายลอตเตอรี่ และนำเอาเรื่องราวชีวิตจริงของเธอ ในบทสัมภาษณ์ เรื่องการเลือกเข้ามาทำงานขายลอตเตอรี่เพราะเธอเป็นห่วง ไม่อยากไกลจากลูกไปนานและเพื่ออนาคตของเธอ ที่ไม่ต้องการให้ลูกสาวต้องมาลำบาก จึงนำเสนอเป็น ตัวละครสาววงข้างขายลอตเตอรี่มีลักษณะเป็นแม่ที่ยอมทนกับความลำบาก

ตัวละครเด็กหญิงวงข้าง

เด็กหญิงวงข้างเป็นลูกสาววงข้างขายลอตเตอรี่เป็นเด็กผู้หญิงอายุแปดปี ที่ได้มาจากใบตอง ลูกสาวของจ่อม สาวขายลอตเตอรี่ เป็นเด็กนักเรียนในชั้นประถม มีลักษณะทางพันธุกรรมคล้ายสาววงข้างขายลอตเตอรี่ คือมีวง เหมือนช่าง แต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียน ตัวละครเด็กหญิงวงข้าง เป็นตัวละคร ที่เชื่อมโยงไปยังภาพความฝันของสาววงข้างขายลอตเตอรี่ เธอที่เป็นความหวังของของแม่ และเธอคือความโชคดีของสาวขายลอตเตอรี่และเป็นเหมือนทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของแม่

ฉาก

เรื่องเล่าสาวเลย เป็นการเล่าเรื่องที่สลับกับเทคนิคในการนำเสนอ เทคนิคที่เป็นสองมิติ (Drawing) และเทคนิคสามมิติ (Clay animation) ฉากสามมิติคือพื้นที่ทางกายภาพที่แสดงความ เป็นปัจจุบัน ส่วนฉากที่เป็น เทคนิคสองมิติคือ ฉากภาพที่เป็นความฝันของเด็กหญิง และเมื่อเข้าไปสู่ โลกของภาพสองมิตินั้น ได้แบ่งพื้นที่ที่เป็นจินตนาการของตัวละคร ระหว่าง ชีวิตสาวขาย ลอตเตอรี่ กับพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ โดยใช้วิธีการร่างเส้นด้วยแท่งถ่านลงบนกระดาษและลบด้วยสีขาว เพื่อให้เหลือร่องรอยของความฝันนั้น

เวลา

เรื่องถูกแบ่งเป็นสองช่วงตามมิติของภาพตามเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอ เทคนิคสามมิติ(Clay animation)เทคนิคสามมิติเป็นเทคนิคที่ระบุเวลาในช่วงตอนกลางคืนราวๆสองทุ่ม ถึงเที่ยงคืน มีการแสดงเวลาโดยการใช้ภาพเหตุการณ์เล่าเรื่อง ได้แก่ ฉากที่ผู้โดยสารบนรถกลับไปจนถึงระยะเวลาในการเข้าไปสู่ฉากที่เป็นเทคนิควาดเส้นสองมิติ (Drawing) เป็นเวลาที่อยู่ในมิติของความฝันของเด็กหญิงและความทรงจำของสาวขายลอตเตอรี่ มีระดับช่วงของความฝันตั้งแต่การเข้าไปสู่ภาพชีวิตของสาวขายลอตเตอรี่จนถึงช่วงที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆในภาพ เวลาที่อยู่ในผลงานเป็น เวลาบอกการเปลี่ยนผ่านของช่วงชีวิตของตัวละครในเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันในการเดินทางและช่วงอายุที่มีความต่างกัน มีลักษณะของการสลับไปมาของเหตุการณ์ในชีวิต เพื่อให้คนดูเห็นความลำบาก และการดำเนินชีวิตที่ไม่ราบรื่นของตัวละคร แต่คงความปรารถนาของตัวละครไว้คือ การกลับไปดูแลลูก

4.1.3 เรื่อง โลกของบัวศรี

โลกของบัวศรี เป็นการนำเสนอมุมมองการต่อสู้ชีวิตของสาวหมอลำซึ่ง ผ่านตัวละครที่ชื่อบัวศรี สาวหมอลำซึ่ง โดยการนำเสนอจะแบ่งเป็นสามส่วนที่สำคัญตัดประกอบกับเพลงหมอลำ ในช่วงแรกจะเป็นการแนะนำตัวละคร บัวศรีผ่านการเดินรำเพื่อนำเสนอตัวตนของบัวศรีว่าเป็นหุ่นกระบอกที่ผ่านการซักของคนกลุ่มหนึ่งเบื้องหลัง จากนั้นภาพเริ่มจับมาที่ตัวตนของบัวศรีผ่านการเล่าเรื่องชีวิตของเธอตั้งแต่เด็กที่สนใจในการร้องการรำของหมอลำและเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอตัดสินใจที่จะมาเป็นหมอลำ ในช่วงที่สองคือการเล่าถึงปัญหาครั้งเมื่อเธอตั้งวงหมอลำซึ่งได้แล้วชีวิตของเธอต้องประสบกับอุปสรรคการทำงานพร้อมๆกับคำปรามาสของคนในสังคมที่คิดอคติกับการเป็นสาวหมอลำซึ่ง ช่วงที่สามความฝันของตัวละครในอนาคต

ตัวละคร

ตัวละครบัวศรีเป็นตัวละครสาวอายุประมาณ27ปี ผ่านหุ่นตัวละคร มีใบหน้าสวยงาม ขนตา ยาว รูปร่างดี สวมชุดกระโปรงหมอลำซึ่ง ที่มีความสั้น และดูวัยรุ่นพร้อมระบายด้านหลังกระโปรงสี

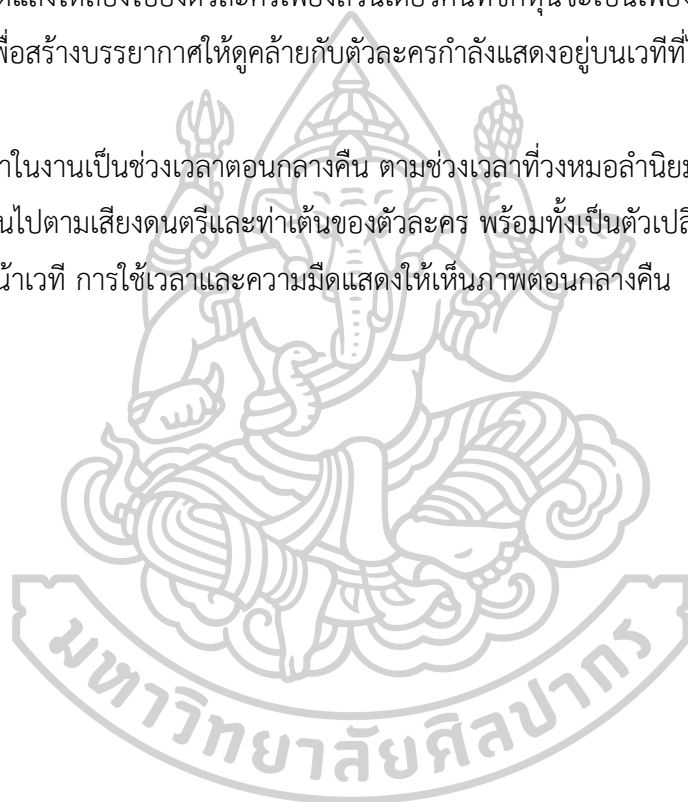
ชมพู ดุงดงาม มีความสง่างามคล้ายกับเจ้าหญิงและดูเป็นมืออาชีพในการแสดงครั้งอยู่บนเวที มีลักษณะคล้ายกับมี๊วสาวหมอลำซิ่ง ที่ชอบการเต้นรำ และแสงสีเสียงบนเวที ซึ่งจะแสดงออกจากการเต้นและร่ายรำของสาวหมอลำซิ่งด้วยท่าทางที่ดูยั่วยวน และขบขัน ในบางที่ท่ามีลักษณะของการเล่นกับมุกกลิ้งในขณะที่ถ่ายทำตัวเธอ

ฉาก

ฉากที่ใช้เป็นฉากสีดำในฉาก จะประกอบไปคนชักหุ่นสามคนซึ่งสมาชิก ทั้งสามคนจะเป็นผู้กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวร่างกายของหุ่นบ๊วศรี ตามจังหวะเสียงเพลงหมอลำ ภายในฉากสีดำจะมีการจะมีการจัดแสงให้ส่องไปยังตัวละครเพียงส่วนเดียวคนที่ชักหุ่นจะเป็นเพียงคนที่อยู่ภายใต้ความมืดของฉากนั้น เพื่อสร้างบรรยากาศให้ดูคล้ายกับตัวละครกำลังแสดงอยู่บนเวทีที่ไม่มีคนดู

เวลา

เวลาในงานเป็นช่วงเวลาตอนกลางคืน ตามช่วงเวลาที่ยังหมอลำนิยมแสดงกัน เวลาของการแสดงจะเปลี่ยนไปตามเสียงดนตรีและท่าเต้นของตัวละคร พร้อมทั้งเป็นตัวเปลี่ยนเหตุการณ์และพื้นที่ที่เกิดขึ้นบนหน้าเวที การใช้เวลาและความมืดแสดงให้เห็นภาพตอนกลางคืน

4.2 ตารางการวิเคราะห์การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์

การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “ฉันทนา”					
ประเภทของสัญลักษณ์	ข้อมูลชีวิตจริง	นางผมหอม(วรรณกรรม)		ฉันทนา (Animation)	
		สัญลักษณ์ (symbol)	ความหมาย (Meaning)	สัญลักษณ์(symbol)	ความหมาย(Meaning)
คน	กุล/สาวโรงงาน	นางผมหอม/พ่อ เป็นพญาช้าง	ตราบาปจากสังคม/ ลูกไม่มีพ่อ	ผู้หญิงผมยาวลากพื้น/มีใบหน้า ศีรษะ คล้ายช้าง	สิ่งมีชีวิตที่มีความไม่สมบูรณ์ ดูอัปลักษณ์
	ผู้หญิงอีสานทำงานขายแรงงานอย่างทำงานหนัก	ต้องใช้ชีวิตอยู่ในถ้ำ และต้องเซื่องเซื่องคำบิดาไม่สามารถออกไปสู่โลกภายนอกได้	เลือกชะตากรรมของตัวเองไม่ได้/ตกอยู่ใต้อิทธิพลของผู้ชาย (พ่อ)	ผมยาว/เส้นด้าย ร่วงกาย/เส้นด้าย วงช้าง/ท่อผลิตสาร เคลือบดูยง	ถูกใช้แรงงานในการผลิตสินค้า
	ใส่ชุดพนักงาน			ชุดสีเขียวอมฟ้า	ต้องทำตามกฎของโรงงานไม่สามารถแต่งตัวตามที่ตนความพอใจได้
วัตถุ	ทำงานเย็บถุงมือ			ถุงมือ/มีชีวิต	ชีวิตของฉันทนาที่แปรรูปเป็นสินค้า
ฉาก	นั่งทำงานในโรงงานทั้งวันเหมือนนั่งอยู่ในบ้าน	ถูกขังโดยพญาช้างในในปราสาทบนภูหอ	การโดนตัดจากโลกภายนอก	ห้องทำงานส่วนตัว/ โรงงาน	
sequence	ต้น - กลาง - จบ				
บทพูด	“สาวโรงงานแต่งตัวสวยไม่ต้องออกไปตากแดด”			เสียงสะท้อนของเพื่อนสาวโรงงาน	ค่านิยมของสาวอีสานที่ตัดสินใจมาทำงานในโรงงาน
	“ได้ค่าแรงวันละ300 บาทได้พอส่งลูก”			เสียงจากจิตสำนึกของตนเอง	ภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบ/ความจงรักภักดีของฉันทนาต่องาน
Sound ประกอบ	เสียงจักรเย็บผ้า/การเย็บถุงมือในโรงงาน			เสียงการผลิตสินค้าในโรงงานอุตสาหกรรม	การทำงานของฉันทนาที่ไม่มีวันหยุด
		กลอนหมอลำ เรื่องนางผมหอม		เสียงวิทยุเป็นกลอนลำหมอลำ	การคำนึงคิดถึงบ้านเกิดที่จากมา

รูปตาราง 1 การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “ฉันทนา”

การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “เรื่องเล่าสาวเลย”					
ประเภทของสัญลักษณ์	ข้อมูลชีวิตจริง	นางผมหอม(วรรณกรรม)		เรื่องเล่าสาวเลย (Animation)	
		สัญลักษณ์ (symbol)	ความหมาย (Meaning)	สัญลักษณ์(symbol)	ความหมาย(Meaning)
คน	จอม(สาวขายลอตเตอรี่)	นางผมหอม/ข้าง	ความหวังและปรารถนาอยากเจอบิดาที่เป็นพญาข้าง	ผู้หญิงผมยาว/มีโบหน้ามีงวงข้าง	สิ่งมีชีวิตที่มีความไม่สมบูรณ์
	ผู้หญิงที่ทำมาหากินเร่ขายลอตเตอรี่	ตามหาบิดา/พญาข้างพิสูจน์ว่านางเป็นลูกของตนจริงหรือไม่	การเสียชีวิตและโชคชะตาของตนในเมืองใหญ่	กลุ่มผู้หญิงงวงข้าง/นกที่บินอยู่บนท้องฟ้าที่แปรปรวน	การผจญกับความลำบากในการทำมาหากินในเมืองกรุง
	ไม่มีเครื่องแบบแต่งกายแต่ส่วนใหญ่จะนิยมใส่เสื้อผ้าตามใจชอบ			สวมเสื้อลายสก๊อต เสื้อผ้าหลวมๆ/หมวกฟาง และสวมรองเท้าแตะ	แต่งกายคล้ายเกษตรกร ซึ่งเป็นอาชีพก่อนเข้ามาทำงานในเมืองกรุง
วัตถุ	แผงลอตเตอรี่			ฉลากในมือของสาวงวงข้าง	โชคชะตาและความหวังที่ต้องใช้การเสี่ยงโชคในการทำมาหากิน
ฉาก	การเดินทางจากอีสานเข้าเมืองกรุง			สาวงวงข้างที่นั่งท้ายรถกระบะ/แผนที่/ทัศนียภาพทุ่งนา	การหนีความจนยากจากชนบทเข้ามาหาเงินในเมืองกรุง
	การเร่ขายลอตเตอรี่ของจอม			สาวงวงข้างที่นั่งขายลอตเตอรี่	ชีวิตการทำงานที่ลำบาก
	ภาพถ่ายของจอมและลูกสาว			การสวมกอดของแม่ลูก	ความคิดถึงลูกสาวที่จากมา
sequence	ต้น - กลาง - จบ				
บทพูด	คำสัมภาษณ์ของจอมที่เลือกงานขายลอตเตอรี่			“จอมเลือกทำอาชีพขายลอตเตอรี่เพราะจะได้มีเวลาอยู่กับลูก”	
	คำสัมภาษณ์ของสาวขายลอตเตอรี่ที่เข้ากรุงมาขายลอตเตอรี่ครั้งแรก			“คนมักจะคิดว่าเข้ากรุงเทพมาเป็นขอทานหรือไม่ก็ขายตัว”	ทัศนคติชาวบ้านต่อคนสาวขายลอตเตอรี่
Sound ประกอบ				เพลงกล่อมเด็กภาษาอีสาน	ความปรารถนาของสาวงวงข้างที่หาเพื่อลูกสาว

รูปตาราง 2 การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “เรื่องเล่าสาวเลย”

การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “โลกของบัวศรี”					
ประเภทของสัญลักษณ์	ข้อมูลชีวิตจริง	นางम्मหอม(วรรณกรรม)		โลกของบัวศรี (Animation)	
		สัญลักษณ์(symbol)	ความหมาย (Meaning)	สัญลักษณ์(symbol)	ความหมาย (Meaning)
คน	มี้ว /สาวหมอลำซิ่ง	นางम्मหอม	มเหสีของพระราชา	ผู้หญิงผมยาว ดูจ นางพญา รูปร่างดี หน้าตาสวยงาม	ความงดงามที่ไม่ สมบูรณ์แบบ
	ทำงานใช้ร่างกาย และการร่ำรำพากิน	โดยผีพรายปลอม เป็นตนเองตอนเช้า เมือง	การพิสูจน์ตัวตนของ ตนเองต่อลูกและ สามี	ร่างกายเป็นหุ่นละคร	ร่างกายที่ไม่ สมบูรณ์โดยซึก โดยกลุ่มคน
	แต่งกายสวยงาม นุ่ง กระโปรงสั้น มี เครื่องประดับ	เครื่องประดับที่ เพียบพร้อม	ตำแหน่ง/ บรรดาศักดิ์	สวมชุดที่งดงาม/มี เครื่องประดับ/สวม มงกุฎ	ชุดเครื่องแต่งกาย ของสาวหมอลำซิ่งที่ ได้เป็นเพียงการสวม บทบาท
การกระทำ	การเต้น/ร่ำรำ			เต้นเพื่อเลี้ยงชีพ ตัวเองและคนในวง	การใช้ร่างกายในการ ทำมหากิน
ฉาก	แสดงอยู่ในห้องมืด			แสดงอยู่ในห้องมืด ราวกับตัวเองแสดง ให้คนดูบนเวที	พื้นที่ในการแสดง
sequence	ต้น - กลาง - จบ				
บทพูด	คำสัมภาษณ์ชีวิตของ มี้ว			อาชีพทุกอาชีพมันก็มี เกียรติมีศรีกันทุก อาชีพ	การต่อสู้ด้วยศักดิ์ศรี ของสาวหมอลำซิ่ง จากอคติของคน
Sound ประกอบ	เพลงที่มี้วชื่นชอบ			เพลงโลกของผึ้ง	สิ่งที่ปลอบประโลม จิตใจของบัวศรี
				เพลงคนหลังยังคงอย	บทเพลงที่นิยมเอามา ใช้ในวงหมอลำ

รูปตาราง 3 การเชื่อมโยงความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในผลงาน “โลกของบัวศรี”

บทที่ 5

สรุป

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ในเชิงบูรณาการอันมีความรู้สองชุดได้แก่ ชุดความรู้ทางด้านศิลปะ และชุดความรู้ทางด้านสังคม การนำเอาชุดข้อมูลและการลงพื้นที่เพื่อรับประสบการณ์ในพื้นที่จริง ทำให้ตัวผู้วิจัยได้เห็นสาระสำคัญของชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้หญิงอีสานมากขึ้น ทั้งยังสามารถปรับทัศนคติในการทำงานศิลปะในเชิงความคิดในเรื่องของการมโนภาพจากเดิม

การลงพื้นที่เป็นตัวเปิดประสบการณ์ในการรับรู้และทำให้มองเห็นประเด็นและปัญหาของสังคมได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ในเรื่องของการ เก็บข้อมูลในการนำมาสร้างเป็นเรื่องเล่า ผู้วิจัยต้องค่อยๆ ทำความเข้าใจกับประสบการณ์และมุมมองการใช้ชีวิตและการทำงานของผู้หญิงอีสาน ในแง่ของความ เป็นอยู่และความลำบากของพวกเธอ ซึ่งในเรื่องเล่าจากชีวิตจริงของพวกเธอเมื่อนำเรื่องทั้งสามมา เรียบเรียงและเปรียบเทียบแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นความทัศนคติของผู้หญิงอีสานที่ไม่ว่าตนเองจะอยู่ใน สถานการณ์ที่เลวร้ายหรือความยากลำบากเพียงใดก็มักจะอดทนและมองโลกในแง่ดีเสมอ

การรับประสบการณ์จากเรื่องเล่า กระตุ้นให้ผู้วิจัยมีแรงผลักดันที่อยากจะให้สังคมได้เห็น ชีวิตและความลำบากของพวกเธอ เพื่อให้เป็นคุณค่าและความเสียสละในตัวผู้หญิง ที่ทำทุกอย่างเพื่อ จะให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่เท่าเทียมกับคนอื่นๆ และทำให้ชีวิตและครอบครัวของพวกเธอดีขึ้น ประสบการณ์จากเรื่องเล่า อาจเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งที่ ทำให้สังคมได้ตระหนักและเห็นคุณค่า ความสำคัญของคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใดของสังคม อย่างไรก็ตามประสบการณ์จากการลงพื้นที่ ไม่เพียงจะทำให้ผู้วิจัยมองเห็นประเด็นผู้หญิงอีสานเพียงอย่างเดียว แต่ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นเรื่องราว ของคนอื่นๆ ในสังคม ทำให้เห็นมิติของชีวิตอันเป็นที่ถูกใจนำไปสู่ประเด็นปัญหาอื่นๆ ทางสังคม และการบูรณาการศาสตร์ที่มีองค์ความรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมองเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการ ผลิตผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถเข้าไปแทรกซึมอยู่กับองค์ความรู้ใหม่ อีกทั้งยังสามารถกระจายความ เป็นไปได้ในสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้หลากหลายและทำให้ผู้วิจัยเข้าใจสาระขององค์ความรู้อีกหนึ่ง ชุดอย่างถ่องแท้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางเทคนิคภาพเคลื่อนไหว(Animation)

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการทำงานภาพเคลื่อนไหวคือเวลา เพราะในกระบวนการของภาพเคลื่อนไหวมีความละเอียดและผู้วิจัยต้องเข้าใจหลักการทำงาน ในแต่ละทักษะกระบวนการทำงาน ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมาจำเป็นต้องใช้เวลาที่ทำงานนาน และแตกต่างจากกระบวนการทำงานศิลปะทั่วไป จำเป็นต้องมีการวางแผนงาน มีความละเอียด และความอดทนสูง เพราะกว่าผลงานจะออกนำเสนอได้แต่ละฉากนั้นต้องใช้กระบวนการถ่ายภาพเป็นฉากๆ เพื่อให้สิ่งที่ตนเองสร้างนั้นเคลื่อนไหวดังภาพที่คิดเอาไว้ ดังนั้นหากมีการสร้างงานประเภทนี้ควรมีผู้ช่วยที่สามารถช่วยเหลือให้งานพัฒนาและใช้ระยะเวลาตรงตามแผนงาน

ข้อเสนอแนะในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับชีวิตของสาวอีสาน

การลงพื้นที่สัมภาษณ์และการเก็บข้อมูลควรมีการจัดเตรียมประเด็นคำถามที่ชัดเจน การใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและดูไม่เป็นการเสียมารยาทหรือล่วงเกินสิทธิส่วนบุคคล เช่น เรื่องชีวิตส่วนตัว ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับผู้ให้สัมภาษณ์ มีกลวิธีในการซักถาม เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ ในขณะที่สนทนาควรทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสบายใจที่จะให้ข้อมูล และสะดวกใจที่จะเล่าข้อมูลนั้นออกมา ทั้งนี้หากข้อมูลบางส่วน ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ยินยอมให้นำไปเสนอเนื่องจาก อาจเกิดความเสียหายทางหน้าที่การงานของผู้สัมภาษณ์ ซึ่งอาจส่งผลเสียทางใดทางหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยควรตระหนักถึงสิ่งนี้เป็นสำคัญ อีกอย่างหนึ่งคือ ระยะเวลา หรือช่วงเวลาในการลงพื้นที่ขอสัมภาษณ์ ควรตรวจสอบเวลาในการเข้า-ออกในการทำงานในแต่ละวันของแต่ละอาชีพให้แน่ชัดเพื่อจะได้ไม่เป็นการไปรบกวนเวลาทำงาน เพราะอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์

แนวทางในการสร้างผลงานในอนาคต

เชิงเทคนิคภาพเคลื่อนไหว(Animation)

กระบวนการและเทคนิคในสร้างภาพเคลื่อนไหวกระตุ้นจินตนาการของผู้วิจัยให้มองเห็นภาพในจินตนาการในตัวบุคคล ผ่านลักษณะเด่น หรือเอกลักษณ์ของบุคคล พื้นที่ และเวลาให้เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ของงานศิลปะได้ มีความอิสระและไม่มีขอบเขตจำกัดและปิดกั้นการแสดงความคิดของตนเองผ่านตัวตนที่เป็นเรื่องสมมุติได้ ภาพเคลื่อนไหวทำทนายการนำเสนอผ่านเทคนิคต่างๆทักษะของงานศิลปะการเนรมิตบางสิ่งบางอย่างให้มีชีวิตและเคลื่อนไหวไปตามที่ตนกำหนด อีกทั้งฝึกให้ผู้วิจัยออกแบบและมองการเคลื่อนไหวเหล่านั้นอย่างปราณีและมีความละเอียดกับตัวงานมากขึ้น อีกทั้งใน

ปัจจุบันเครื่องมือในการสร้างภาพเคลื่อนไหวมีหลากหลายและมีวิธีการนำเสนอที่แปลกใหม่มากมาย เช่น การสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยการฉายลงบนร่างกายของมนุษย์ การจำลองภาพในจินตนาการให้มีความสมจริง หรือการจำลองภาพเก่าหรือบุคคลที่จากเราไปในอดีตให้กลับมาอีกครั้งโดยใช้เทคนิคทางคอมพิวเตอร์ช่วยนำเสนอภาพนั้น เป็นต้น ด้วยเหตุที่ภาพเคลื่อนไหวเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายจึงทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่าเทคนิคภาพเคลื่อนไหว คือสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและพร้อมที่จะตอบสนองความคิดจินตนาการโลดแล่นอยู่กับการรับรู้และตอบสนองความรู้สึกของคนต่อพื้นที่และเวลาแล้ว นำพาไปสู่ความเป็นอิสระของตัวตนเข้าไปสู่โลกของจินตนาการนั้นได้

รายการอ้างอิง

Alexander Glover. "Nathalie Djurberg & Hans Berg: Who Am I to Judge, or, It Must Be Something Delicious." Studio International,

<http://www.studiointernational.com/index.php/nathalie-djurberg-hans-berg-who-am-i-to-judge-or-it-must-be-something-delicious>.

เกษร สว่างวงศ์ .การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมเรื่องนางผมหอม ฉบับล้านนาอีสานและไทยลื้อ =*a Comparative Study of a Lanna Thai, a Northeastern Thai and a Thai Lue Versions of the Nang Phom Hom* / โดย เกษร สว่างวงศ์.2531 .

ชไมพร เกษทองมา "สาวโรงงานสรูปบทสัมผัสภาษาถิ่น" .By วิลาวัลย์ เวียงทอง 6)มีนาคม.(2016 2559

พัชรี วงษ์จันทร์ ".บทสัมผัสภาษาถิ่นชีวิตสาวหมอลำซิ่ง" .By วิลาวัลย์ เวียงทอง 7)กรกฎาคม พ.(2560.ศ.

ลมัย พลษา "สาวขาลอตเตอร์ บทสัมผัสภาษาถิ่น" .By วิลาวัลย์ เวียงทอง 27)กุมภาพันธ์ .(2560 2560

วชิรารวรรณ เทียมทัน วิทยานิพนธ์ " จังหวัดเลย กรณีศึกษาอำเภอวังสะพุง:วิถีชีวิตคนขาลอตเตอร์", มหาลัษราชภัฏเลย, .2545

วรรณอุดม, ประยุทธ์กระบว " .การต่อรองของหมอลำและผู้ชมหมอลำที่มีต่อบทบาทและอิทธิพลของระบบอุตสาหกรรมวัฒนธรรม "

วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, .2549

สมพจน์ กวางแก้ว วิทยานิพนธ์ " .ในจังหวัดอุดรธานี คุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานหญิงในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า",

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, .2547

สมศักดิ์ เจียมธีรกุล 8" .สิงหาคม " (08-8-8) 2508วันเสียงปืนแตก "(1ตอน)" ประชาไท,

<https://prachatai.com/journal/25380/08/2009>.

สันติ แต่พานิช 30 " .อีสานทรานซิสเตอร์" .นาที, .2017

สารานุกรมเสรี, วิกิพีเดีย".ลุ่มบุญมีระลึกชาติ" .

สุจิตต์ วงษ์เทศออนไลน์มติช " .สังคมนิยมทศวรรษ:วงษ์เทศ สุจิตต์" ., <https://www.matichon.co.th/news/182639>.

หริมหทาธิป, สุภาพ, and ธิดา ผลิตผลการพิมพ์] ".(ไม่ผ่านกรุงเทพ) จดหมายจากนาบัวถึงเมืองคาน" .In ไทย .[OCTOBER ฉบับ 9

2553 "ประชาธิปไตย", no. .91-265 :(2553) 9

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วิลาวัลย์ เวียงทอง
วัน เดือน ปี เกิด	18 เมษายน 2533
สถานที่เกิด	เลย
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปบัณฑิต(ทัศนศิลป์)(ศ.บ.(ทัศนศิลป์))สื่อผสม
ที่อยู่ปัจจุบัน	142 หมู่ 3 ต.ศรีสงคราม อ.วังสะพุง จ.เลย 42130
ผลงานตีพิมพ์	2558 ผลงาน "The white room" ร่วมแสดงในงาน Artist Fair Taiwan ที่ Taipei Expro park Expro Dome,ไทเปไต้หวัน 2559 ผลงาน " Black stone" ร่วมแสดงในงาน The 3rd Xi-an International Performance Art Festival ณ Xiang Xishi center for Contemporary Art ประเทศจีน 2560 ผลงาน ฉันทนา ร่วมแสดงในนิทรรศการ De Ja Vu โดยโครงการ แลกเปลี่ยน นักเรียนไทย-ฝรั่งเศส ณ Tentacle Art Space กรุงเทพฯ
รางวัลที่ได้รับ	2553 รางวัลเหรียญทองแดง จากการประกวดเทศกาลศิลปะ ประเทศไทยฮังการี 2558 รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันศิลปะ จากรายการ ต้นศิลปะ ออกอากาศทางช่อง Thai PBS 2559 นักเรียนทุนโครงการแลกเปลี่ยน ไทย-ฝรั่งเศส โดยความร่วมมือระหว่างสถานทูตฝรั่งเศสและมหาวิทยาลัยศิลปากร ณ. Beaux Art de Paris ประเทศฝรั่งเศส